

Hoắc Du

Contents

Hoắc Du	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	9
6. Chương 6	12
7. Chương 7: H	15
8. Chương 8: H	17
9. Chương 9	19
10. Chương 10	21
11. Chương 11	24
12. Chương 12	27
13. Chương 13	29
14. Chương 14	32
15. Chương 15	34
16. Chương 16: H	37
17. Chương 17	40
18. Chương 18	43
19. Chương 19	47
20. Chương 20: H - Nhẹ -	49
21. Chương 21	52
22. Chương 22	54
23. Chương 23	57
24. Chương 24	60
25. Chương 25	64
26. Chương 26	66
27. Chương 27	69
28. Chương 28	71
29. Chương 29	75
30. Chương 30	78
31. Chương 31	80
32. Chương 32	84
33. Chương 33	86
34. Chương 34	88
35. Chương 35	89
36. Chương 36	92
37. Chương 37	94
38. Chương 38	96
39. Chương 39	97
40. Chương 40	99
41. Chương 41	102

42. Chương 42	105
43. Chương 43	107
44. Chương 44	109
45. Chương 45	111
46. Chương 46: Đêm Xuân Một Khắc Đáng Ngàn Vàng	113

Hoắc Du

Giới thiệu

Thể loại: ngôn tình, xuyên không, nữ phụ Mọi chuyện bắt đầu từ lúc cô đọc được cuốn truyện rồi tức

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoac-du>

1. Chương 1

Cô là một cô gái mồ côi từ nhỏ được cô nhi viện nhận nuôi nhưng hiện giờ cô không còn sống ở đó nữa mà là một căn nhà trọ ở bên ngoài và cũng là một sinh viên đại học khoa công nghệ thông tin năm 3 năm nay cô 21 tuổi. Không những thế cô còn là một hacker chuyên nghiệp thường làm việc cho người ta tiền cũng đủ sống qua ngày cô còn đi làm thêm để có tiền gửi về cô nhi viện giúp mấy đứa nhỏ. Tuy có khó khăn nhưng cô sống vô cùng thoải mái k lo k nghĩ

Nhan sắc bên ngoài chỉ có 1 từ để nói là thường đúng thường chả có j đặc biệt.

Một lần cô cướp đc một cuốn truyện của con nhỏ bạn do nó cứ đọc đọc k lo học tức quá cô cướp luôn cuốn truyện hôm nay rảnh rồi ngoài trời lại mưa k đi làm nên cô quyết định lấy cuốn truyện đó ra xem trong đó có cái nời j mà nhỏ bạn cô lại dán mắt cả ngày vào nó.

” vèo” tiếng bay của cuốn sách nó lao ngay ra ngoài cửa sổ trong khi trời đang mưa cộng với tiếng chửi rất ư là nhẹ nhàn của cô

–” ĐỒ ĐIÊN”

Mất 1 ngày đọc toàn thân cô h đây như có một làn khói đen bốc ra thậm chí đây là một cuốn truyện chói huyệt mà.

CMN không thể tin đc một đám đàn ông lại ức hiếp một cô gái mà cô gái đó thật ngu hết chỗ chê lại đưa người cho bọn khốn kiếp đó ức hiếp vì cái người đã định gọi là nữ 9 hừ chế khinh.

Lây cốc nước uống hạ lửa ăn nhẹ chút đồ rồi ngủ dù gì bây giờ cũng hơn 7h ngủ sớm mai ik học.

Nhưng từ bên tai cô nghe thấy một âm thanh của một người con gái khóc lóc cầu cứu

- Cứu tôi với

Mở mắt ra là một cô gái ẩn tượng đầu tiên chính là đôi mắt to đầy cảm hận của cô giật mình

- Này cô kia cô là ai

- Tôi là Hoắc Du

- Tôi không quen cô, cô muốn gì

- Tôi muốn nhờ cô chăm sóc cha mẹ tôi và trả thù bọn nam nhân đó

Bọn nam nhân cô từng sát Hoắc Du chính là con mẹ nữ phụ nào tàn đó

- Cô chính là nữ phụ trong cuốn truyện lúc này tôi đọc sao

- Đúng vậy

- Nhưng sao cô lại ở đây mà nhìn cô sao thâm z.. nhưng cũng đúng ai biểu cô ngu chi lại đem thân cho người khác hành hạ

Nói đến đây nước mắt Hoắc Du bỗng rơi xuống

- Cầu xin cô giúp tôi, tôi chết rồi cũng không sao nhưng tôi còn ba mẹ, tôi rất lo cho họ.

- Lo thì cô tự mà ik chăm sóc liên quan j đến tôi

- Tôi không thể bây h tôi chỉ là hồn ma

Hoắc Du quỳ xuống bên giường cầu xin cô vừa khóc vừa nói

- Xin cô giúp tôi đi

Tiếng khóc đúng là khó nghe nhưng từ miệng con ma xấu xí này phát ra lại càng khó nghe hơn hừ phiền chết

- Cô im ngay cho tôi sao tôi phải giúp cô chứ

- Cô nhất định phải giúp tôi nếu không tôi sẽ suốt đời bám lấy cô quấy rối cô

Cô nghe thì tức điên bật dậy quỳ ngay trên giường đối diện con ma kia lạy

- Con lạy bà bà nội bà cũng biết đám quỷ đực kia hung ác cỡ nào con không muốn chết sớm z đâu

- Cầu xin cô mà hức hức...

- Thôi được rồi cô im ngay đi

- Cảm ơn cô nhiều lắm

Thoát chốc có luồng ánh sáng chiếu vào mắt cô mở mắt cô thấy xung quanh toàn là cây cối toàn thân đau nhức nhớ lại chuyện lúc này thăm thở dài thật sự thì cô đã xuyên rồi nhìn xung quanh tìm Hoắc Du

- Đúng là con ma chết tiết kiệm mình vào thân xác này rồi mặc xác mình Hoắc Du cô được lắm lần sau tôi không tha cho cô đâu con ma chết tiết con ma thú (hơi bả cũng nhìu quá chứ hí hí)

Đi xung quanh khu rừng đây là một khu rừng lớn toàn là cây lớn chắc cũng lâu năm bỗng nhiên cô thấy có một người đàn ông nằm dưới gốc cây chân hình như đang bị thương cả tay nữa hình như là đạn bắn nhưng mà gần hần có một rấn má ơi hổ mang nhưng hình như hần không thể cử động được nhìn con rấn từ từ lại gần cô tìm thấy một cành cây dưới đất là một viên gạch cô ném nó vào thân con rấn cục gạch vào thân nó làm nó k di chuyển được vùng vẫy cô đập cây gậy vào đầu nó nhưng nó còn chưa chết đập vài phát nó ngửa đầu chết.

Vội lại tên nằm dưới gốc cây kia

- Này anh có bị sao không

Trán hần chảy đầy mồ hôi mặc dù bị thương nặng nhưng hần vẫn chưa bất tỉnh đủ thấy việc cô làm

- Cảm ơn cô

Đầu cô bây giờ rất đau, toàn thất hết sức cô chìm sâu vào giấc ngủ không còn biết chuyện gì nữa.

Thành thật cảm ơn đã đọc, 3 sao mình viết tiếp.

2. Chương 2

Cô mở mắt ra đập vào mắt cô là trần nhà lớn ngời bật dậy nhìn xung quanh là một căn phòng nhưng mà nó thật đẹp a.

Căn phòng còn có các đồ như là bình hoa, tủ, ghế điều là loại cao cấp chắc chủ nhà là người giàu có, nhưng mà chỗ quái là nơi nào z sao lại vào được đây.

Nhắm mắt nhớ lại chút chuyện từ khi cô xuyên vào cái cuốn sách chó huyết này hình như là vào khu rừng nhớ lại tới diễn biến ở chỗ nào trong truyện. Cô tức giận nói

- Là bọn 3 tên nam 9 kia cho rằng Hoắc Du hại nữ 9 té đập đầu nên bắt cô thả vào rừng tự sinh tự diệt hừ báo cho các người biết bà nội các mi vẫn còn sống hừ

Rồi nhớ lại chuyện tiếp sao đó cô cứu được 1 tên khỏi con rắn rồi mình bất tỉnh haizz không biết bây giờ mình lưu ban chỗ nào rồi.

Ngăn cản dòng suy nghĩ của cô là một giọng nói ngọt ngào hình như cô ấy là nữ hầu trong nhà thì phải.

- Tiểu thư cô tỉnh rồi à

- Chào cô

- Đây là đồ thiếu gia chuẩn bị cho tiểu thư, tiểu thư thay đồ thiếu gia cần gấp người

- Thiếu gia của các người là ai? – cô thất mật hỏi

- Dạ, cậu ấy là Hàn Phong là người được cô cứu trong rừng

Hàn phong không đời nào cô quên được cái tên này hẳn là 1 trong 4 nam chủ trong truyện sau này hẳn chặt đứt gân tay chân của nữ phụ đây mà sao ngu cứu hẳn làm gì z trời bây giờ hối hận còn kịp không.

- Tiểu thư còn hỏi gì nữa không?

- Không cảm ơn cô.. à tôi tên là Hoắc Du cô có thể gọi tôi là Tiểu Du cũng được đừng gọi tiểu thư.

- Vậy tiểu Du cô thay đồ nhanh đi thiếu gia đang chờ cô dưới lầu.

- Umh

Cô lết xác vào nhà tắm nhìn vào trong gương cô hốt hoảng với nhan sắc của nữ phụ

- Ôi cha mẹ ơi con mẹ nào đây?... Là tui sao? sũ

Đôi mắt to màu xanh trong như bầu trời, làn da trắng trẻo mềm mịn, mái tóc màu đen óng thả bồng bênh, đôi môi hoa anh đào đỏ hồng hồng trông thật quyến rũ.

Nhìn kĩ đây là một dáng người cực chuẩn còn đẹp hơn người mẫu cặp hồng đào cỡ D mềm nịn k tìm được Hoắc Du đưa tay bóp bóp

- Ấy da là hàn thật còn tưởng bom silicon chứ thật mịn

Nhưng mà cơ thể lại thật yếu ớt hôm qua lại ngã giữa chừng về sao phải tịnh dưỡng lại không để một tay đai đen taekwondo lại yếu thể được.(lúc trước vì sống 1 mình nên cô có học võ nhá)

Thay đồ rồi đi xuống dưới căn nhà này chủ yếu lấy 2 màu đen trắng làm chủ đạo giống như sở thích cuộn đen trắng của cô xung quanh còn có các đồ cổ thời xưa chần nhà sang trọng nhưng không kém phần toát lên vẻ lạnh lẽo như chủ của nó.

Bước xuống là thấy một mỹ nam anh tuấn đang ngồi ăn thư thả thấy cô hẳn không tự chủ mà đập loạn một nhịp thật không ngờ có người đẹp đến vậy nhưng từ khi biết hẳn là nam chủ thì cô chả thèm nhìn nữa vì đó chỉ là vẽ bề ngoài.

Cô bước lại gần

- Cô cũng đói rồi ngồi xuống ăn đi

- cảm ơn

cô kéo ghế ngồi xuống

- Cô tên gì

- Hoắc Du

Vì đói nên cô ăn ngay không mặt kệ tên kia có thành ma thì cũng phải ăn cho no chứ. Hẳn từng nghe người con gái này cô ấy là con của Hoắc Thành một gia tộc lớn nhưng nghe người ta nói cô là người độc ác hại Tống Văn con gái của Tống Kỳ là một gia tộc nhưng nhỏ hơn Hoắc gia hai người Hoắc Thành và Tống Kỳ còn là bạn thân nhưng mà khi cô cứu hẳn thì đủ biết cô không phải như thế, thật thú vị.

- Nè tôi đẹp lắm sao làm gì nhìn dữ z

Cô khó chịu trước ánh mắt của hẳn như ăn thịt cô z

- Đúng rất đẹp.

- Hừ

Cô mặt kệ ăn ngấu nghiến đồ ăn trên bàn có nhiều đồ ăn ngon như z không thể bỏ phí được ăn no căng bụng cô đứng lên thì hẳn đột nhiên hẳn đứng lên kéo tay cô lại mất thăng bằng mà ngã vào lòng hẳn môi hẳn chạm vào môi cô cuồn bạo hôn nụ hôn bất ngờ cô giãy ra nhưng càng giãy hẳn hàn chặt hẳn cắn môi cô làm cô hé miệng thừa cơ hẳn đưa lưỡi vào trong miệng cô thật ngọt hẳn chưa từng nếm qua vị như vậy tham lam mà mút hết mật ngọt trong miệng cô thấy cô sắp chông chọc không nổi thì ms luyến tiếc tha cho cô.

- Anh... thả tôi ra

- Mèo nhỏ môi em thật ngọt

- Anh đi chết đi

Cô co dờ đá vào bụng hẳn nhưng chiều cao chênh lệch cô thì cao có 1m67 còn hẳn thì 1m8 nên chỗ cô đá không phải bụng mà là chỗ hiểm của hẳn.

Ngu gì ở lại cho bị tóm cô dọt ngay về phòng bỏ hẳn ở lại.

5 sao mình viết tiếp

Chap sau mình sẽ giới thiệu nhân vật kĩ hơn và có ảnh minh họa

3. Chương 3

- Đáng đời đồ biến thái

Cô nhìn hẳn kinh hãi rồi phui mông bình thản xem như k có chuyện gì xảy ra, rồi bước lên lầu bỏ lại một con chó mực vì sao lại thế haha k phải vì toàn thân của hẳn k phải là khói đen sao.

Ôm một khối tức trên não hẳn hét lên à k phải nói là rống lên như tuyệt chiêu sư tử gầm

- HOẮC DU CÔ DÁM ĐÁ TÔI, CÔ CHỜ CHẾT ĐI

Cái chân bị thương chưa đi lại đc nhiều lại thêm bị đá vào chỗ hiểm hấn tức mà k thể làm gì lết thân lên phòng cô đập cửa đòi công đạo (au: anh oan lắm)

- Hoấn Du cô ra đây

Vừa ăn no tính ngủ thì hấn đập cửa cô bực mình mở cửa thì thấy hấn đứng thẳng cũng k đứng đc cô tỏ vẻ thương hại

- Anh sao vậy tội nghiệp quá huhu

Hấn sắp bóc lửa rồi a còn dám nói thế k phải cô hại thì con ai vào đây hừ nhưng nhìn cái vẻ tội nghiệp của cô mà k nỡ chửi Hàn Phong mày điên rồi

- Sao hay hết đau rồi hả vậy thì về phòng ngủ đi pái pai

Cô đóng cửa lại hấn mới hoàn hồn hấn đập cửa lần nữa

- Cô ra đây

- Sao có chuyện gì nữa

Cô có hơi bực hấn dai còn hơn đĩa nữa.

- Cô còn dám nói cô hại tôi ra như z thì cô phải chịu trách nhiệm.

- Trách nhiệm khỉ gì chứ

- Cô phải...

Hấn dùng ánh mắt nham hiểm nhìn cô từ từ tiến gần lại cô thấy ánh mắt của hấn cô cười gian biết rõ ý đồ của hấn cô đóng sầm cửa lại hại cái mũi của ai đó vì thế mà đổ lên đầu muốn gây lm khuôn mặt đập chai của hấn bị hao tổn .

- Anh biến đi

- Cô chờ đó tôi k tha cho cô đâu

- Haha tôi chờ anh ở đó lo cho mình trước đi

- Cô..

Tâm trạng vui vẻ ngủ cũng ngon cô đánh một giấc cho tới sáng bây giờ việc quan trọng của cô chính là trở về Hoắc Gia nhưng căn nhà này cửa cao lại có người canh giữ thoát khỏi đây đúng là k dễ nhưng mà hôm qua cô đá Hàn Phong như z bây h đi xin hấn chắc chắn là lm khó dễ nhưng k còn cách nào khác phải nhanh chóng về nhà để ba mẹ nguyên chủ lo lắng nữa. Cô nhanh chóng lm vsen rồi xuống nhà thấy hấn thì nhớ lại cảnh hôm qua cơn mắc cười k nhin đc nhưng phải nhin vì còn phải rời khỏi nơi này.

- Chào Hàn thiếu gia oa choa hôm nay ngài mặt bộ đồ đúng là đẹp phải nói người đẹp mặt gì cũng đẹp với nhan sắc người gặp người thương hoa gặp hoa nữ thì k còn chê vào đâu được ngài xem đôi mắt....bla bla

Sau khi tổng một hồi lời khen dối trá ra cô thở phì phò uống hết ly nước. Phải công nhận tài ăn nói cô ngày càng cao khen một tràng mà k bị vấp

- Ngài nói xem tôi nói đúng phải k

Cô nháy nháy mắt với hấn, hấn nhìn cô như thế thì trong lòng cười k ngót nhưng vẫn chú tâm xem cô diễn như thế nào con mèo nhỏ này lắm trò

- Cô muốn gì thì nói đi

Cô đang ăn miếng thịt nghe câu nói của hấn thì mừng mún xiu công xức tốn hết calo cuối cùng cũng đợi đc câu này

- Ngài k những đẹp mà còn thông minh nữa

- Cô vào vấn đề chính đi

- Tôi muốn về nhà

Cô chớp chớp đôi mắt long lanh nhìn hấn tỏ vẻ bi thương anh hùng k qua ải mỹ nhân nhưng nếu hấn đồng ý cho cô về thì có hơi tiếc chút.

- Được

- Thật sao

- ừ

- YESSS

- nhưng với 1 điều kiện

biết ngay là hấn k tốt lành j mà

- Nói đi

- Cô phải bôi thuốc cho vết thương của tôi thì ms đc đi

- Dễ z sao

Tên này sao ra điều kiện dễ vậy chứ

- Ừ

- Được rồi

Hấn bước lên lầu cô nhảy nhót theo phía sao hấn ” mèo con em chết chắc rồi để coi tôi chơi em thế nào dám động đến cậu bn nhỏ của tôi hừ ”

Haizz mình có hơi nản chút vì k đc ủng hộ nhiều lắm nhưng mình sẽ ra vài chap nữa nếu có tiến triển thì viết tiếp còn k chắc cũng như mấy truyện trước của mình xóa hết mình thật sự k muốn z đâu huhu nhưng mình lại k có động lực j để viết cả huhu.

4. Chương 4

Hàn Phong dẫn cô lên phòng hấn vào phòng tắm còn cô thì tỉ mỉ dò xét phòng hấn nhìn mà muốn rút mắt ra ngoài căn phòng lấy hai màu trắng và đen làm tông chủ đạo trong này có một mùi hương bạc hà nam tính nhẹ nhàng dễ chịu vừa đủ không làm cho người ta phải ngộp.

Cô tham lam hít hít vài cái vào mũi phòng của hấn nhìn đơn giản chỉ là 1 cái bàn 1 cái ghế trắng gô má ới cái ghế màu trắng kia không phải tầm thường gỗ là loại gỗ quý tắm trải là bộ lông của con cừu vĩ hồ vừa trắng vừa mịn.

Chiếc giường trắng tin rộng cỡ 5 người nằm còn dư chỗ vừa em vừa dễ chịu cô nằm xuống trên lưng truyền đến sự thoải mái êm dịu khiến người ta muốn ngủ quá.

- Bụp

Chiếc khăn tắm của hấn bay ngay đến mặt cô làm cô tỉnh hấn hấn cười con mèo nhỏ của mình sao lại đáng yêu đến thế đừng nói nãy giờ hấn tắm rồi k pit j những việc cô làm hấn đều pit cả chỉ k pit cô muốn làm j.

- Nè sao anh k mặt đỏ

Cơ thể hấn cũng chuẩn quá a múi nào ra múi nấy nhìn mà xịt máu mũi.

- Tôi mặc sao bôi thuốc

- Ờ

- Hộp thuốc trong ngăn kéo

Cô ngồi bật dậy kéo ngăn lấy hộp thuốc bôi cho hấn, hấn thì k nói j an ổn ngồi xuống giường chuẩn bị vờn con mồi.

- Cô chưa ăn cơm sao làm nhanh lên

- Biết rồi

Cô bước đến thay băng cho hấn nhưng hờ động 1 tí hấn đều la oải oải lên bực cả mình nếu bây giờ ai nói là đồ con gái bánh bèo cô lập tức đưa hai tay tát đồng ngay.

- Cô biết làm k z

- z thì tôi khỏi làm

- Z khỏi về nhà

- Anh..hừ * chị nhện*

Cô tiếp tục làm vết thương của hấn chủ yếu là ở phần mềm do súng bắn làm xong cô thở phào nhẹ nhõm thấy cuộc đời thật nhẹ nhõm, cô cất hộp thuốc vào cổ tủ rồi đi ra.

- Cô ik đâu z

- Tôi ik về chứ đâu k phải anh bị thiếu não chứ

- Cô mới là người bị thiếu não tôi cho cô ik hồi nào

- Không phải anh nói tôi bôi thuốc cho anh thì tôi được về sao

- Đr tôi nói cô bôi thuốc cho tôi nhưng tôi đâu có nói là chỉ một lần này

- Anh..đồ lật lọng

- k làm thì thôi

- Được được anh lợi hại

- Haha giờ cô mới pit sao z đợi chừng nào vết thương của tôi khỏi thì cô mới được về

Hàn Phong tên khốn anh đợi đó tôi mà thoát khỏi đây nhất định tìm anh tính sổ nhìn cái bản mặt đắt ý của hấn là muốn lao vào đâm cho một trận.

- Pit rồi

- Nè cô ik đâu z

- Về phòng chứ đâu

- Cô sấy tóc cho tôi ik

- Sao tôi phải làm chứ

- Nè nếu cô k sấy tóc cho tôi làm tôi k vui mà tôi k vui thì vết thương của tôi lâu lành mà vết thương của tôi lâu lành thì cô lâu được về nhà z thôi k lm thì thôi.

- Anh...anh hay lắm

Cô hậm hực nghiêng răng lại lấy máy sấy sấy tóc cho hấn mái tóc bạc mềm còn thoang thoảng mùi bạc hà làn da màu đồng sần sần.

- Xong rồi đó

- Cô làm tốt lắm

- Không dám mong cho vết thương anh mau lành dùm cái

- Tôi cũng muốn lắm

- Tôi buồn ngủ rồi

- z thì ngủ ik

- Nhưng tôi muốn cô ngủ với tôi

- KHÔNG ANH NGỦ RỒI MƠ HEN

- z thôi nếu cô k ngủ thì tôi sẽ buồn mà tôi buồn thì vết thương tôi k lành mà....(lượt bớt nha)

-...

thấy cô hơi lưỡng lự hấn nói tiếp

- Yên tâm tôi k lm j cô đâu

- Được rồi

hấn phóng ngay lên giường cô cũng nằm nhưng cách hấn khá xa, hấn cố tình với tay kéo cô ôm vào lòng hấn.

- Nè k phải anh nói k lm j sao

- Tôi có lm j cô đâu chỉ ôm chút thôi mà

- Không muốn anh buồn tôi ra ik

- Được thôi nhưng mà nếu cô k cho tôi ôm thì vết..

- Được rồi anh đừng đem bài ca cũ rít đó hát nữa k thấy chán sao

- Đối phó đc cô tôi tình nguyện ca không bao vờ thấy chán

Cô mệt cái với hấn tên này hấn thật sự coi cô là gối ôm còn lăn qua lăn lại nhưng cô lại k làm j, cô mệt mỗi rồi lăn vào ngủ lúc nào k hay còn hấn thì ngủ mà trên miệng còn cái nụ cười tủm tỉm thuốc chết người ta.

Mới viết đăng luôn haha

Các nàng ơi thả sao tiếp động lực a iu nhiều * moa moa* hí hí

5. Chương 5

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Hấn nhìn mèo nhỏ của mình trong vòng tay thì thật hạnh phúc chỉ muốn suốt đời ôm cô như thế, cmn chết tiệt con mèo nhỏ này làm khơi trào dục vọng của hấn nhưng hấn lại k muốn ép cô hấn muốn cô tự nguyện với hấn vì cái lý do củ chuối đó mà giờ hấn phải kiềm nén dục vọng của mình.

Cô ngủ thì có thứ gì lớn lớn nhọn cọ cọ phía eo thật khó chịu cô ưỡng éo né tránh nhưng càng làm dục vọng hấn cương lên phát nổ

- Chết tiệt em còn nhúc nhích nữa anh lập tức ăn em

Cô xanh mặt giờ cô mới biết thứ đó là gì, cô không dám nhúc nhích dù chỉ là 1mm cô sợ con sói già này thiet cô mất.

>>>>>> >>>>>>>>>>

Được sự đòi hỏi của anh và sự chăm sóc tận tình của cô 3 ngày thì vết thương của hấn cũng lành lại cô vui sắp chết rồi mấy ngày này hấn bảo cô làm hết việc này đến việc khác k làm thì hát bài ca về nhà uy hiếp cô

nhưng mà tên Hoàng Thạch này hắn cũng biến thái quá nha hắn bảo cô giặc nội y của hắn dù sao cô cũng là con gái lại bảo cô làm chuyện này tức chết mà.

Nhưng hắn lại rất tốt với cô được ăn ngon còn mua rất nhiều đồ cho cô nhưng cô cũng chả vui khi hắn gặp được nữ chủ thì thay mặt với cô.

Hôm nay cô mặc chiếc đầm trắng mang giày cao gót bạc như một tiểu thiên thần mà thượng chúa ban xuống trần gian.

Bây giờ thì đi về thôi hạnh phúc quá cô thì như thế nhưng mà hắn có chút k khó chịu a hắn k đc gặp cô, cô xinh đẹp đáng yêu như thế thế nào bọn con trai ngoài kia cũng dòm ngó k đc Hoàng Thạch mèo nhỏ là của riêng mày k ai đc phép chạm vào phải nhanh chóng tóm con mèo này về nhà mới được.

- Anh nghĩ gì vậy

- Không có gì

- Lo lấy xe đi

Hắn hôm nay chỉnh chu k kém bộ âu phục hàng ngoại cao cấp, chiếc kính râm che khuất đôi mắt chim ưng quả như câu người đẹp mặc j cũng đẹp, cô thầm tán thưởng nhan sắc hắn thì xe đột nhiên dừng lại

- Nè sao anh không chạy nữa

Cô nhìn thấy dòng chữ biệt thự Hoắc Gia thì không thất mắt gì mở cửa bước xuống xe thì hắn nắm tay cô kéo lại môi hắn chạm vào môi cô nụ hôn này thật ngọt ngào hắn tham lam đưa lưỡi vào sâu trong khe miệng cô là mút hết mật ngọt, nhưng thứ mật đó không bao giờ đủ với 1 con người tham lam như hắn, cô thì thấy có chút ngọt nhưng lại khó thở quá cô k chịu được nữa rồi đánh vào lưng hắn, hắn biết cô chịu k nổi nhưng hắn còn khổ hơn cô đành vậy hắn luyến tiếc mà rời môi cô kéo ra một sợ chỉ bạc lấp lánh dưới ánh sáng.

Cô thở gấp gấp để bù lại phần hơi vừa bị cướp mất thế là nụ hôn thứ 2 của cô chính thức bị mất cô có chút tức nhưng dù sao cái đầu cũng mất rồi nói chi là cái thứ 2 mặt kệ hắn cô xuống xe nhấn chuông cửa cánh cửa tự động mở ra ở trong nhà có 2 người 1 nam 1 nữ người đàn ông cũng cỡ 40 còn người nữ thì trông rất trẻ nhìn như 27-28 vậy nhưng thật ra bà ấy đã gần 38 nhưng bà rất xinh đẹp trẻ trung và mang khí chất cao quý.

Hai người họ không ai khác chính là Hoắc Thành và Hoàng Dân là ba mẹ của Hoắc Du hai người vừa nghe tin đứa con gái tội nghiệp của mình về thì mừng rỡ chạy ra Hoắc phu nhân ôm đứa con gái khóc

- Bảo bối con về rồi con có sao không?

Cô từ nhỏ đã là cô nhi ba mẹ ruột của cô làm ăn phá sản mà uống thuốc tự tử cô từ nhỏ đã ra ngoài mưu sinh kiếm sống lâu rồi cô không được thấy cảm giác vòng tay ấm áp của mẹ, cô nhất định sẽ bảo vệ họ không để bọn nam chủ chạm đến.

- Con không sao.

Hàn Phong cũng theo cô vào Hoắc lão gia nhìn thấy tên này thì có chút trầm lặng ông cũng có biết chút về tên này là một ông trùm buôn bán và chế tạo vũ khí trong thế giới ngầm k ai là k biết, hắn còn CEO của tập đoàn Hàn gia

- Chào Hoắc lão gia

- Chào Hàn tổng

- Ủhm

- Cảm ơn Hàn tổng đã đưa con gái tôi về

- Không có chuyện j nữa tôi về đây chào Hoắc lão gia và Hoắc phu nhân

- Chào Hàn tổng đi thông thả

Hàn Phong lên chiếc xe BMW màu xám lao ik hần có chút không cam tâm khi xa mèo nhỏ cảm thấy có chút thiếu thiếu trong người.

- Alo
- Là tôi đây Bảo đẹp trai đây
- Lâu rồi mà người anh em vẫn còn chưa bớt độ tự luyến sao
- Nè nè là sao đây anh bạn đây là sự thật mà ai ai cũng pit.
- Thôi tôi không rãnh cãi vs cậu.
- Nè Hàn Phong chúng tôi đang ở Bar Thiên Đường cậu qua luôn ik
- Ok

Chúng tôi ở đây là Hoàng Bảo, Bạch Long và Hoắc Nghiêm Trạch họ là bạn thân của nhau từ lúc học chung trường đại học harvard ở Mỹ họ cũng được xem là 4 con rồng bay thâu tóm cả bầu trời rộng lớn.

6. Chương 6

Tại Bar Thiên Đường ba người Hoàng Bảo, Bạch Long và Hắc Nghiêm Trạch đang ngồi thưởng thức cái vị đắng đắng cay nồng của rượu.

- Nè lúc này tôi có gọi Tiểu Vân đến đây sao bây giờ chưa tới (ầu: chị nữ chủ đây sắp lên sàn rồi hehe)

Hoàng Bảo nói xong chỉ nhận được cái im lặng mấy tên này hần hận k thể bóp chết bọn họ dám cho anh ăn bơ như vậy hừ.

- Hey

- Hàn Phong cậu tới rồi

Hàn Phong ngồi xuống nhấp nhấp ly rượu lúc vào hần thấy căn phòng này rất đặc biệt từ đây có thể nhìn thấy mọi thứ bên ngoài nhưng bên ngoài thì nhìn lên thì là một tấm thủy tinh đen điều này hần khá thích vì hần chỉ thích đứng trong bóng tối nhìn về phía sáng chứ không thích ánh sáng soi vào bóng tối để nhìn hần con người hần là vậy.

- Nè tôi nói các cậu đó Hắc Nghiêm Trạch, Bạch Long và Hàn Phong các cậu có thời cái trò chơi im lặng quần băng này k z chán chết đc.

Nhận được đầu trả lời chỉ là cái nhún vai nhẹ nhàn và nụ cười thoáng qua Bảo ca đã mệt với cái tính này của bọn người đó.

- Lâu ngày k gặp bây giờ gặp nhau mà vẫn chán như ngày nào, chán các người thật.

Hàn Phong khẽ nhấp rượu lên tiếng gặp họ chỉ ngồi im lặng nhìn ngắm xung quanh cuộc đời này thật chán ước j bây h có mèo nhỏ ở đây chọc ghẹo một chút là sung sướng biết bao.

- Các người xem anh bạn họ Hàn của chúng ta cũng than chán lúc trước vẫn thế lại không nói bây giờ lại nói rất lạ nha, chẳng lẽ người bạn này đã tìm được một người ở bên k cảm thấy chán sao.

Hắc Nghiêm Trạch lắc lắc ly rượu trong tay thầm phán xét hẳn là người rất tinh tế trong móc méo câu nói người khác tìm lý do.

- Có lẽ vậy (au: thật k hiểu sao họ lại làm bạn thân được nữa; bảo ca: tôi cũng k pit nữa)

Hình như là quên mất một người là Bạch Long anh này giờ vẫn chung thủy với trò chơi im lặng quần băng vì hẳn chả thấy hứng thú với mấy cái tám chuyện xàm xí này hẳn vẫn im lặng nhâm nhi ly rượu trong tay và quan sát phía dưới nơi có tiếng nhạc sập sinh và những con người sa ngã vào đây rồi thì khó mà thoát ra bởi cái cuốn hút mạnh mẽ của nhạc của rượu và của cảm giác.

Và rồi anh mắt của anh dừng lại trước một cô gái đó không ai khác là Hoắc Du không phải hẳn và 2 người kia đã cho cô vào rừng tìm thú chơi rồi sao không ngờ vẫn còn mạng trở về k pit là may mắn hay xui xẻo đây.

Hình như cô ấy có chút khác hình như là xinh đẹp hơn trước đôi mắt cuốn hút hơn sao lại để ý người con gái khác chứ không phải Bạch Long mà đã có Tống Vân rồi sao cô ấy mới là mảnh ghép thật sự lấp đầy chỗ trống của con tim.

Hoắc Du bước vào quán thì mọi sự chú ý điều tiên về cô một cô gái xinh đẹp ẩn chứa trên người sức quyến rũ hấp dẫn người khác đúng là một tiểu yêu tinh đây mà.

Hoắc Du vừa về nhà thì lập tức nhận ngay một cuộc điện thoại của Mộc Tâm là cô bạn thân của cô Mộc Tâm là một cô gái đáng yêu nhưng vì bị nguyên chủ là bà hoắc du đưa đi con đường sai trái nhưng cuối cùng cũng nhờ có cô giúp đỡ ba mẹ nguyên chủ có cuộc sống ổn định ở cuối truyện cô không thể thấy chết không cứu nghe lời kêu cứu của Mộc Tâm ở điện thoại nói là cô tới quán Bar Thiên Đường phòng 320 không cần chờ cô lập tức tới ngay.

- Haha Hoắc Du nước cờ này tôi chắc chắn ăn cô, Tống Vân tôi nhất định sẽ đánh bại cô.

- Tống Vân cô thật ác độc cô định làm gì với tiểu Du

- Tôi đã dàn dựng một kịch bản rất hay để chào đón tiểu thư Hoắc gia đó tôi cho cô ấy 1 đêm sướng với bọn đàn em của tôi haha

- Cô...

Mộc Tâm không ngờ Tống Vân lại có thể độc ác đến vậy cô ta ra lệnh cô gọi cho Hoắc Du nếu k lm thì công ty của gđ Mộc Tâm phải phá sản.

- Nhưng chưa đủ đâu tôi còn mua chuộc phục vụ đem rượu đã hâ xuân được mạnh tới căn phòng đối diện với Hoắc Du cô biết trong đó là ai không?

- Là ai? chẳng lẽ là Bạch Long, Hoàng Bảo và Hắc Nghiêm Trạch

- Không sai cô đúng là thông minh nha nhưng còn thiếu 1 người hẳn là Hàn Phong

- Cô dám hạ thuốc với họ sao

- không tôi đâu hạ thuốc người hạ chính là Hoắc Du cô ta đã dụ tôi đến đây và cho tôi vào phòng người khác đồng thời đã hạ thuốc 4 người họ âm mưu chiếm đoạn tình cảm bọn họ nhưng không ngờ người qua phòng kia k phải cô ta mà là tôi và người vào phòng kia chính là cô ta kế hoạch thật hoàn mỹ đúng k bọn nam nhân kia cũng sẽ không nghi ngờ tất cả điều là do Hoắc Du làm cả.

- Cô thật nham hiểm

- Tôi sẽ cho câu nói vừa rồi của cô là một lời khen đó Mộc Tâm vì không nhờ có cô thì Hoắc Du không dễ dàng rơi vào bần cớ của tôi.

- huhu tiểu Du tôi xin lỗi điều tại tôi.

- Nhưng muộn rồi haha bây giờ tôi phải làm một con tiểu bạch thỏ vào phòng của 4 con sói đây và sao ngày mai trên báo sẽ đăng tin tiểu tư Hoắc gia làm tình với người khác và cô thì an tâm mà ở đây tới sáng ngày mai ik.

Mộc Tâm cô đã sai khi nghe lời của Tống Vân một con rắn độc nhưng cô sẽ không để kế hoạch của cô ta thành công đâu cô có lỗi với tiểu Du thì bây giờ cô phải làm gì đó giúp tiểu Du.

- Tống Vân cô chết ik

Mộc Tâm cầm chai rượu đập vào đầu Tống Vân đầu cô ta bị vỡ chảy máu nhưng chỉ nhẹ không nguy hiểm đủ để cô ta mất ý thức, Mộc Tâm lấy điện thoại gọi cho Hoắc Du.

Hoắc Du đang đứng trước cửa phòng 302 nhưng tiếng chuông điện thoại làm cô dừng lại là Mộc Tâm

- Alo Hoắc Du tôi đang ở phòng đối diện 302 mau vào cứu tôi.

- Nè a lô Mộc Tâm.

-Tiểu Du tôi chỉ có thể giúp cô như thế tôi biết cô thích bọn nam nhân kia coi như là tôi làm chút gì đó cho cô để bù lại tôi đã gạt cô hy vọng cô không trách tôi.

Tuy tính tình từ nhỏ của Hoắc Du có kêu ngạo ngang bướng nhưng cô luôn đối xử tốt vs Mộc Tâm chưa làm khó Mộc Tâm điều gì và còn xem Mộc Tâm là bạn, nên Mộc tâm luôn xem Hoắc Du là bạn thân.

Chuẩn bị có thịt ăn rồi nha ăn chay hổng ròi ngán quá hắc hắc

7. Chương 7: H

4 nam chủ của chúng ta đã bắc đầu ngấm thuốc trong người cơ thể họ bắt đầu nóng lên.

- Chết tiệt có người hạ dược vào rượu

Bạch Long khó chịu cởi 2 cúc áo nhưng chẳng giúp anh dễ chịu chút nào đây là xuân dược mạnh e rằng không kìm nổi nữa.

- Mau gọi người giải phóng ik tôi khó chịu quá

Hoàng Bảo anh sắp khó chịu chết rồi a nhìn thấy 3 người kia khó chịu đến z không nói j chắc cũng đồng ý anh gọi điện thoại kêu người lên.

Hoắc Du đứng trước căn phòng đối diện không chần chừ mà mở cửa nhưng vừa mở thì đèn cũng tắt đi chỉ có vài ánh sáng mờ không thấy rõ bên trong là ai có mùi thơm nhẹ của hoa oải hương bọn 4 người họ nghĩ là người giúp họ giải phóng dục vọng đến vừa nghĩ thấy mùi hương này dục vọng của họ càng k không cự được muốn lấp đầy khoảng trống trong người cô gái kia.

Hắc Nghiêm Trạch ở gần cô nhất nhanh chóng ik đến kéo tay cô cô chưa kịp phản ứng thì đã bị nụ hôn của hắn làm điên đảo đôi tay mềm mại di chuyển khắp cơ thể cô rồi kéo chiếc khóa áo trên lưng cô chiếc đầm như z mà tuột khỏi người cô rơi xuống đất hắn mở luôn cái khóa áo lót của cô.

Nụ hôn của hắn vừa nóng bỏng vừa kích thích làm cho cơ thể cô càng nóng, cái lưỡi không ngừng cọ quấy trong miệng hắn tham lam mút hết mật ngọt trong miệng cô hắn chưa từng nếm qua mỹ vị nào ngon đến vậy.

Bên dưới dục vọng ngăn cao đầu không nhìn nữa hấn kéo chiếc quần lót cô xuống phía dưới cô k chịu đc được mà bắt đầu rỉ nước cô muốn thoát ra nhưng hấn cứ như là một con rắn siết chặt k buông bàn tay hấn chạm đến nơi tư mật của cô quả thật nó đã ướt.

Sự đụng chạm của hấn khiến cơ thể cô càng lúc càng nóng và nó đang khao khát chờ đợi sự thỏa mãn.

Hắc Nghiêm Trạch đẩy cô xuống chiếc giường lớn cảm giác lưng vừa tê vừa lạnh khiến cô thức tỉnh và cố thoát mình ra trong cơn mê dục vọng.

- các người không được tới đây

Tuy không có ánh sáng nhưng cô cũng thấy thấy được bóng 4 người đàn ông từng người từng người cởi hết đồ mà tiến lại gần cô.

Hàn Phong thấy giọng nói này có chút quen nó giống như của mèo nhỏ, 4 người bọn họ chịu hết nổi rồi nhưng thật chết tiệt s chỉ có 1 người thế này mà thôi ít cũng tốt giết cho đỡ dơ tay.

Hàn Phong ngửi mùi thơm trên người cô quả giống như mùi hoa oải hương của mèo nhỏ hấn lần đến nơi tư mật đưa chiếc lưỡi của mình dạo quanh bên ngoài một vòng

- ưm ngứa... ngứa quá

Hàn Phong nếm đc mỹ vị ngọt ngào của cô thì không thể nào chịu đc anh tham lam mà mút hết , dương vật bây giờ đã cứng ah đang hai chân cô rộng ra một phát đâm mạnh vào nhưng có lớp màng mỏng ngăn lại k chần chừ hấn thúc mạnh vào cô.

- aaaa

Cơ thể cô như tách ra nhiều phần đau quá thật sự rất đau nhưng bù lại là chút khoái cảm nhưng nơi đó càng lúc càng ngứa.

- ngứa....ngứa quá ưm....

Bạch Long cười trước dục vọng của cô hấn nãy giờ cũng khó chịu chỉ nằm 1 bên ngực cô mà xoa bóp nhào nặn nó vừa to vừa mềm mùi hoa oải hương nhẹ nhẹ cơ thể cô như một liều thuốc phiện làm người hấn k thể nào k si mê dục vọng càng lúc càng lớn hấn cho côn thịt của mình vào miệng cô.

- Ngoan mút nó ik làm nó sướng thì em sẽ sướng

Hấn kề bên tai cô nói ma mị cô khó khăn với thứ của hấn nó thật lớn hấn cứ cố đẩy vào cô khó khăn mút

đôi lúc vật đó cửa trúng răng làm hấn rên lên thật sướng hấn đẩy vào trong miệng cô nhiều hơn muốn nhiều hơn tay hấn cầm lấy tay cô.

- Sờ nơi đó ick

Tay cô bất chợt lm theo lời hấn di chuyển xung quanh hai trái bĩ lớn.

- Đúng làm tốt lắm

Hàn Phong ra vào bên trong hoa huyết cô một chút thì bắn mầm móng của mình vào trong người cô hấn sung sướng mà nằm lăn ra hưởng thoải mái.

Hàn Phong vừa ra thì Hắc Nghiêm Trạch lại vào mà ngực trĩ bên trong cô Hàn Phong nằm chưa đến 10 giây thì bò lên người cô ngoạm lấy đầu vú bên kia thì bị Hoàng Bảo ngoạm hai người họ như đứa trẻ mới sinh khao khát dòng sữa ấm nóng.

Hắc Nghiêm Trạch từ từ nâng người cô lên cô đang mút dương vật của Bạch Long vô ý rằng cô cửa mạnh vào của hấn làm hấn sướng mà bắn sữa vào họng cô

- Ngoan nuốt hết nó vào

Cô muốn nôn ra vừa lúc Nghiêm Trạch thúc vào trong mà dòng chất lỏng ấy chảy xuống bụng cô.

Cô quỳ trên giường hơi ngã về phía sau và dựa người vào ngực của Bạch Long hấn cắn nhẹ tai cô rồi hôn từ cổ xuống vai rồi lưng môi hấn di chuyển đến đâu là những dấu đỏ, bầm đến đó bàn tay hấn di chuyển đến cặp mông trắng tròn của cô hấn đưa 2 ngón tay vào lỗ hậu của cô di chuyển ra vào rồi đưa dục vọng căn cứng của hấn vào trong.

Lần đầu viết H k pit có hay k nếu dõ các bn cmt góp ý mình * đa tạ *.

8. Chương 8: H

Bạch Long hấn chưa từng nếm qua cách chơi như thế này ở lỗ hậu mà có thể sướng đến vậy, hấn rút ra đẩy vào thuần thực nhẹ nhàng nhưng càng về sau thì càng tăng tốc đến khi bắn vào bên trong cô.

Hắc Nghiêm Trạch vận động liên tục thân dưới đến cao trào anh bắn toàn bộ tinh dịch vào người cô gái nhỏ này một phát thoải mái cực điểm hấn lăn ra hưởng thụ sung sướng ngừng ngay lập tức Hoàng Bảo bước vào thế chỗ anh, hấn muốn nghe lời cầu xin của cô hấn chỉ cho một phần nhỏ của côn thật vào và để yên không động đây.

Cô có hơi khó chịu lúc này đau nhưng có chút sướng bây giờ không động cảm giác ngứa lại tới phải chặn cô đã trầm luân trong dục vọng.

Cô uống người muốn cơn thịnh di chuyển bên trong cô lấp đầy lỗ nhỏ của mình cô động thân về phía trước muốn cơn thịnh của hắn, nhận thấy dục vọng của cô Hoàng Bảo có chút vui.

- Tiểu dân đảng tôi cho em

Hoàng Bảo động thân bên dưới cô hoa huyết cô bao trùm cơn thịnh của hắn vừa khít đôi lúc cô co bóp bụng hoa nguyệt cô cắn chặt lấy cơn thịnh của hắn làm hắn suýt bắn mấy lần.

Hàn Phong mãi mê gặm nhấm cánh môi mỏng của cô mùi vị này thật giống với mèo nhỏ hắn cảm thấy mình hôm nay bị sao ấy cứ nghĩ về mèo nhỏ ngay cả lúc làm tình với người khác anh cũng nhớ.

Cơ thể của cô làm người khác không thể nào kiềm chế được dục vọng của Hàn Phong lại cắn cứng lên kì này anh cho nó vào miệng cô.

- Làm nó sướng lên đi

Hàn Phong liên tục đẩy nó vào miệng cô muốn tới cuốn họng vì của hắn quá dài lại còn lớn cô rất muốn nôn ra, thấy cô không tiếp nhận người anh em của hắn, hắn đổ ngọt cô

- Ngoan hạ hỏa giúp anh đi

Không muốn nhưng cô vẫn làm theo mót của hắn nhưng vì quá lớn cô chỉ mót được một nửa Hàn Phong không ngừng rên rỉ sung sướng cực điểm cái miệng nhỏ làm người anh em của hắn sướng chết rồi.

3 Lỗ của cô bây giờ đã được lấp đầy cả 2 đôi hồng đào cũng không được nghỉ ngơi 4 người họ cứ thay phiên nhau ra vào không biết là trải qua bao nhiêu lần luân động nữa chắc con số đó không thể nào đếm được lần bắn tinh cuối cùng là lúc nào cô cũng không pit cô chỉ pit cô mang theo một cơn đau đến giấc ngủ say.

4 người họ sao khi được hạ lửa dục vọng thì lăn ra giường ngủ một giấc đến sáng.

***** sáng sớm *****

Toàn thân Hoắc Du bây giờ ê ẩm còn đau hơn lúc cô tập võ nhất là bên dưới hai chân không khép được mở mắt ra đối diện với cô là khuôn mặt của Hàn Phong và còn 3 người kia từ hình dáng kiểu tóc cô mới nhận ra mói ơi đó là 3 nam chủ trong truyện hơn nữa đêm qua cô còn làm tình với họ nhưng sao lại thế như thế đầu quá không phải cô đi cứu Mộc Tâm sao sao lại ở đây được Mộc Tâm nói cô ấy ở phòng này mà.

Chết tiết đêm đầu của mình lại mất trong 4 người này k đc sao này phải tránh xa họ ra mới được quá nguy hiểm còn chuyện bây giờ trốn khỏi đây trước đã bọn họ mà dậy thì chỉ có con đường chết.

Cô ngồi dậy lấy đồ vào nhà tắm dội rửa mùi hoan ái nó thật đáng ghét kì thế nào cũng sạch toàn mùi của bọn họ.

Bước ra phòng tắm những tên nam chủ đều rời khỏi cô tự cười cho bản thân mình một nụ cười khinh bỉ nhìn căn phòng này thật sự cô k muốn ở 1 giây 1 phút nào thật khó chịu rồi vừa rời khỏi thì cô nhận ngay cuộc gọi của Mộc Tâm hẹn cô ở quán cà phê nói là cho cô lời giải thích cô bắt taxi đến quán cà phê.

Các bn hãy cho tôi thấy sự tồn tại của các bn ik ạ huhu

9. Chương 9

- Tiểu Du cậu đến rồi mình ở đây.

Tiểu Du bước đến ngồi vào bàn cô bé này có đôi mắt thật đẹp chỉ tiếc lại nghe theo lời nói sai của nguyên chủ mà cái kết bị thảm cha mẹ thì chết còn bản thân thì phải vào quán bar tiếp rượu nhưng vẫn đối tốt vs ba mẹ nguyên chủ giúp đỡ họ cô thấy cô gái này có thể kết bạn và cô nhất định phải giúp cô ấy có được cuộc sống hạnh phúc.

- Cậu uống gì

- Mình uống trà sữa.

- Tiểu Du...hức hức cho mình xin lỗi chuyện hôm qua.

- Cậu kể lại mọi chuyện cho mình nghe đi không sao đâu.

- Tiểu Du thật ra công ti của bố mình gặp khó khăn Tống Vân hứa là sẽ giúp công ti của ba mình với đk là mình phải hẹn cậu đến phòng 302 thật ra lúc đó mình không biết lúc Tống Vân nói trong đó có người hại cậu mình mới biết mình xin lỗi cậu Tiểu Du.

- Không có sao đâu cậu vì hoàn cảnh thôi mà...nhưng sao cậu lại gọi mình nói là vào phòng đối diện.

- Tống Vân cô ta thật ác độc cô ta đã dàn xếp bỏ xuân dược vào rượu của Bạch Long, Hoàng Bảo, Hắc Nghiêm Trạch và Hàn Phong để bọn họ thuộc về Tống Vân và cô ta muốn đổ chuyện này cho cậu nói cậu là người hạ dược bọn họ và kể cả việc cậu đẩy cô ta vào phòng đối diện nhưng cô ta đã may mắn chạy thoát và vào phòng của bọn nam nhân kia nhưng mình đã đập chai rượu vào đầu cô ta và gọi điện cho cậu mình

biết cậu rất yêu bọn họ nên mình mới gọi cho cậu vào phòng đó.

Cô bị sock quá nặng, sock toàn tập không ngờ nữ chủ là người như z ư, mình yêu 4 người họ khi nào chứ chỉ có nguyên chủ ngu ngốc của cô mới yêu bọn họ thôi còn cô thì đừng hòng đã hứa giúp người ta rồi còn luyến tiếc j cái chữ trinh tiết đó nữa chứ, trinh tiết là j chứ nó có giúp cô sống thêm được chút nào k cô là người dám lm dám chịu nhưng cô k muốn bọn họ chạm vào cô lần nào nữa.

Nam chính thì mãi mãi chỉ về với nữ chính dù sao đi nữa nó vẫn z cô k chia cách j bọn họ chỉ giúp ba mẹ nguyên chủ và Mộc Tâm có cuộc sống tốt sao đó cô sẽ trở về thực tại về thế giới của mình.

- Tiểu Du, Tiểu Du

- Hả

- Cậu bị sao z, cậu giận mình à

- Không có chuyện công ti của bố cậu mình sẽ cố gắng giúp

- Thật sao cảm ơn cậu tiểu Du cậu thật tốt với tớ

- Cậu là bạn tốt của Hoắc Du này mà đừng lo

-Ừm

- Nè chúng ta ik shopping ik mình cần mua vài thứ

- ok, phục vụ tính tiền.

Đúng cô cần thay đổi vài thứ nhất là đồ, những bộ đồ của nguyên chủ thật là thiếu vải và giày toàn là giày cao gót chả có đôi bata nào cô phải đổi toàn bộ lại mới được.

Sau khi vật lộn với mấy túi lớn túi nhỏ cuối cùng cô mới bắt taxi về nhà lúc đầu Mộc Tâm có năm nỉ đưa cô về nhưng cô nhất quyết từ chối Mộc Tâm đã ik từ hôm qua tới giờ ba mẹ cô ấy nhất định rất lo lắng nene6 cô tự bắt taxi về nhà.

Tại biệt thự Hoắc gia Hoắc Du mang túi lớn túi nhỏ vào ông bà Hoắc đang ngồi uống trà thấy bảo bối của mình thì chạy lại.

- Tiểu Du con ik đâu từ hôm qua đến giờ.

Mẹ cô lo lắng cũng sốt ruột đưa con gái này thật k để người khác an tâm.

- Dạ con ik với Mộc Tâm khuya quá nên con ngủ khách sạn sáng về.
- Thế còn đồ đồ này
- À con thấy đồ trên tủ k hợp lắm nên thay đổi chút
- Tùy con con thích là được
- Con lên phòng trước ạ
- Con lên thay đồ rồi xuống ăn cơm trưa với ba mẹ
- Vâng ạ

Cô lên phòng sắp xếp lại quần áo tắm lại một lần nữa trên người cô toàn là những dấu hôn và mùi hoan ái của đêm qua cô chọn bộ đồ kín đáo chút chủ yếu là che ik cái cổ và chiếc quần james ngắn tóc búi lên trong cá tính khuôn mặt trắng nõn xin sẵn nhiều lần cô thầm ghen tị với nhan sắc của nguyên chủ nhưng cũng thật tò mò k pit nữ chủ thể nào chắc cũng sắc sảo mặn mà k thua à mà còn hơn nguyên chủ vì ngòi bút của bà tác giả mà mọi thứ tốt điều dành tất cả cho nữ chủ.

10. Chương 10

Cô xuống nhà ăn cơm từ nhỏ đến lớn đây à lần đầu tiên cô cảm nhận được sự ấm áp của gia đình xuyên vào đây cũng k có j k tốt cô xem ba mẹ nguyên chủ như ba mẹ của mình họ thật tốt với cô giá như cô cũng có ba mẹ được họ yêu thương chiều chuộng thì tốt biết mấy.

Ăn xong cô ik ngủ đêm qua họ hành hạ cô như thế dù lúc trước có cực khổ khi luyện võ cũng k cảm thấy mệt mỏi như bây giờ.

Bọn họ cũng thật quá đáng ý mình là người quyền thế muốn làm gì thì làm họ chẳng thèm chẳng quan tâm họ k xem cô ra j loại đàn ông như z đúng là đồ vô lại nguyên chủ ơi là nguyên chủ cô thật sự là yêu nhầm người rồi.

Một người sẵn sàng lấy mạng mình bất kỳ lúc nào mà còn trao trái tim mình cho người ta để họ sẵn sàng chà đạp.

Tại bệnh viện Tống Vân đang nằm trên giường bệnh khuôn mặt khó coi cô còn chưa thể ngồi dậy vì kế hoạch lại bị phá như z.

- Tiểu Vân em có sao không?

3 người Hoàng Bảo, Bạch Long và Hắc Nghiêm Trạch nghe tin cô bị té thì chạy ngay vào bệnh viện cũng may chỉ là vết thương nhỏ ở đầu.

- Em không sao?

Tống Vân như con mèo nhỏ làm nũng với bọn họ, bọn họ thật có lỗi có lỗi với cô.

- Em xin lỗi hôm qua em không đến được các anh đừng giận em nha.

- Không có sao đâu

Hắc Nghiêm Trạch ôm cô vào lòng cảm giác này có chút k thoải mái lắm trong lòng cứ có cảm giác khó chịu.

- Dù có chuyện j các anh cũng k đc bỏ mặt em đó

Tống Vân mở to đôi mắt chớp chớp nhìn bọn họ nụ cười ngây thơ động lòng người Hoàng Bảo kéo cô vào lòng mình áp môi mình lên môi cô nụ hôn này có sao hẳn thấy có chút hụt hẫng chắc là do hẳn thấy có lỗi vì chuyện tối qua thôi anh đã yêu tiểu Vân từ rất lâu bây giờ cũng vậy.

- Yên tâm bảo bối tụi anh k k bỏ mặt em đâu

- Ừm z em yên tâm rồi

“Muốn Tống Vân tôi an tâm trừ phi Hoắc Du cô phải chết cô đừng trách tôi vì họ là của tôi cô đừng mong cướp được” sao khi đi bại một nước cờ kỳ này Tống Vân cô nhất định sẽ đi nước mới ăn cả 1 bàn cờ hoắc Du tôi muốn cô là người thất bại trong bàn cờ này.

Ngủ một giấc đến 7h tối cô xuống nhà thì ba mẹ của nguyên chủ đang ăn khuya cô bước lại bàn

- Ba, mẹ

- Con gái hết mệt chưa

- Dạ con ổn rồi mẹ

- z con ngồi xuống ăn cùng ba mẹ ik

- Dạ

Hoắc Du ngồi xuống bàn toàn là đồ ăn ngon cô ăn tự nhiên dồn đầy 1 hòng đầy thức ăn, mẹ Hoắc lo cho cô

- Con ăn từ từ thôi có thiếu mẹ bảo nhà bếp làm thêm

- ưm... ông..ần..âu..ẹ (k cần đâu mẹ)

Cô vừa nhai vừa nuốt thức ăn vừa trả lời đồ ăn nhiều như vậy ăn còn k hết lm thêm nữa chắc bỏ thật phí.

- Con gái mẹ dạo này càng ngày càng đẹp.

- Con di truyền từ mẹ thôi

- con gái tôi không những xinh đẹp mà dẻo mềm nữa k uống tôi thương nó.

- Khụ khụ...

Ba Hoắc ho ngắc cuộc nói chuyện của hai mẹ con thật tình coi ông là k khí mà.

- Chỉ có từ mẹ tôi sao còn bố thì sao

- Ông hả,mơ tưởng con gái đẹp giống tôi

- Tôi thấy giống tôi hơn ngày xưa sắc đẹp của tôi làm chết biết bao cô gái đó

- woa thế à vậy tối nay ông qua phòng khác ngủ đi

- khụ khụ tôi nghĩ lại rồi con gái đẹp giống bà

Bữa cơm này ăn thật vui vẻ có ba có mẹ được nghe họ nói chuyện, vui đùa thật ấm áp và cái bụng no căng đầy thức ăn.

- Con ăn no rồi con lên phòng đây

- À đúng rồi ba thấy con cũng nên ik học lại ik

Cô nhớ nguyên chủ học trường đại học kinh tế năm cuối và học chung với nữ chủ ây có cơ hội được nữ chủ rồi cuộc đời mà đâu thể bình lặng như thế

- Dạ con biết rồi ba

- Con hoàn thành xong kì học lấy bằng đại học rồi về công ty ba làm.

- Dạ

- À ba con có thể nhờ ba giúp con 1 chuyện k

- Chuyện j con nói ik

- Dạ công ti của nhà Mộc Tâm có xảy ra chuyện con thấy công ti đó cũng không tệ ba có thể đầu tư sau này nhất định sẽ có lời.

- Haha con gái của ba muốn j ba k hiểu sau, con là muốn ta giúp công ti đó đúng k

- Dạ

- Được rồi hai đứa dù sau cũng là bạn tốt ta giúp đỡ cũng là chuyện bình thường.

- Dạ cảm ơn ba.

11. Chương 11

Sáng sớm cô đã thức mặc chiếc áo thun và chiếc quần ngắn cao hơn đầu gối để lộ đôi chân trắng muốt thon thả tóc búi cao vào còng còn bay bay phía sau đôi môi đỏ mọng k tô son khuôn mặt mộc thôi cô cũng đẹp hơn người, Hoắc Du mang đôi giày bata hôm nay cô muốn tập thể dục tăng rèn luyện cơ thể chút sẵn tiện tham quan thành phố này còn một việc nữa là hôm nay cô phải đến trường.

Từ lúc cô bước khỏi nhà mọi ánh mắt đều tập trung về phía cô người ik đường thì bị đưng cột, ik xe thì suýt té, họ làm gián đoạn tất cả mọi hoạt động chỉ để nhìn cô gái xinh đẹp.

Hàn Phong đang lái xe thì trên đường thì thấy dáng người bé nhỏ đang chạy thon thả nhưng thật đáng ghét ai biểu cô xinh đẹp quá bây giờ cả đám đàn ông đều nhìn theo nhỏ dài mèo nhỏ là của anh chỉ có anh mới được nhìn bọn họ đừng mơ tưởng đến.

- Hey mèo nhỏ

Anh tấp xe vào lề chạy theo bóng dáng cô, Hoắc Du thấy Hàn Phong thì quay mặt đi k thêm đếm xỉa j đến hắn, hắn cũng giống như bọn họ đều ỉ thế hiếp người loại người đó làm cô ghét nhất.

Hàn Phong chạy theo cô mà cô chẳng thèm đếm xỉa đến hắn bực mình hắn chưa bao giờ thấy mình mặt dày đến z chỉ hôm nay ms có mà mặt dày vs cô.

Hắn mở cửa xe bước ra kì này ánh mắt 1 nửa đã chuyển về phía hắn con gái thấy hắn thì trái tim bé bỏng của họ đều bay đến hắn rồi hắn lôi cô vào xe.

- Nè anh làm j z

- Ngồi yên

- Mau thả tôi ra

- Không

Đôi nam nữ kia biến mất trong vòng 1 giây một ai cũng lướt tiết và có gan tị nam thì gan tị vì người đàn ông kia có được cô nữ thì tức học máu vì cô có được anh.

- Anh đưa tôi đi đâu z

- Mèo nhỏ em cũng to gan lắm dám ra đường quyến rũ đàn ông

Nghe lời nói của hắn suýt nữa thì cô sặc chết rồi cái gì cô quyến rũ hồi đàn ông hồi nào chứ.

- Tôi thấy hôm nay anh ra đường quên uống thuốc rồi.

- Có em ở đây rồi cần gì uống thuốc hơn nữa...

Hàn Phong bật chế độ xe tự lái nhóm người qua hôn cô, cô không kịp phản ứng thì đôi môi đỏ mọng của mình bị Hàn Phong hôn ngẫu nhiên lúc đầu nhẹ nhàng ngọt ngào nhưng càng về sau càng mãnh liệt chiếc lưỡi của hắn hảo hảo đâm chiếc từng tất đất trong khoang miệng cô còn trêu chọc chiếc lưỡi cô hắn khoáy

đảo mỗi thứ trong miệng cô.

Đôi tay hần cũng chặn an phận mò vào áo cô xoa nắn quả hồng đào qua lớp áo bra trắng.

Hoắc Du sắp hết hơi rồi mà Hàn Phong thì cứ xâm chiếm lấn lướt đến hai tay cô đánh liên tục vào lưng Hàn Phong , anh cũng biết cô không chịu được người cô vừa đồ vừa nóng đành luyến tiếc mà hai đôi môi tách ra kéo theo sợi chỉ bạc mỏng lấp lánh,Cô nhanh chóng lấp đầy oxi lúc này cô sắp chết ngạt rồi.

- Nè Hàn Phong anh điên sao

-Đúng anh sắp điên rồi điên lên khi thấy bọn nhìn em như cơ thể của em chỉ thuộc về mình tôi

- Nè tôi thuộc về anh khi nào tôi không muốn liên quan j đến anh nữa.

Cô không giống như nguyên chủ luôn tin vào tình yêu sẽ có ngày bị nó phản bội tình yêu sau khi phản bội chỉ có thể là một con dao lấy ik mạng người anh là nam chủ chỉ có thể trở về bên nữ chủ cô không muốn thay đổi chỉ muốn mình đứng xa vào cạm bẫy tình trường của bọn họ.

- Tôi muốn xuống xe

- Không được

- Vậy anh định đưa tôi ik đâu chứ

- Trở về biệt thự

Lúc đầu anh chỉ muốn chở cô ik ăn sáng rồi đưa cô về nhà nhưng khi cô nói cô k muốn liên quan j đến anh thì bây giờ đã khác anh muốn cô ở bên anh.

- Anh không dừng thì tôi lập tức nhảy xuống

- Em dám

- Vậy anh thử ik

Anh biết cô là người cứng đầu, ngang bướng k thể cương với cô được vậy anh vẽ dùng biện pháp nhu dục dỗ cô để cô cam tâm mà ik theo anh.Anh tắt xe vào lề cô nhanh chóng mở cửa xe của anh chạy thật nhanh xa tầm mắt của anh.

- Hoắc Du em đợi đó

Hàn Phong lấy xe ik tốc độ mang rợ hấn lấy xe giữa đường mặt kệ nguy hiểm chiếc xe băng băng trên đường tỏa khí thể khiếp người những chiếc xe khác đều nép về phía hai bên lề mà nhường đường cho kẻ ngự trị.

12. Chương 12

Hoắc Du ik về nhà ăn sáng rồi thay đồ đến trường cô nhất quyết k chịu ik xe hơi mà lấy chiếc mô tô trắng đen cô là người khá thích tốc độ nhìn chiếc xe mô tô trắng đen kia làm cô chịu k được đây là dòng xe mà cô rất thích là bản giới hạn đó người nghèo như cô thì đừng mơ chạm tay vào nó.

Tại trường đại học kinh tế ba chiếc xe hơi đại diện cho 3 dòng xe hơi bản giới hạn bước ra không ai khác là Bạch Long, Hoàng Bảo, Bạch Cận Nghiêm và Tống Vân mọi ánh mắt của họ đều tập trung vào 3 chiếc xe bọn họ được xem là những nam thần và nữ thần của trường ai ai cũng sùng bái ngưỡng mộ (Mọi người có thất mắt là tại sau nam chính ở trong cái trường này k là vì nữ chủ chứ ai họ đều vào đây k phải để học đâu mà là làm giáo viên chuyện tình giữa 4 người họ mặc dù là thầy trò nhưng trong trường chả ai ghét mà còn ngưỡng mộ bởi vì sự giàu có, đẹp trai mẫu người lí tưởng ai mà k ngưỡng mộ) trái lại Hoắc Du chạy chiếc mô tô thì bắt đầu có tiếng xì sầm bàn tán

...

- Trời con Hoắc Du đây mà còn k pit nhục dám ik học

- Ê tao nghe nói là bị nam thần chúng ta cho vào rừng đúng là mạng dai như đĩa mà

- Nhưng mà hôm nay cô ấy thật đẹp tôi thấy cô ấy đẹp hơn Tống Vân

- Ông bị j thế con hồ ly tinh đó làm sau đẹp bằng nữ thần Tống Vân được nhìn là ứa mắt rồi.

-.....

Cô cũng biết họ đang bàn tán về mình nhưng mặt kệ họ lời là từ miệng họ nói cô chả thèm quan tâm vào lớp vậy do thành tích của nguyên chủ học rất là suất sắc kì nào cũng lọt top 10 học sinh cuối sổ điểm của trường khỏi nhìn cũng biết là vào cái lớp ỏn ào nhất náo nhiệt nhất là thành phần con nhà hào phú nhưng vào đây mang tiếng để học nhưng toàn là người quậy phá, ăn chơi.

Đứng trước cửa nhìn tấm bảng ” Lớp Cá Biệt” cô có chút mắt cười từ nhỏ đến lớn cô chưa từng học ở lớp cá biệt có học thì chỉ học ở lớp học sinh nghèo học giỏi.

- Tiểu Du

- Mộc Tâm

Mộc Tâm thấy Hoắc Du mừng rỡ chạy lại nói tiếng cảm ơn vì nhờ Hoắc Du mà công ti của gia đình cô được giữ.

- Tiểu Du cảm ơn cậu đã giúp mình

- Có gì đâu mình vào chỗ ik sắp đến giờ học rồi

- Ừm

Cái lớp này nhìn như thế nào đều chả giống lớp học đũa thì cầm điện thoại bấm, đũa thì trang điểm chải chuốt tô son điểm phấn, cả cái lớp k lấy 1 chút yên tĩnh tập, sách, giấy vò, chửi, sọt rác,... lấy bàn làm lưới người này ném qua người kia ném lại toàn là tiếng ồn ào như cái chợ ngay khi nghe tiếng chuông vào học họ chả thèm quan tâm.

Bước vào lớp là một người phụ nữ cũng chạn 40 từ lúc bà bước vào thì lớp trở nên im lặng hẳn chắc đây là cô chủ nhiệm của lớp này cô ấy nổi tiếng là khó nhất trường này trừng phạt học sinh đặc biệt là học sinh cá biệt ai cũng sợ cô hết mọi người nhặt hết các giấy ném bỏ vào học bàn chửi sọt rác thì ném xuống góc cuối của lớp bàn ghế cũng được kéo vào vị trí trả lại cái lớp thanh bình.

Cô gật đầu hài lòng giọng nói nghiêm nghị

- Tốt, hôm nay tôi có chuyện thông báo sắp tới chính là kì thi cuối cùng và quan trọng nhất để xem cái em có được tốt nghiệp đại học hay không nên phải cố gắng cô gặp các em chán lắm rồi đó.

- Dạaaaaa tụi em cũng chán lắm cô ạ

- Vậy thì tốt

Bắt đầu học thôi 5 phút trôi qua ai cũng buồn ngủ gục lên gục xuống có người nằm úp xuống bàn ngủ nhưng rất lạ tiếng chuông vào học thì họ xem như k có nghe còn tiếng chuông ra chơi thì họ nghe rất rõ nó phát lên như giải cứu chúng sinh vậy.

- Tiểu Du mình ik ăn ik

- Được

Cô mới vào đây cũng chưa biết nhiều may mà có Mộc Tâm nếu không cô cũng chả biết đường ik.

- Tiểu Du cậu ngồi ik mình lấy cơm

- Cảm ơn cậu

Mộc Tâm xếp hàng lấy cơm thì có một đám người ik tới toàn là con gái ăn mặt thì thiếu vải tóc nhuộm đỏ nhuộm vàng mặt thì k pit bôi lên đó bao nhiêu là phấn là son nữa ngang nhiên chen lấn bọn họ chắc cũng là con nhà giàu có cậy thế hiếp người Mộc Tâm lấy 2 phần cơm thì bị bọn họ cướp lấy.

- Nè trả lại cho tôi

- Không thích trả tụi tao thích lấy thì sau

- Các người thật quá đáng mau trả đây

Mộc Tâm giật lấy 2 phần cơm 1 người ăn mặt hở hang định giơ tay đánh Mộc Tâm nhưng k thành bởi bị chán tay Hoắc Du ngăn lại.

13. Chương 13

Nhìn thấy Hoắc Du thì cô ta tỏ vẻ khinh bỉ thu cánh tay của mình trở về nhìn vào mặt Hoắc Du sỉ nhục

- Thì ra là con hồ ly ik dục bỏ của người khác

- Nè cô ăn nói cho cẩn thận

Mộc Tâm chần sợ bọn họ đứng ra bênh vực Hoắc Du cô tin Hoắc Du không phải là người như bọn họ nghĩ.

- Tôi nói không đúng sao hạn người này thật sự k pit vô liêm sỉ là j

- Tâm Tâm chúng ta ik thôi có người sáng ra đường k rửa mồm nói chuyện thật thối.

- ừ

- Mà đám

Cô ta hất đổ 2 phần cơm trên đổ trên người Mộc Tâm làm quần áo bị dơ một mảng lớn cô ta thì dặt ý Mộc Tâm nói nhỏ với Hoắc Du

- Tiểu Du dù sao cô ấy cũng là bạn thân của Tống Vân hôm nay chắc là muốn gây sự rồi

Thì ra là bạn thân của nữ chủ nhưng mà hình như tôi không có gây chuyện với nữ chủ tôi đã cố tránh xa vậy mà con gây rối hơn nữa cô thấy thật bết công họ thì lắm của ăn của để còn tùy tiện vứt bỏ trong khi có những người họ không có đủ điều kiện để mua nổi một hạt gạo.

- Tôi biết cô là người giàu có nhưng cô có biết ngoài kia có bao nhiêu người khó khăn không có cơm ăn vậy mà cô lại lãng phí như vậy.

- Cô dám dạy đời tôi

Cô ta dơ tay định tát Hoắc Du 1 cái nhưng bị Hoắc Du nắm lấy "rắc" bàn tay xinh đẹp thon thả của cô ta bị như bị gậy kèm theo là tiếng la kinh động trời đất

- AAAAA đau quá tay của tôi

Ả té xuống đất la khóc lên mấy người đi chung tức giận cáo lên xông lên định đánh cô nhưng nhanh chóng từng người đã nằm bẹp xuống đất.

- Đây là lần cuối cùng đừng cố ý gây rắc rối cho tôi

Bọn họ là đáng bị như vậy cô không được gọi mấy là người thiện lương nhưng đạo lý người của cô rất rõ cô không chạm vào họ thì đừng mơ họ có thể chạm vào cô.

- Tâm Tâm chúng ta đi thôi

Hoắc Du và Mộc Tâm bước ra khỏi nhà ăn bỏ lại mớ hỗn độn nhiều người còn xì xào nói từ khi Hoắc Du trở về như là một người khác.

Cảnh vừa rồi cũng là 1 mảng náo động cho những ai muốn gây rắc rối cho Hoắc Du đều phải kiêng dè khiếp sợ.

Nam chủ và nữ chủ đang ăn ở tầng trên thì cảnh vừa rồi đương nhiên là nhìn thấy và họ cũng nhận ra Hoắc Du đã thay đổi hình như cả bề ngoài lẫn tính cách không hiểu sau bọn họ có chút động lòng thấy 3 người đàn ông cứ chăm chú nhìn bóng dáng của Hoắc Du rồi đi cô nhìn thấy trong mắt họ là sự chờ mong và luyến tiếc trong lòng Tống Vân lại trào lên sự ghen tức nắm chặt 2 tay như muốn nghiền nát vật ở trong lòng bàn tay..

— Tâm Tâm đồ cậu dơ rồi cậu về nhà ik

- ừ nhưng mà hôm nay đền lượt mình với cậu trực nhật mình về rồi còn cậu thì sau

- Không sao mình làm có gì đâu cậu về đi

-Vậy mình về nha bye cậu

- bye cậu

Mộc Tâm về còn mình cô thấy cũng nhàm chán còn 20 phút nữa mới vào học ik nên cô quyết định ra phía bờ hồ hóng mát một chút.

Cô ngồi xuống gốc cây hít thở không khí trong lành đôi mắt nhắm lại cô cảm nhận được tiếng bước chân rất nhỏ rất nhẹ nhưng mang khí thế áp đảo chắn chắn là nam nhưng hần đến làm gì thế mà sau hần cứ đứng im như vậy mà nhìn cô.

- Có chuyện j sau

Bạch Long có chút ngạc nhiên anh đã cố tình ik rất nhẹ anh k muốn phá sự an tĩnh của cô nhưng lại bị cô phát hiện vì từ nhỏ tai của cô đã rất thính rồi chỉ cần một chút động tĩnh nhỏ cô cũng phát hiện.

- Không có chỉ muốn ra đây ngấm đây hít thở không khí một chút không ngờ lại thấy cô ngủ k quấy rầy cô chứ

Hoắc Du từ từ mở mắt ra nhìn người đối diện dáng người cao ngạo khuôn mặt đẹp từng góc cạnh sắc bén không chê được điểm nào chói chan như vậy còn ai khác ngoài vị Bạch Long nam chủ của chúng ta chứ.

- Làm thì cũng đã làm rồi còn có thể thay đổi sao

Cô nói câu này chắc là có ý gì chẳng lẽ cô còn trách anh cho cô vào rừng sau Hoắc Du đứng dậy thấy đôi mày hần nhú lại cô thở dài lướt qua

- Bỏ ik không liên quan gì là được.

Đúng vậy trong lòng cô thật sự chẳng muốn dính líu gì với bọn họ chuyện bọn họ cô chẳng thèm quan tâm hậu cung của nữ chủ cô không muốn chiếm và cũng k cần.

Bạch Long nghe cô nói câu này lúc trước chắc anh sẽ rất vui vì không còn cái đuôi suốt này bám lấy nhưng

sau bấy giờ anh cảm thấy cần nó trái tim anh bây giờ rất đau trong lòng lại trống rỗng cô đi rồi bỏ lại cho anh chỉ là bóng lưng khuất dần xa tầm mắt hiện rõ sự cô đơn và mặt bầu trời trách cứ chuyện xưa.

Những chuyện mà cô làm Hoàng Bảo và Hắc Nghiêm Trạch đều thấy bọn họ đều thấy chưa xót cùng một cảm giác với Bạch Long.

Mình cũng gần vào học rồi phải chuẩn bị vài thứ không có thời gian nhiều khi nào mình rảnh sẽ viết và đăng một lần nhiều chap hơn mình không bỏ truyện thì các bạn cũng đừng bỏ mình nha <3 cảm ơn các cậu nhìu lắm.

14. Chương 14

Cuối giờ Hoắc Du phải ở lại trực nhật cái trường giàu có này toàn là học sinh con nhà giàu sao không thể lao công làm chứ k phải là k có thuê mà lớp chị học nó ít phá quá làm mấy người lao công nói với nhà trường từ đó lớp chị k có lao công chuyện vệ sinh thì tự làm mà k làm thì có chuyện với cô chủ nhiệm nên phải làm thôi.

Hoắc Du cầm chổi quét quét 15 phút thì cũng quét xong, bây giờ chỉ còn lau xong bản là có thể về rồi cô vừa lao vừa hát k để ý Hoàng Bảo nãy giờ đang nhìn mình cười Hoàng Bảo từ phía sau ôm cô, cô quay người đá vào bụng hắn.

- Hoắc Du cô dám đá tôi

- Ai kêu anh ôm tôi

- Tôi k những ôm cô mà còn.....

Hoàng Bảo ik tới hai tay chống lên bảng khóa người cô lại nụ cười nham hiểm cô biết được ý đồ của con sói già Hoàng Bảo đang động dục đây mà sao k ik tìm nữ chủ mà lại tìm cô cơ chứ được lắm kì này cô cho hắn pit tay đừng nghĩ nam chủ thì cô k dám đánh hắn.

Hoắc Du lại dùng chiêu củ một cước đá vào bộ hạ hắn rồi tung nắm đấm thật mạnh vào mặt hắn làm cái mặt trắng trẻo xinh đẹp như hoa như ngọc của hắn có một cái bết màu hồng hồng ngay má.

Hoàng Bảo đen mặt khuôn mặt nhăn nhó từ lúc nào cô lại trở nên mạnh như vậy lúc trước nhìn cô rất ẻo lả chả có chút lực nào mà bây giờ lại mạnh tay như vậy chẵn lẽ trong rừng có thuốc tiên có thể giúp người ta trở nên mạnh hơn.

Hoắc Du với tay lấy cái giỏ định rời ik thì Hoàng Bảo nắm tay cô hắn k cam tâm hắn chỉ muốn đùa chút thôi mà ai ngờ cô lại nhả tâm đối sử với người anh em hắn như thế sau này k sai được thì pit phải lm sao

còn cả cái mặt điển trai của hắn nữa Hoắc Du thấy tên này thật dai vừa cuồi người ôm bộ hạ của hắn vừa nắm tay cô.

Cô miễn phí cho hắn 1 cú đá nữa vào eo hắn ngã xuống đất nhưng phần lưng của hắn z mà bị trật khớp thấy cũng tội mà thôi cũng kệ Hoắc Du ánh mắt nham hiểm nhìn hắn.

- Sau này có động dục nữa thì tới tìm tôi lần sao tôi sẽ làm cho anh bại dục luôn tôi ik nha.

- hự...Hoắc Du em đợi đó anh nhất định sẽ thu phục em.

Hoắc Du thông thả rời ik bỏ lại cục than đen đang nằm đó gương ánh mắt uất ức nhìn cô bước ra khỏi lớp.

“”“”“”“”

- Aaaa đau nhẹ tay chút

- Thừa Hoàng thiếu gia tôi đã nhẹ hết mức rồi

- Nhẹ j chứ k lm được thì dẹp bệnh viện ik

- cậu...

Hoàng Bảo được Bạch Long và Hắc Nghiêm Trạch đưa vào bệnh viện của Từ Nhã. Từ Nhã là một tay sát thủ nhưng hắn lại k có hứng thú với cảnh chém giết này nên hắn theo học ngành y mở bệnh viện Từ Nhã cũng là bạn thân của 4 nam chủ nhưng hắn k thích chuyện tụ tập ăn chơi tán gái nên k có lần nào hắn có mặt.

Từ khi Hoàng Bảo đưa vào bệnh viện thì toàn là tiếng la hét của hắn thật phiền hắn bị trật đốt sống lưng cần chỉnh lại nhưng động tay vào hắn là hắn kêu la thảm thiết như có người lấy mạng hắn vậy.

- Aaaaaa giết người sau đau chết tôi rồi

- Xong rồi đỡ chút nào chưa

Hoàng Bảo thử vận động nhẹ cảm thấy hết đau mặt anh cũng bớt khó chịu lại.

- Nè tôi đang có một thất mất là tại sao Hoàng thiếu gia đỉnh đỉnh đại danh của chúng ta lại bị đánh ra nông nổi này vậy lần đầu tôi thấy cậu ấy thê thảm như vậy.

Bạch Long và Hắc Nghiêm Trạch ngồi đó cũng gật gật đầu phụ họa.

- Là ai đánh cậu vậy có cần tôi cho người giải quyết k

Bạch Long lên tiếng dám đánh Hoàng Bảo chắc hẳn là người k tầm thường.

- Là Hoắc Du

3 người đàn ông sau khi nghe điều bị sock mà người sock nhất là Từ Nhã vì Hoàng Bảo từ trước đến giờ chưa bị ai đánh mà lần đánh đầu tiên của cậu ta lại là 1 cô gái chân yếu tay mềm quả thật là chuyện khó tin mà.

- Không phải cô ta rất yêu cậu sau còn đòi sống đòi chết vì cậu mà sau lại làm cho cậu sắp tiết chủng z haha.

- Ai mà pit được chứ tính cách cô ấy thay đổi như 1 người khác z

- Z sao.

Bạch Long và Hắc Nghiêm Trạch gật đầu 2 người họ cũng tán thành sự thay đổi đột ngột của Hoắc Du như biến thành một con người mới.

Lúc ở trường khi họ thấy cô giả dị chạy chiếc mô tô đến trường mà từ trước giờ cô chưa hề chạm đến, cô đánh bọn gây sự với mình k phải vì cô hay Mộc Tâm mà vì bọn họ ỉ mình giàu có lãng phí k quan tâm đến bên ngoài, cuộc trò chuyện của cô và Bạch Long thì bọn họ đã nhận ra cô k còn yêu bọn họ nữa những chuyện đã xảy ra thì họ khẳng định một Hoắc Du ảo lã độc ác suốt ngày bám đuôi theo bọn họ đã thay bằng 1 Hoắc Du hoàn toàn khác nhưng cái thay đổi này với họ mà nói có sao chẳng có tí j gọi là vui mừng mà lại có phần đau sót ở trong tim.

Thả sao đề nào

15. Chương 15

Hoắc Du trở về nhà thì k có ba Hoắc và mẹ Hoắc ở nhà cô ăn cơm rồi lên phòng nghịch điện thoại đến chiều cô phát hiện ra trong danh bạ điện thoại của nguyên chủ toàn là số của bạn bè ăn chơi cô sẵn tiện xóa hết và xóa luôn sdt của Hoàng Bảo, Bạch Long và Hắc Nghiêm Trạch cô k liên quan đến bọn họ thì lưu số làm gì.

- Tiểu Du mẹ vào được không.

- Dạ được mẹ

- Nay con có đi dự tiệc không?

- Tiệc gì z mẹ?

- Là kỉ niệm thành lập tập đoàn Tổng gia bác Tổng bác ấy mời cả nhà ta qua chung vui nhưng mẹ sợ con vì chuyện tình cảm với Vân nhi mà k vui nên mẹ hỏi ý con trước con k ik cũng k sao.

- Không sao đâu con đương nhiên sẽ đi mà con với bọn họ bây giờ cũng k là gì của nhau có gì đâu mà phải buồn.

Mẹ Hoắc nghe lời nói của cô thì có chút đau lòng k pit bà gieo quả ác gì mà con gái mình lại khổ đến vậy trao tình cảm cho ai đều bị phụ bạc.

- Tội cho con gái tôi.

- Mẹ yên tâm con k có buồn vì bọn họ đâu.

- Ủm con gái mẹ xinh đẹp hiểu chuyện thế này nhất định sẽ tìm được một ý trubg nhân hoàn hảo.

- Dạ

- Mẹ đã gọi người chuẩn bị đồ và trang điểm chút nữa họ sẽ tới mẹ về phòng trước đây.

- Dạ

Sau 3 tiếng đồng hồ vật lộn với đồng đồ của mẹ Hoắc cuối cùng cô cũng an toàn bước ra với vẻ đẹp ngây người.

Chiếc sườn sấm ôm sát cơ thể làm lộ rõ đường cong quyến rũ của cơ thể cô cặp hồng đào trắng mịn màng được giấu sau lớp áo chỉ lộ một nửa chiếc váy dài đến tận mắt cá chân làm che đi đôi chân ngọc trắng của cô, khuôn mặt xinh đẹp trang điểm nhẹ tóc cô thả uốn xoắn thả bồng bênh đến eo xinh đẹp hết lời tả.

Mẹ Hoắc cũng chặn kém cạnh chiếc đầm đỏ rượu dài kết hợp với ren tóc bà búi cao toát lên sự quý phái cùng trẻ trung.

2 người họ bước xuống nhà ba Hoắc đang ngồi nhâm nhi li trà cũng phải bật dậy 2 người họ như vậy nhìn như chị em chả giống mẹ con tí nào nhất là vợ ông trẻ đẹp như z ông phải canh thật kĩ kẻo có người giật

vợ mất.

Căn phòng lớn được bài trí rất sang trọng người ở trong này toàn là những người giàu có và có địa vị nhất trong xã hội, tiếng đàn dương cầm nhẹ nhàng hòa tấu với piano rần rần du dương những người ở đây ai ai cũng khoác cho mình một khuôn mặt giả tạo nhìn thật ghê tởm.

Tống Vân khoác tay Hắc Nghiêm Trạch, Bạch Long và Hoàng Bảo bước vào thu hút tất cả ánh mắt của mọi người ở đây hôm nay cô muốn cho bọn họ pit 3 người đàn ông à không bước vào nữa chính là Hàn Phong thấy bọn họ anh cũng lại chào hỏi, 4 người đàn ông quyền lực này cô muốn mọi người pit họ là chỗ dựa vững chắc nhất của cô.

- Chào

- Hiếm khi Hàn thiếu gia có tao nhã đến những buổi tiệc thế này ha thật hiếm thấy.

- Bạch thiếu quá lời.

- Đây có lẽ là Tống tiểu thư rồi chào cô hân hạnh được làm quen.

Hàn Phong nhìn cô gái xinh đẹp trước mặt từ nãy ánh mắt cô ta k rời khỏi hần 1mm nào .

- Chào anh gọi em là tiểu Vân được rồi.

Tống Vân giơ bàn tay trắng nõn nà của mình định bắt tay với Hàn Phong nhưng sao hần lại thấy rất bần không muốn bắt tay càn k muốn nó chạm vào người anh, bàn tay hóa đá trước không trung Tống Vân đành cấn răng thu về Hoàng Bảo thấy vậy lên tiếng bênh vực.

- Nè Hàn Phong cậu.....

- Không sao Bảo ca

Tống Vân lên tiếng bênh vực cô muốn tạo ấn tượng tốt với Hàn Phong từ lúc gặp đầu nhưng hần lại thấy buồn nôn Hàn Phong bước đến chào hỏi Tống lão gia rồi vào nhà vệ sinh.

Hoắc gia vừa bước vào buổi tiệc đã thu hút tất cả mọi người nhất là cô gái xinh đẹp mặt chiếc sườn sạm rất quyến rũ Hoàng Bảo, Bạch Long và Hắc Nghiêm Trạch nhìn k rời mắt thật sự đã bị mê hoặc bởi sắc đẹp của cô Tống Vân thấy vậy liền k cam tâm cô có gì thua Hoắc Du mà bọn họ lại say mê như vậy chứ.

Tống Vân bước đến bàn rượu lấy 2 ly rượu bước về phía Hoắc Du.

- Tiểu Du chào cô hoan nghênh cô đến

Nữ 9 diễn thật tốt rất là đạt vai đó nha chỉ một câu nói thôi tất cả mọi người đều nhìn về cô.

Tống Vân đưa cho cô ly rượu k hiểu sao cô lại k muốn cầm nó tí nào.

- Tiểu Du cô còn giận tôi sao.

- Tôi....

- Coi như ly rượu này là tôi xin lỗi cô sao này chúng ta vẫn là bạn tốt.

Xung quanh mọi người bắt đầu xì sầm nói Hoắc Du chẳng này nọ bọn họ nói cô là người có lỗi đáng xin lỗi ms đúng còn Tống Vân là người hiền lành bla bla...

- Uống đi

Hoắc Du nhìn ly rượu trên tay nữ chủ rồi cầm tu một hơi.

- Tiểu Du cảm ơn cô tha lỗi cho tôi

- Tốt như vậy mới phải chứ.

Tống lão gia đi tới khen khời cảnh vừa rồi Tống lão gia cùng ba Hoắc mẹ Hoắc nói chuyện và đi chào hỏi vài đối tác làm ăn.

Ly rượu mà Tống Vân đưa cho Hoắc Du đã cho vào đó một ít thuốc rõ ràng hơn chính là xuân dược thuốc vào cơ thể một lúc thì bắt đầu phát huy công dụng toàn thân cô bắt đầu nóng lên.

16. Chương 16: H

Hoắc Du hơi thở bắt đầu trở nên nặng nề hơn cô rất nóng như có ngọn lửa muốn thiêu đốt cả cơ thể cô Hoắc Du cố gồng bước đi thật vững rời khỏi bữa tiệc cô đang đi thì có một đám người ngăn cản cô lại.

Cô k quay đầu định bỏ chạy vì cô biết cô k đủ sức để đánh bọn chúng.

Nhưng đầu dễ dàng bọn chúng nắm cổ tay cô lại cô đang mặc đầm lại là loại ôm sát k thể đã được bọn chúng cười nham hiểm đẩy cô vào phòng từng tên 1 lượt đồ ra cô bị bọn chúng đẩy xuống giường nóng k chịu được Hoắc Du vận vẹo cơ thể nóng bỏng của mình.

Hàn Phong thấy cô loạng choạng bước ra khỏi bữa tiệc và ánh mắt mắt của Tống Vân thì anh biết cô sắp xảy ra chuyện nên ik theo k ngờ cô trúng phải xuân dược.

Hàn Phong đánh bẹp mấy tên kia rồi kêu người xử lý còn cô đang quần quai áo cô bị kéo xuống hơn một nữa cặp hồng đào rõ rõ trước mắt anh cơ thể cô trắng muốt gương mặt hồng hào chết tiệt con rồng trong người ngủ say bây giờ lại tỉnh dậy nhưng anh k thể ăn cô lúc này cô ấy sẽ hận anh mất.

Hàn Phong bước đến kéo áo cô lên thì Hoắc Du cô cứ cọ cọ vào người anh tay còn cởi nút áo anh mặt áp vào trong ngực anh.

Hoắc Du thấy thịt hần thật mát như nước vậy cô muốn nhiều hơn Hàn Phong bực mình anh đã cố gắng tắt lửa mà cô còn khơi trào lên.

- Mèo nhỏ em biết em đang làm gì không.

- Nóng, nóng quá cho tôi ik

- Có muốn hết nóng k muốn thì cầu xin tôi ik

- Ừm cầu... cầu xin anh

- Gọi tên tôi

- Hàn Phong cầu xin anh.

- Được cái này là em tự nguyện đó.

Hàn Phong nhanh chóng cởi đồ mình và cô bây giờ 2 người họ như nhộng z k mảnh vải che thân.

Hàn Phong bắt lấy môi cô gặm nhấm lưỡi anh khuấy đảo trong miệng cô kích thích đầu lưỡi của cô Hoắc Du vì thế mà vụn về đáp trả nụ hôn cuồng nhiệt của anh.

Hàn Phong tranh thủ xoa nắn cặp hồng đào của cô hần k muốn bỏ phí một giây nào khi lm tình với cô cặp hồng đào từ màu trắng mà chuyển sang màu hồng Hàn Phong xoa nắn thành nhiều hình thù còn day day viên trân châu trên đó đôi lúc còn nắm kéo ra.

Hàn Phong rời môi cô hôn mắt mũi rồi xuống cổ, xương quai xanh tinh tế của cô bị hấn hôn mà có vài vệt đỏ.

Nghoạm lấy viên trân châu một bên của cô tay còn lại vẫn đang say mê xoa bóp bên còn lại.

Bàn tay còn lại của anh chặn an phận mà sờ soạn khắp cơ thể, tay anh lướt xuống vùng bụng phần lì của cô tìm đến nơi tư mật hoa huyết của cô đang rỉ nước ướt cả tay anh.

Anh lướt môi xuống u cổ đang chảy đầy dâm thủy mùi vị thật thơm anh đưa lưỡi liếm mút hết tư vị kia mỗi lần anh hút mạnh là người cô lại giật lên miệng phát ra tiếng rên rỉ càng làm anh muốn đâm vào cái hoa huyết bé nhỏ này của cô.

Hàn Phong cho một ngón tay của mình vào và anh khẳng định chắc chắn 1 điều nếu còn thịt anh được cắm vào nơi đó của cô thì chắc chắn sẽ sướng điên lên của cô thật kích anh rút tay ra kéo theo dâm thủy anh đưa nó vào miệng cô.

Miệng cô k tự chủ mà mút lấy tay của anh phát ra tiếng” chạch chạch ”

Hàn Phong dang rộng 2 chân cô ra hết cỡ rồi cho còn thịt đã ngẩng cao đầu từ sớm vào hoa huyết của cô.

- aaaa... ừm...ừm

Cô không còn là sử nữ nhưng hoa huyết của cô vẫn chặt như lần đầu làm tình vậy còn thịt ra vào trong hoa huyết nàng càng lúc càng nhanh cùng với tiếng với tiếng rên rỉ từ miệng nhỏ của cô.

Hàn Phong để im còn thịt của mình trong hoa nguyệt nhỏ của cô k động nữa khoái cảm đột nhiên biến mất cô muốn anh lại dùng còn thịt ra vào bên trong cô nhưng anh lại k động cô lắc eo mình nhận thấy ham muốn của cô Hàn Phong vui sướng lên ghé vào tay cô.

- Mau nói Hoắc Du tôi yêu Hàn Phong anh lập tức phục vụ em.

Lời nói hấn phát ra như bùa mê cô k ngăn được dục vọng của mình mà nghe theo lời hấn.

- ừm...Hoắc Du tôi yêu...yêu Hàn Phong.

- nhỏ quá anh không nghe.

- Hoắc Du tôi yêu Hàn Phong.

- Hảo

Vừa nói anh thúc thật mạnh côn thịt của mình vào trong cô ra vào nhanh liên tục nghe rõ tiếng phạch phạch.

Hàn Phong để 1 chân cô gác lên vai anh rồi thúc côn thịt vào tư thế này côn thịt của anh có thể chạm đến tử cung của cô nhanh ra vào liên tục.

- Chậm... chậm chút...aaa... ưmmm....

Hàn Phong rút côn thịt ra một chất lỏng bắn ra ngoài cô ra rồi Hàn Phong cúi người nếm nó thật ngọt anh mút hết không chừa giọt nào.

Hàn Phong lật người cô lại mông để cao rồi cho côn thịt mình vào hoa nguyệt cô ra vào tiểu nguyệt cô thật chắc chắn người anh em hẳn k chịu buồn k nhịn được Hàn Phong bắn thẳng tinh dịch trắng đục nóng ẩm vào trong người cô.

Mọi người có muốn chap sau là tiếp H của 2 người này k mình viết thêm một số tư thế nữa nếu muốn thì cmt bên dưới. Nhớ thả cho mình 1 cái sao nhỏ nha .

17. Chương 17

Mình k pit các cậu muốn sao k ai nói yêu cầu chương mới có H hay k, mình rất lười k động lực mình k viết đâu ahihi, các cậu đọc truyện vui zè.

Hàn Phong và Hoắc Du đang ngủ vì cơn vật lộn hôm qua dữ dội k những ở trên giường mà còn ở salon, cửa sổ, ngoài ban công, trên bàn và cuối cùng là nhà tắm.

Một đám phóng viên tự đẩy cửa xông vào bọn họ nghe tin là Hoắc tiểu thư làm tình với bọn côn đồ nhưng khi vào bọn côn đồ đó đã thay bằng Hàn Phong thiếu gia.

Tiếng máy chụp ảnh và tiếng nói ồn ào của họ đánh thức 2 người Hoắc Du mở mắt chưa kịp nói gì thì cơ thể được che lại Hàn Phong ôm trọn cô k để bọn họ thấy được cơ thể cô mặt cô gián vào ngực rắn chắc của anh, Hàn Phong tức giận.

- Ai dám chụp một tấm nào nữa thì bỏ mạng ở đây.

Bọn nhà báo nhìn nhau ai chứ đây là Hàn Phong thì họ nào dám đưa máy lên chụp chứ.

- Tôi và cô ấy sắp đính hôn quan hệ là chuyện bình thường chuyện ngày hôm nay tôi k muốn nữa lời lọt ra ngoài nếu k tự pit, ra ngoài.

Càng nói giọng anh càng gắt lên cứ nhiên lại có người phồng tay trên anh như vậy đáng ghét anh nhất định sẽ cho kẻ đó biết Hàn Phong là k dễ chạm.

Tất cả bọn họ họ điều rời khỏi căn phòng trở về vẻ an tĩnh như lúc đầu Hàn Phong nhìn mèo nhỏ trong lòng đáng ghét bọn họ dám làm cô sợ.

- Mèo nhỏ em không sao chứ?

Hàn Phong hần là đang quan tâm

, bảo vệ cô sao từ trước đến nay chưa ai bảo vệ che chở cô cô lắc đầu.

- Cảm ơn anh

- Hả em nói gì k nghe rõ lớn lên

- Cảm ơn anh Hàn Phong

- Ngốc mau thay đồ anh chở em ik ăn rồi về nhà.

- ừm

Cô định bước chân xuống giường thì vùng kính rất đau hai chân như khép lại được trong đầu cô lại hiện lên mấy cảnh làm tình với anh đêm qua rồi nhớ đến ly rượu hôm qua nữ chủ mời cô tửu rượu cô không phải tẹt chỉ 1 ly k thể nào làm cô say được nhất định trong rượu đã có vấn đề.

Hàn Phong bế người cô lên cô cô không phản ứng kịp thì đã nằm gọn trong vòng tay của hần. Cô vùng vẫy muốn xuống vô tình ma sát với thứ gì đó rất cứng rất nóng.

Hàn Phong đen mặt anh lên tiếng cảnh cáo cô.

- Mèo nhỏ em còn quậy nữa thì anh k chắc là anh làm gì em đâu.

Hàn Phong không mặt đồ và cái thứ cô đụng phải là người anh em của hần nhớ đến hôm qua hần mạnh bạo cỡ nào thì phía dưới cô lại rất đau.

Hắn đặt cô vào bồn tắm xả nước ấm làm cô dễ chịu hơn.

- Anh...anh ra ngoài ick tôi tự tắm được

Cô chỉ có thể che gương mặt đỏ của mình lại cô là lần đầu tiên nhìn thấy toàn cảnh của đàn ông như vậy thử hỏi có ai mà k ngượng chứ.

Mèo nhỏ của anh thật đáng yêu ngay cả xấu hổ cũng ra vẻ như vậy thật muốn ôm vào lòng âu yếm một phen mà.

- Được, vậy em tắm ick

Hắn ra ngoài cô mới thở nhẹ nhõm tắm sạch k để mùi hoan ái hôm qua nhưng mà có một điều cô không có đồ làm sao thay đây chứ chẳng lẽ cô cứ quần khăn tắm ra đường sau.

- Em xong chưa sau lâu vậy.

- Chưa

- Em không ra thì không có đồ mặt đâu

- Mau đưa cho tôi à không anh đưa đồ qua cửa cho tôi anh k đc vào.

- Trên người em cái gì anh cũng đều thấy cả rồi còn ngại nữa sau.

- không...

- Hửm không gì vậy...

- Không có gì anh mau đưa đồ cho tôi

Hàn Phong gọi quần áo mang vào cho anh lẫn cả cô anh đã tắm tất từ sớm anh mang đồ cho cô anh biết cô còn ngượng chuyện tối qua nên k ép tập cho cô quen dần, anh chỉ hé cửa k vào đưa đồ cho cô.

Cô lấy đồ mặt vào bước ra trước con mắt đen mù mịt của hắn, hắn đã bảo người chọn bộ nào kín đáo chút tránh để người khác dòm ngó cô tuy nó k quá hở hang nhưng khoác lên người chính là nét quyến rũ thu hút ông bướm còn gì.

Hàn Phong đưa cô ik nhà hàn ăn cô k từ chối ăn miễn phí sao phải từ chối. Một bụng no nê Hàn Phong chở cô về biệt thự của Hoắc gia.

Ba Hoắc và mẹ Hoắc chưa biết gì chuyện tối qua Hàn phong bảo cô lên phòng nghỉ ngơi còn hần thì nói chuyện với ba mẹ cô.

Hàn Phong nói chuyện hôm qua cô bị hại nói cho Hoắc lão gia và Hoắc phu nhân rồi xin họ được cưới cô trách miệng lưỡi thiên hạ.

Ông bà thấy rất hài lòng cậu con rể này nên cũng chấp nhận chuyện hôn sự giữa hai nhà.

- Không được

Hoắc Du đã nghe toàn bộ câu chuyện cô không đồng ý cô theo tư tưởng củ Hàn Phong là nam chủ cuối cùng thì vẫn đến với nữ chủ con nữ phụ này làm sao mơ tưởng đến chứ.

Hàn Phong tức giận kéo cô ik vào một góc tường ba Hoắc và mẹ Hoắc biết làm vậy là k nghĩ đến cảm nhận của con gái nhưng như vậy thì mới tốt co con bé có chỗ dựa vững chắc sau này k ai dám ăn hiếp nó 2 ông bà cũng k sống mãi mà lo cho con được.

Muốn biết Hoắc Du có thay đổi ý định mà kết hôn k thì đón chờ chap sau nhá. 8 sao sẽ có chương mới

18. Chương 18

- Hàn Phong anh kéo tôi làm gì dù thế nào tôi cũng k đồng ý lấy anh đâu.

Hàn Phong ép cô vào tường cơ thể mình đối diện cô 2 tay khóa chặt cô k để cô chạy.

- Anh nói cho em biết chuyện chúng ta đám phóng viên đó nhất định sẽ lan truyền ra ngoài danh dự của Hoắc gia sẽ vì em mà phá hủy.

Hoắc Du trầm mặt suy nghĩ cuối cùng cô có cách giải quyết rồi k làm liên lụy tới Hoắc gia mà cô cũng k cần dính dáng tới bọn nam 9 nữ 9 nữa đó là.

- Đính hôn

- Sau này cũng phải cưới thôi làm sớm vẫn tốt hơn..... hôm qua em nói em yêu anh rất nhiều mà.

Hàn Phong ghé sát tai cô phả chút hơi nóng vào tai cô, người cô nóng lên tai và mặt đều đỏ rực lên.

- Anh....anh... k được

Hàn Phong định tiến đến đôi môi đỏ mọng của cô gợi nhớ chút chuyện tối qua thì cô quay mặt đi.

- K được j chứ mèo nhỏ.

- Chúng ta làm đám cưới bây giờ sẽ rất vội vội họ sẽ nói anh và tôi có tội giết mình tốt nhất là tạm thời đính hôn trước anh thấy sau.

- Cũng có lý

Hàn Phong có vẻ chấp thuận nếu thế sau này cô dễ bề chạy trốn hẳn chỉ là hôn phu cũng k lm j được cô.

- Vậy quyết định ik chúng ta tạm thời đính hôn trước.

- Nhưng mà bây giờ anh nghĩ lại rồi có phải anh rất thiệt thòi không em cướp đời trai anh sau này anh phải làm sau đây

Cô nghe lời hẳn nói mà muốn cắn lưỡi chết hẳn thiệt chỗ nào chứ đêm qua người thiệt cũng chỉ có mình cô hẳn làm cô k pit bao nhiêu hiệp nữa cô muốn ngắt mấy lần.

- Anh thì có j thiệt chứ.

- Người anh em của anh bây giờ k chịu tiếp nhận người phụ nữ nào khác nữa ngoại trừ em mèo nhỏ.

- Anh nói linh tinh gì vậy?

- Anh nói là thật

Hàn Phong nhìn cô rồi thở dài anh biết đều cô muốn trì hoãn lại k muốn cưới anh để sau này trốn mất. Mèo nhỏ anh nói cho em biết mơ cũng đừng mơ.

- Muốn anh đồng ý quần đám cưới mà đính hôn cũng được trừ phi sau khi đính hôn em chuyển đến nhà anh ở là được.

Dọn đến nhà hẳn hẳn phải cô k còn đường chạy sau hơn nữa con sói biến thái này dễ gì chịu tha cho mình

k được.

- kh...ừm...ừm...

Cô chưa kịp nói ra thì đã bị Hàn Phong chiếm lấy đôi môi đỏ mọng nụ hôn ngọt ngào nâng niu từng chút một.

- Không nói tức là đồng ý rồi đó.

Hàn Phong rời đi cô mới định thần được hẳn hôn cô làm sao mà cô nói được chứ.

Hàn Phong đến chỗ Hoắc lão gia và Hoắc phu nhân ngồi xuống.

- Con và cô ấy đã thỏa thuận tạm thời k đám cưới mà thay vào đó là đính hôn trước nhưng cô ấy sẽ về sống chung với con 2 bác thấy thế nào?

Hoắc lão gia và Hoắc phu nhân nhìn nhau có được người con rể là Hàn Phong thì còn gì bằng con gái của ông sau này cũng có người bảo vệ đây là điều mà họ quan tâm nhất lúc này.

- Ta tôn trọng ý kiến 2 đứa Hàn Phong ta giao tiểu Du cho con.

- Ba...mẹ...con...

- Con thế nào?

- Con đồng ý đính hôn

- Hảo vậy cuối tháng này sẽ tổ chức đính hôn.

*****

Thông tin tiểu thư Hoắc gia sắp đính hôn với Hàn thiếu gia như căn bệnh dịch z lan truyền khắp nơi nhiều người trái mặt với cô cũng phải cúi đầu vì họ rất sợ tên Hàn Phong đó.

Hôm nay cô đến trường bọn họ cũng k bàn tán sôi nổi về cô nữa mà cuối đầu né tránh cô mặt kệ được thanh thản lỗ tai là vui rồi.

Nhưng lớp cô học thì cứ như vậy ồn ào như cái chợ vậy, Mộc Tâm nghe tin cô sắp đính hôn với Hàn thiếu

thì rất bất ngờ cũng mừng cho cô.

- Cậu sắp đính hôn với Hàn thiếu thật sau.

- Ừm...

Cô bình thần trả lời làm Mộc Tâm suýt tức chết.

- Tiểu Du cậu phải vui mới đúng chứ mấy đứa con gái mà được Hàn thiếu để ý hay chỉ cần một cái nhìn nhỏ thôi là vui đến chết đi sống lại rồi còn cậu đính hôn với người ta mà chả có tí cảm xúc j hết cậu có mất bệnh k.

- Hấn lợi hại z sao có thể khiến người khác chết đi sống lại sao ta đây k cần đâu.

Ta thấy hấn là tên biến thái thì đúng hơn đó là suy nghĩ rất chất trong đầu của cô về cái tên Hàn Phong.

- Đương nhiên Hàn thiếu vừa đẹp trai, giàu có, có gia thế quyền lực là ước mơ của biết bao cô gái đó câu k cần của cậu biết bao mũi dao chĩa vào tim người ta k.

- Không tớ k biết.

-.....

Mộc Tâm hết chỗ nói với cô nhưng cô bình thần đầu khẩu với cô chỉ làm cô tức điên lên thôi.

Hết giờ học cô định ra về thì Hoàng Bảo đứng trước cửa lớp ngăn cô lại rồi kéo cô đi hấn hình như rất bức chuyện gì đó nhưng cô nhớ là cô có làm gì hấn đâu chứ.

Du tỷ ơi Du tỷ tỷ có biết là từ khi thông tin tí đính hôn với Hàn Phong 3 người kia biết được đều đứng ngồi k yên nhất là Bạch Long hấn thấy mình đã đánh mất cô mà ngồi lì trong phòng uống rượu giải sầu.

Hoàng Bảo cũng k kém hấn rất tức giận cũng k pit nguyên nhân là gì chỉ pit hấn rất nóng nên hấn lập tức tìm cô hỏi cho ra lẽ.

Các bạn ơi cho mình cái sao xin ít động lực đi

19. Chương 19

- Buông tôi ra

Hoắc Du rút tay mình về bậc mình nhìn Hoàng Bảo cô chọc giận gì hấn chứ đúng là đen đuổi cô quay người đi thì Hoàng Bảo bắt chợt ôm cô.

- Anh bị điên sao

Hoắc Du đập liên tục vào lưng Hoàng Bảo nhưng hấn ôm càng chắc k nhúc nhính được như một con mèo nhỏ nằm trong ngực hấn.

- Tại sao em đính hôn với Hàn Phong.

Cô bất ngờ với câu hỏi của hấn k phải hấn k thích cô sao quan tâm đến chuyện cô đính hôn làm gì chứ.

- Mau nói còn yêu anh đi

Hoàng Bảo đôi mắt chờ đợi nhìn vào cô sao cô cảm thấy rất nực cười.

- Cả anh nữa

Bạch Long ở phía sau bức tường bước ra thật ra hấn muốn đến tìm cô để khấn định 1 lần nữa quyết định của cô có thật cô đã k yêu hấn nữa.

Hoắc Du nhìn hai người bọn họ đây là nam chủ sau thật mất hình tượng quá đi k phải bọn họ đối với nữ phụ đều rất độc ác mà sau lại quay đầu hối lỗi thế kia.

- Cô gái tên Hoắc Du 1 lòng yêu các người bây giờ đã chết rồi tôi không phải là người đó.

- Em không phải là người đó vậy em là ai?

Hắc Nghiêm Trạch từ xa bước đến hấn biết 2 tên Hoàng Bảo và Bạch Long đang ở chỗ là tìm Hoắc Du hấn k tỏ vẻ k quan tâm nhưng trong lòng cũng thấy rất khó chịu với hai chữ đính hôn này hấn đi dạo cái chân của hấn lại k nghe lời bước tới đây.

3 người 6 con mắt đang nhìn chằm chằm vào cô bọn họ thật ra là muốn gì đây cô k thể cho bọn họ biết được cô là ở thế giới xuyên vào cuốn sách này bởi vì chưa chắc bọn họ chịu tin cô.

- Em mau nói đi em là ai?

Ba người họ bước dần về phía cô, cô từng bước lùi lại thì rơi vào vòng tay rắn chắc của Hàn Phong.

- Bây giờ cô ấy là người mà không còn yêu các người nữa thay vào đó là yêu tôi.

Hàn Phong hôn lên má cô 3 người bọn họ tuy là bạn thân nhất của hắn nhưng hắn k để cô vì bọn họ mà chịu ủy khuất được với lại hắn k muốn chia sẻ cô với ai nói hắn ít k cũng được hắn là vậy đồ của hắn thì không được động hắn đủ khả năng để dành cô lại từ tay bọn họ.

- Cô ấy sắp trở thành vị hôn thê của tôi rồi cũng xem như đã có chủ các người đừng chen vào vô ích thôi.

Hoàng Bảo thấy rất ghét với thái độ khiêu khích tỏ vẻ đắc thắng của Hàn Phong lên tiếng.

- Nhưng nếu thích chen thì thế nào?

- Haha các người k nghĩ mình lấy tư cách gì chen vào à

Hoắc Du cười bọn họ lên tiếng khinh bỉ cô muốn cho bọn họ biết bây giờ dù cho bọn họ là ai đi nữa giàu có quyền thế cỡ nào thì có tư cách gì chen vào chuyện của cô chứ.

Bọn họ là 1 lũ máu lạnh và cuối cùng cũng trở về với nữ chủ tạo ra cái hậu cung huy hoàng tráng lệ còn cô thì hưởng cái chết k mấy gọi là thanh bình chứ gì.

Bọn họ trầm mặt trước câu nói của cô họ thấy thật sự thấy nhói.

Cô cùng Hàn Phong rời đi bỏ lại cho bọn họ 1 bầu trời u ám phải chăng họ đã đánh mất thứ ánh sáng quý giá của mặt trời để giờ đây chỉ còn lại là bóng tối.

Nhưng đừng nghĩ bọn họ bỏ cuộc dễ dàng như vậy họ sẽ chứng minh cho cô thấy bọn họ vẫn có đủ tư cách để dành lại cô từ tay Hàn Phong.

*****

Hàn Phong không chở cô về nhà mà chở cô đến biệt thự của hắn, ba hoắc và mẹ hoắc đi Châu Âu chơi nên đến ở cùng hắn dù sao cũng ở bây giờ thì mèo lại hoàn mèo cô trở về với căn nhà này.

- Mèo nhỏ em k vào có phải là chờ anh bế vào đúng không?

- Tôi tự đi được k cần anh bế

- Vậy thì mời

Cô bước xuống xe đi vào nhà người hầu thấy cô thì cũng rất vui lúc cô ở đây thường nói chuyện với họ cô k xem họ là người hầu bây giờ cô sắp đính hôn với cậu chủ họ thấy rất thích vị thiếu phu nhân tương lai này.

Cô lên phòng vẫn là căn phòng lúc trước k có gì thay đổi đồ vẫn còn nguyên lại còn rất sạch chắc là được lao dọn mỗi ngày.

Cô ăn cơm tối xong rồi lăn xuống giường ngủ say nói thật lúc cô ngủ như con heo chết vậy không ai đánh thức cô dậy được.

Có tên nào đó nhân lúc cô ngủ hẳn biết rõ tính cô ngủ rất say nên rất dễ dàng hành động. Hắc hắc

Hẹn chap sau

20. Chương 20: H - Nhẹ -

Hàn Phong nằm lên người cô hít thở mùi thơm trên người cô.

Đôi tay Hàn Phong chuyển ngay đến đôi hồng đào thơm tho đang phập phồng theo nhịp thở của mèo nhỏ.

Anh chiếm lấy đôi môi đỏ mọng của cô hai tay k ngừng xoa nắn đôi hồng đào mềm mịn anh bóp mạnh nó làm cô giật mình hé môi anh đưa lưỡi mình vào quần quỳnh khoáy đảo bên trong khoang miệng cô.

Cô vừa bị thứ gì đó đè lên còn bị khuấy đảo cả vùng miệng làm cô khó thở từng tấc da thịt của cô bắt đầu nóng lên.

Phải nói cơ thể cô nhạy cảm quá Hàn Phong hẳn chỉ kích thích nhẹ mà cô đã nóng rực lên.

Không ngoài dự đoán Hàn Phong tìm đến nơi tư mật của cô thì đã ướt đầm dâm thủy, ngón tay thon dài trên ghẹo viên trân châu đôi xâm nhập đến hoa nguyệt của cô.

Hoắc Du khó thở khi Hàn Phong hôn mình ngày càng mãnh liệt, hẳn đảo lộn mọi thứ trong miệng cô đầu cô giờ là một mảng mù mịch.

Môi hắn chuyển xuống viên châu ngọc lấy mút như đứa bé khác sữa.

Người cô không ngừng nóng lên cô biết nó là ngọn lửa dục vọng của bản thân cô nhắm mắt dùng toàn nội lực cha sanh mẹ đẻ có ra đá thật mạnh vào bụng Hàn Phong hắn lăn xuống đất.

Hắn lăn lộn gian hồ bao nhiêu năm chưa bao giờ bị người khác tập kích vậy mà thua trong tay cô 1 lần k nói bây giờ đã là lần thứ 2 rồi.

- Hự.... Mèo nhỏ em muốn mưu sát chồng mình đúng không?

- Tôi có chồng sao? Sao tôi k pit z anh mau biến ngay cho tôi.

Hàn Phong âm ức thịt dân tới miệng sói vậy mà chạy mất k cam tâm.

- Em....aaa bụng anh đau quá.....

Hàn Phong lăn lộn dưới sàn rồi k nhúc nhích gì nữa, thấy hắn im lặng Hoắc Du bước lại xem thấy hắn k nhúc nhích.

- Nè Hàn Phong anh....anh bị sao vậy? Tỉnh lại đi đừng làm tôi sợ.

Chắc lẽ cô dùng lực quá mạnh sau nhưng mà hắn biết võ mà cơ thể rất tốt sau lại thế này k lẽ bị trúng gió hay giật kinh phong, đột quy, nhồi máu cơ tim bla bla trong đầu cô toàn nghĩ đến mấy căn bệnh chết người.

- Hàn Phong anh mau tỉnh lại ik đừng làm tôi sợ tôi k cố ý đâu.

Hoắc Du sợ hãi mà mắt rướm nước mắt có người thấy cô lo lắng cho mình thì vui đến phát khóc luôn.

- Huhu Hàn Phong tôi xin anh mau tỉnh đi tôi k đánh anh nữa huhu

- Anh muốn gì cũng được.

- ừ....HÀN PHONG CHẾT TIẾT ANH DÁN LỬA TÔI

Hoắc Du đứng dậy thì bị anh lật người xuống sàn lực anh quá mạnh vật trâu còn nổi hướng chỉ là cô.

- Lúc này là em đang lo cho anh sau sợ anh chết à.

- hứm ai lo chứ .....

Cô quay mặt đi nhưng Hàn Phong hấn nhanh chóng áp môi mình lên cô.

- Ừm...Ừm

- Mèo nhỏ anh yêu em.

Cô động tâm với hấn rồi sau tim cô đập mỗi lúc một nhanh khi ở gần gần nghe câu hấn nói hấn yêu cô, Hoắc Du mấy đang nghĩ gì vậy chứ Hàn Phong anh ấy là nam chủ chỉ dành cho nữ chủ k thuộc về cô trong lòng cô nhói lên lạ thường phải chăng cô yêu tên nam chủ này mất rồi.

Môi Hàn Phong hôn xuống cổ cô, Hoắc Du né tránh nụ hôn của hấn.

- Không muốn anh dừng lại đi tôi buồn ngủ rồi.

- Vậy em ngủ đi mặt kệ anh

- Anh làm vậy sao tôi ngủ.

Hàn Phong k muốn ép cô thấy cô phản đối anh cũng k nỡ chọc giận cô.

Hàn Phong bế cô lên giường rồi ôm cô ngủ.

- Sau anh k về phòng mà ngủ.

- Em không cho anh ngủ với em thì anh sẽ vận động đấy nhé.

Hàn Phong nói vào tay cô còn cắn nhẹ vào vành tai, Hoắc Du méo dám thốt ra lời nào làm gổn cho hấn ôm.

Nhưng cô ngủ rất say rất ngon rất ấm áp.

21. Chương 21

Mấy ngày nay ở chung với hần cô rất vui hần đưa cô đi chơi hết chỗ này đến chỗ kia ăn những món ăn rất ngon đi với hần cô lại thấy rất vui.

Nhưng điều kiện hần đưa ra là hần đều ôm cô mỗi đêm khi đi ngủ lúc đầu cô từ chối nhưng hần hứa là chừng nào cô cho phép hần mới được xoi nhìn mặt hần như con mèo nhỏ làm nũng chủ.

Hần chỉ ôm cô k lm j nên cô đồng ý hần rất tuân thủ này nào hần cũng chở cô đi tham quan, chơi hết trò này đến trò khác.

Cô đi ngang qua tiệm thú cưng thấy có con mèo trắng nhìn rất dễ thương Hoắc Du nhìn Hàn Phong rồi nhìn con mèo trong tiệm.

- con mèo kia dễ thương quá anh mua cho tôi đi, tôi muốn nuôi nó

Hàn Phong nhìn con mèo đen mặt dễ thương cái gì chứ có bằng anh không sao cô nuôi nó mà k nuôi anh k thể chứa chấp kẻ tranh sủng với mình Hàn Phong nhất quyết phản đối.

- Không em có thể nuôi anh mà anh tốt hơn nó nhiều

- Anh bớt ảo tưởng đi tôi thích nó

Hoắc Du ánh mắt lướt tiết nhìn con mèo nhỏ.

- Mặc kệ tôi muốn nuôi nó?

Hoắc Du bước vào tiệm bắt con mèo xoa xoa nâng niu trên tay, Hàn Phong thấy vậy điên lên có lẽ anh quá nuôn chiều cô để bây giờ cô làm chuyện như vậy Hàn Phong giật con mèo trong tay cô.

- Không được nam nữ thụ thụ bất thân.

- Cái gì chứ anh trả con mèo cho tôi nam nữ thụ thụ bất thân gì chứ anh bị điên sao.

- Em còn k pit nó là con mèo đực k được chạm vào

Nhân viên trong tiệm cười nhìn vào 2 vị khách kia cô xấu hổ muốn độn thổ luôn, thiên ơi người ngó xuống mà coi có tên nào lại xàm xí như tên này k ghen với mèo á.

Nhân viên 1

- Lần đầu tôi mới thấy 1 người ghen với con mèo chỉ vì nó là giống đực

Nhân viên 2

- cậu pit j chứ tôi lại thích anh ấy quá đi ghen mà cũng soái ca như vậy.

Nhân viên 3

- Tôi thật ngưỡng mộ chị quá có người ck yêu mình như vậy

.....

Cô muốn điên lên rồi k còn lời nào nói với tên này nữa. Cô giận cô k nói chuyện với hắn nữa cô bỏ đi hắn thật quá đáng mà.

Hắn cũng cong dò chạy theo cô chắc cô còn giận.

- Nè giận hã.

- Hứm... anh biến ngay đi

Cô quay mặt không thèm nhìn hắn, hắn bỏ đi một đoạn thì k thấy hắn đuổi theo cô lại càng bực hơn cô bị sao vậy chứ thật bực Hoắc Du ngồi xuống ghế bên đường.

Bỗng 1 vật rất mát lạnh áp lên 2 má cô Hàn Phong mồ hôi nhễ nhầy cầm hai cây kem ngồi kế bên cô. Hàn Phong bóc vỏ một cây kem đưa cho cô.

- Ăn kem đi đừng giận nữa

Cô cầm cây kem ăn cảm giác lạnh mát lan tỏa cơ thể độ lửa hạ xuống 50%.

Hắn biết cô rất trẻ con thích ăn nhất là kem hắn chạy tìm chỗ mua nhưng quán đó ở rất xa chạy chậm sợ kem tan mất hắn đã dùng hết tốc độ của mình may vẫn kịp thấy cô ngồi đó hắn cũng k thấy mệt. * au: có sến quá k *

Cô ăn rồi tâm trạng cũng tốt lên nhảy nhót hát hò về nhà trước cổng có một hộp hồng Hoắc Du tò mò cầm

lên cô nhìn hấn.

- Bỏ xuống đi coi chừng lựu đạn.

- Đâu ra chứ

Cô nhìn hấn rồi mở hộp quà ra.

- Ôi con mèo lúc này.

Hoắc Du mừng rỡ nụ cười trên môi ngọt ngào cô nghĩ chắc là Hàn Phong chuộc lỗi mua cho cô đây.

- Cảm ơn anh nha

Hàn Phong đang nhìn con mèo hấn đâu có lương thiện mà thỉnh nó về tranh sùng với mình chứ rốt cuộc ai làm chuyện này vậy ta.

Hấn nhìn xung quanh rồi thấy chiếc xe hơi màu đen nó là dòng xe mới ra lúc trước hấn từng thấy Bạch Long đi xe này hẳn lẽ hấn còn chưa bỏ cuộc với mèo nhỏ hừ chết tiệt.

- Anh nghĩ gì vậy?

- Đâu có đâu mình vào nhà thôi

- Ừm

22. Chương 22

Bạch Long ngồi trong xe nhìn cô và Hàn Phong ân ái trong lòng đau nhói vô cùng nhìn thấy cô thích con mèo đó như vậy nên anh mới đặc biệt mua cho cô.

Bóng dáng 2 người họ vào nhà k còn thấy trước tầm mắt Bạch Long nữa chắc có lẽ anh nên cùng với Hoàng Bảo và Hắc Nghiêm Trạch thực hiện kế hoạch dành lại cô rồi.

- A lô, tôi làm xong rồi

- Tốt Tiểu Du nhất định sẽ thuộc về chúng ta.

Hắc Nghiêm Trạch ánh mắt sắc bén nhất định phải có được cô.

Tại căn địa đạo Hoàng Bảo đang đánh nhau với cao thủ của các loại võ hắc nhất định phải trở thành kẻ đủ mạnh để giành cô, hắc triệu tập tất cả các vị võ sư nổi tiếng Hoàng Bảo nhốt mình trong địa đạo 3 ngày để đánh bại tất cả bọn giáo sư đó.

Và cuối cùng hắc cũng vượt qua Hoàng Bảo như lột xác từ cậu thiếu gia yếu ớt trở thành một người mạnh mẽ hùng dũng và đây là điều mà hắc cần để giành lại cô vì hắc viết là người thì ai cũng có lòng ít kị nhất là đàn ông họ k bào giờ thích chia sẻ bất kì cái gì mình cho người khác nhất là phụ nữ mà mình muốn.

- Hoàng Bảo cậu đến bar Thiên Đường đi tôi và Bạch Long đang ở đây chờ cá cắn câu đây.

- Okey tôi đến ngay.

Nhận được cuộc gọi của Hắc Nghiêm Trạch Hoàng Bảo đến điểm hẹn trên chiếc xe BMW đỏ.

*****

Hàn Phong và Hoắc Du đang xem hoạt hình hắc cảm thấy vô cùng đen mặt 1 lão đại đứng đầu cả 1 tổ chức mà ngồi xem hoạt hình người hầu trong nhà đều chen chúc, lấm lét, xem vẻ mặt của hắc thế nào Hàn Phong ném lại cho bọn họ một ánh mắt rất ư là dịu dàng.

- Tiểu Bạch rất dói đó

Giọng nói nhẹ nhàng nhưng bên trong đó chứa đựng bao nhiêu lãnh khốc, ai nghe thấy 2 chữ Tiểu Bạch này đều cuốn cuộn chạy.

Tiểu Bạch là 1 con rắn màu trắng bọn họ chưa từng nhìn thấy nhưng nghe kể lại cũng rất kinh sợ rồi nó nặng hơn 1000 kg rất dài là loài rắn ở Châu Phi một lần ăn nó thể ăn cả 10 người khỏe mạnh nhất là độ tấn công con mồi nó thể giết chết 100 người trong vòng 30 giây nó mạnh gấp mấy nghìn lần người khỏe mạnh.

Ngoài Tiểu Bạch còn có Song Tiêu là 2 con rắn nhỏ khá nhỏ chỉ bằng ngón tay dài cỡ 30 cm một con màu đen, một con màu xám tuy nhỏ nhưng nó là 1 cao thủ độc.

Con rắn màu xám nó thể lấy mạng người trong vòng 0,5 giây răng cắn vào người nhẹ một chút lập tức ngã xuống toàn thân biến thành màu đen mắt, mũi, tai còn chảy ra máu.

Con rắn màu đen nó k thua kém gì thậm chí nó còn đáng sợ hơn nó cắn như k cắn rất nhẹ người bị nó cắn

tưởng như là 1 con muỗi đốt nhẹ nhưng sau 1 giây thịt lập tức căn phồng lên mạch máu bị đứt vỡ ra tai và mắt còn chảy ra huyết đen miệng sùi bọt trắng chết trong tức khắc.

3 con rắn này là 1 trợ thủ cũng như 1 cách để trừng phạt những kẻ chống đối nhưng nó chỉ là 1 phần nhỏ bên trong địa đạo còn có rất nhiều thứ đáng sợ hơn.

Chuông điện thoại vang lên đánh thức bầu không khí em lạnh Hàn Phong đi nghe điện thoại.

- Tôi nghe

- Lão đại k xong rồi bọn công an từ đâu k pit ngay trong lúc mình trao đổi hàng vs mafia thì bọn chúng bắt tất cả anh em người thì tử mạng người thì bị giết còn số hàng thì công an lấy, chuyển hàng này k những mất trắng mà bọn mafia còn bắt chúng ta bồi thường.

- Hừ

Hàn Phong tỏa ra khí lạnh hần chưa từng bị thất bại lần nào

- Lão đại em nghi đội ta có nội gián ạ.

- Tôi biết rồi tôi đến đó ngay.

Hàn Phong vội vã đi ra ngoài k quên nhắc nhở Hoắc Du ở nhà k được ra ngoài chạy nhảy lung tung hần làm như cô là con nít k bằng.

Bây giờ cũng gần tối rồi tên Hàn Phong này hần đi đâu vậy chứ.

- Hoắc Du mày bị gì rồi phải k sao lại lo cho hần chứ.

Điện thoại Hoắc Du reo lên là của Tâm Tâm.

- Tớ nghe

- Hoắc Du cậu đi chợ đêm với mình không có rất nhiều thứ.

Ở nhà 1 mình rất chán ra ngoài 1 lúc chắc cũng k sao.

- Cũng được

- Ok vậy mình qua rước cậu

Mộc Tâm chạy chiếc xe hơi xăm 2 người nhanh chóng vào chợ đêm cảnh người ồn ào náo nhiệt làm Mộc Tâm và Hoắc Du đắm mình trong mấy trò chơi và món ăn.

Chơi mệt ăn cũng no 2 người định về thì có 1 đám người chặn đường và tiến đến đánh định đánh Hoắc Du và Mộc Tâm.

Hoắc Du thấy bọn chúng khá đông từng tên đều cầm theo vũ khí tay k tất Fe như cô làm sau đánh lại, bọn chúng hùng hổ xông lên Hoắc Du đánh nhau với bọn chúng còn Mộc Tâm cô k pit võ nên chỉ đứng nhì thấy Hoắc Du sắp k chống đỡ kịp Mộc Tâm bỗng nghĩ ra 1 cách rất hay. Cô hét lớn

- Hàn Phong

K ngoài dự đoán bọn chúng đều nhìn lại phía sau dừng động tác Mộc Tâm nhanh chóng kéo tay Hoắc Du.

- Chạy mau

Bọn chúng k ngừng đuổi theo Mộc Tâm thấy một người đang đ vào xe của mình để lấy đi thì kéo tay Hoắc Du mở cửa xe bước vào.

- Anh tài xế chạy đi bao nhiêu tiền chúng tôi cũng trả.

Từ Nhã đeo biết cái mô tê gì xảy ra với hần nhưng nhìn 2 người phía dưới thở hồng hộc còn bị 1 đám người đuổi theo Từ Nhã nhúu mày làm tài xế thật sau nhìn hần giống lắm à

- Nè bác tài xế làm ơn chạy đi chúng tôi trả bác rất nhiều tiền.

Từ Nhã nhúu mày “Bác ” ư hần già lắm à nhưng k pit vì sau hần lại lái xe.

23. Chương 23

Hàn Phong triệu tập người trong đội quả nhiên là có nội gián trong đó hần chính là người được Bạch Long đưa vào.

Hần biết sóng gió chuẩn bị bắt đầu và cơn mưa máu chuẩn bị đổ xuống bọn họ là muốn diệt trừ hần đây mà muốn cướp người trong tay của hần đừng mơ.

Hàn Phong đôi mắt băng lãnh như già thú nhưng bên trong nó chứa ít nhất 1 phần lo sợ thế giới này có thể sụp đổ nhưng Hoắc Du không thể rời bỏ hẳn.

Hàn Phong nhanh chóng trở về để tìm kiếm hình bóng bé nghịch ngợm nụ cười ấm áp hẳn rất nhớ chỉ k nhìn thấy cô 1 giây thôi là hẳn lại thấy nhớ.

- Mèo nhỏ anh về rồi.

Đáp lại tiếng gọi của anh là sự im lặng Hàn Phong chạy lên phòng căn phòng k có người mà hẳn cần tìm.

- Mèo nhỏ em ở đâu.

- Thưa thiếu gia Hoắc Du tiểu thư ra ngoài rồi.

- Đi lúc nào

- Cậu đi một lúc thì cô ấy đi ạ.

- Ừm ra ngoài đi

Hàn Phong ngồi xuống giường trầm tư suy nghĩ.

Hoắc Du và Mộc Tâm chạy thoát được đám người đuổi theo.

Hoắc Du nhìn người lái xe này giờ ánh mắt hẳn luôn quan sát mọi hành động của cô và Mộc Tâm.

- Có thể dừng xe được rồi cảm ơn anh nhiều lắm.

Hoắc có cảm giác k thoải mái với ánh mắt đó như thăm dò điều gì đó.

Từ Nhã tấp xe vào lề đường hẳn thấy rất thú vị với 2 người này nhất là người con gái tên Hoắc Du.

Từ Nhã bước ra xe đôi chân thon dài trắng tấp bước đi khoan khoái chần chẫn.

Hoắc Du và Mộc Tâm cũng bước ra và 1 sai lầm mà bọn họ mắc phải bây giờ lại thấy vô cùng hối hận đó là kêu người này bằng ” Bác ”.

Chao ôi hần đẹp như 1 hoàng tử mái tóc vàng lấp lánh trước gió đôi môi đỏ mọng cái mũi cao thẳng cơ ngực vạm vỡ che giấu sau lớp áo.

- E hèm...khụ..khụ

Hoắc Du và Mộc Tâm nhìn k rời mắt trước cái đẹp đáng nhớ của hần.

- Chào 2 cô

- Chào anh cảm ơn anh, anh tên gì

- Tôi tên Từ Nhã còn 2 cô

- Em là Mộc Tâm còn đây là Hoắc Du

Hoắc Du lập tức đổi ánh mắt quả thật trái đất tròn chạy mấy cũng gặp nhưng hần k phải là nam 9 mà nam phụ hần cũng chẳng khác gì bọn nam chủ yêu thương nữ chủ nhưng k nói ra luôn ở bên cạnh âm thầm giúp đỡ nữ chủ kể ra hần cũng là 1 kẻ si tình bởi vì si tình mới làm ra chuyện ngu dốt hủy hoại bản thân kể ra Từ Nhã với cô cũng cùng chung số phận nhưng hần còn mạng cô thì không.

Từ Nhã nghe đến 2 chữ Hoắc Du thì k khỏi tò mò về con người này.

- Tâm Tâm khuya rồi chúng ta về thôi

Nói rồi Hoắc Du ngoắc tay chiếc taxi bên đường.

Mộc Tâm còn chút luyến tiếc về Từ Nhã cô còn chưa xin sđt địa chỉ của người ta nữa mà trai đẹp đến tay đại gì k nắm lấy.

- Tạm biệt có ngày gặp lại

Hoắc Du kéo tay Mộc Tâm lên xe chiếc xe chạy đi thì Từ Nhã mới cuối đầu vào xe.

Về nhà thấy xe Hàn Phong ở đó chắc anh đã trở về cảm giác lúc này tự nhiên lại thấy có lỗi trong lòng.

Hoắc Du mở cửa bước vào thấy Hàn Phong đang ngồi trên chiếc giường không động đậy. Thấy Hoắc Du hần bước nhanh đến ôm cô vào lòng như sợ mất vậy.

- Anh bị sao vậy?

- Đừng rời xa anh

Hoắc Du không hiểu hắn là đang nói gì nhưng tim cô đập mạnh đến vậy cơ ngực rắn chắc nghe rõ nhịp tim của hắn, chẳng lẽ cô yêu hắn rồi sao?

Hắn ôm cô ngủ trên chiếc giường lớn nhưng đến khuya thì hắn bỏ đi cô thấy không thoải mái thấy hắn kì lạ như vậy ra khỏi phòng chân cô bắt giắc theo hắn.

Hắn đến một căn phòng cửa vẫn còn hé mở bên trong len lỏi ra ngoài một vài ánh sáng cô theo khe hở mà nhìn vào.

Hàn Phong hắn đang nói chuyện với một người có vẻ rất bí hiểm.

- Cậu lấy toàn bộ vũ khí ở dưới kho hàng giải quyết trước với bọn mafia đi.

- Nhưng lão đại hiện nay bang của Hắc Nghiêm Trạch, Bạch Long và Hoàng Bảo đã sát nhập làm 1 nếu bọn họ đánh úp chúng ta vào lúc này e rằng không chống đỡ nổi trong khi thiếu vũ khí chiến đấu.

Xưa nay ba băng nhóm đó mỗi người 1 hướng đất ai nấy sống không can dự chuyện của nhau nhưng không ngờ lại có thể sát nhập lại làm 1.

1 bang thôi sức mạnh cũng ngợp người bây giờ kết hợp lại càng làm uy mãnh một vùng trời, bọn họ muốn cái tên Hàn Phong và toàn bộ những gì của hắn đều biến mất đây mà.

24. Chương 24

Hoắc Du đứng bên ngoài cũng phần nào hiểu ra được câu chuyện đen này của họ, nhưng bọn nam chủ này sau lại cắn lẩn nhau chắc là tranh giành thứ gì đó.

- Lão đại nói thật tôi có chút không hiểu lão đại với các thiếu gia kia là bạn thân với nhau xưa nay không gây chiến nhưng vì sao bọn họ lại muốn đội ta sụp đổ vậy.

Hàn Phong thở dài hơi thở lạnh lẽo mang chút nặng nề của mùa đông.

- Là vì một người

- Lão đại vì 1 người mà đánh mất cả tâm huyết của mình bao lâu nay chắc người đó quan trọng với ngài lắm.

- Cô ấy là người quan trọng nhất trong cuộc đời của tôi dù thế nào tôi cũng k từ bỏ

Hoắc Du nghe câu nói này mà nước mắt k tự chủ rơi cô chạy về phòng ” Hàn Phong vì có gì anh lại tốt với tôi như vậy? ” từ nhỏ k cha k mẹ tự mình bươn chải chưa ai nâng niu chiều chuộng cô nhưng kể từ lúc gặp Hàn Phong hẳn năm lần bảy lượt che chở cô, yêu thương chiều chuộng cô lần đầu cô thấy lòng ngực mình ấm áp đến như vậy.

Cô có là gì mà hẳn lại đánh đổi như vậy,cô chỉ là 1 nữ phụ tầm thường thôi mà chi tiết này hồ như k có trong truyện.

- Đây cô gái

Hoắc Du nhìn lên k khỏi ngạc nhiên.

- Hoắc Du cô... là cô à

- Đúng nhưng bây giờ cô chính là Hoắc Du k phải tôi nữa.

-.....

- Sao cô khóc vậy?

- Cô nói thử xem Hàn Phong hẳn sao lại làm vậy.

- Là vì hẳn yêu cô.

Hoắc Du nghe thì sững người tim đập nhanh.

- Nhưng anh ấy là nam chủ mà sau lại....yêu tôi được chứ

Bốn chữ cuối Hoắc phát ra âm thanh rất nhỏ.

- Thật ra từ lúc xuyên vào đây nó k còn là 1 cốt truyện nguyên văn như trước nữa mà là 1 cuộc sống 1 cuộc sống bình thường k tuân theo bất kì chi tiết nào của truyện nữa.

- Nói như vậy

- Đúng nó có thể sai lệch với cốt truyện tùy vào cảm xúc. Tôi biết cô đang lo lắng điều gì nhưng cô hãy thật sự nhìn vào trái tim mình thử hỏi xem nó muốn gì?

- Tôi.... trái tim tôi muốn....

Bóng dáng Hàn Phong thật sự xuất hiện trong cô phải cô thật sự thích hẳn, dao động trước tình cảm hẳn dành cho cô.

Mở mắt ra nguyên chủ biến mất con ma này nói đến là đến đi là đi.

Hàn Phong thấy cô ngồi cuộn người trên giường thì vòng tay ôm cô.

- Mèo nhỏ em sao vậy?

Hoắc Du lắc đầu không đáp Hàn Phong cuối người hôn lên má cô nụ hôn nhẹ nhàng trấn an cô, cánh môi mềm lại di chuyển đến mảnh ghép 2 cánh môi hòa nhau, cái hôn thật ngọt ngào mang hương vị tình yêu.

Bất giác Hoắc Du đáp trả lại nụ hôn của Hàn Phong 2 cánh môi quyến luyến nhau mạnh mẽ Hàn Phong nhận thấy đáp ứng trong cô thì trong lòng bất giác vui sướng.

Hắn đặt nhẹ cô xuống giường thân mình đè lên cô hắn hôn từ trán, mắt, mũi rồi đến cổ, nhắm nháp xương quai xanh tinh tế.

Nhẹ nhàng tháo bỏ tất cả vớ trên cơ thể bây giờ 2 thân thể trần quần nhau lần đầu người cô không thể hiện vẻ bài xích.

Đôi tuyết nhũ trắng ngần quyến rũ trong ánh đèn vàng Hàn Phong xoa nắn thành nhiều dạng hẳn ngửi mùi thơm thanh mát dịu nhẹ của cơ thể cô rồi cúi người ngậm viên trân châu trước ngực mà bú mút.

- Ừm...aaa.....ừmm... ô...ư....

Tiếng rên từ miệng Hoắc Du càng làm không khí càng ám muội.

Đôi tay Hàn Phong bắt đầu chu du trên cơ thể cô xoa vùng bụng phẳng lì cái eo thon gọn làm cự long hẳn càng thêm căng cứng mà bên dưới cô cũng chảy dâm thủy rất nhiều.

Cuối người người hương thơm k nhận được mà mút nó Hàn Phong còn đưa lưỡi treêu đùa hột le của cô làm

cô uống ếu và k ngừng rên rỉ.

K chờ đợi Hàn Phong cho dương vật mình vào hoa huyệt của cô hẳn làm rất nhẹ để mang lại kích thích và khoái cảm cho cô.

- Ừm.....ô.....a

Hoắc Du không ngừng rên rỉ khoái cảm làm cô sướng lên.

Hàn Phong bắt đầu động thân âm thanh ” Phạch phạch ” và tiếng kêu của dục vọng lan tỏa khắp phòng.

- A... chậm...

- Mèo nhỏ gọi tên anh đi

- Hàn.... Hàn Phong

- Ngoan sau này gọi anh là Phong

- Ừm... Phong

Hàn Phong cúi người hôn lên trán cô mặt anh cọ cọ vào mặt cô, lềm vành tai cô.

- anh yêu em mèo nhỏ

Hàn Phong nói rồi định thẳng người tiếp tục luận động nhưng Hoắc Du cô vòng hai tay siết lấy cổ Hàn Phong.

- Phong em yêu anh.

Hàn Phong thật sự không nghe lầm chứ hẳn đợi câu nói này rất lâu, Hoắc Du hôn lên môi anh đây là lần đầu cô chủ động nên mang chút vụn về chỉ là cái chạm môi nhẹ nhưng Hàn Phong đã nhanh tách miệng cô ra đưa lưỡi vào quấn quích.

Cơ thể cô thật đẹp nó mê luyến Hàn Phong k thể dừng lại hẳn ra vào bên trong cô mãnh liệt sau đó bắn tinh vào trong cơ thể cô.

Một cuộc triển miên xảy ra một mỗi Hoắc Du dựa vào vai Hàn Phong ngủ thiếp đi, hẳn nhìn cô ngủ trong

lòng mình bất kể giá nào hấn cũng k để người khác cướp đi cô chỉ thuộc về hấn cho dù là đánh đổi sinh mạng.

25. Chương 25

Sáng sớm Hàn Phong đã thức giấc hôm nay hấn phải giao lại chuyển hàng với bọn mafia.

Nhận được điện thoại Hàn Phong lập tức đi ngay nhưng k quên đặt lại nệm hôn trên gương mặt ngáy ngủ của Hoắc Du.

Cô còn ngủ rất say nhưng nào ngờ cô đã thức từ rất lâu và còn biết Hàn Phong đang bước đi trên con đường nguy hiểm.

Hấn là vì cô vì cô mà phải đối mặt với bọn họ k cô k muốn, cô phải xem thử trong lòng cô hôm nay cảm thấy vô cùng bất an có 1 dự cảm không lành.

Cô nhớ mọi hoạt động giao dịch của Hàn Phong thường chia ra thành các ngã nhưng chỉ có 1 ngã là thật nếu k lầm thì lần này là cảng biển chỗ đó là thuộc địa bang của Hàn Phong nhất là ở đó chuyển hàng bằng tàu ngầm, tàu lặn sâu dưới đáy biển k tài nào phát hiện nên nó rất an toàn nhưng cô vẫn muốn đi.

Hoắc Du đi theo Hàn Phong vừa đến nơi người cô như chết lặng Hàn Phong bị bắn và rơi xuống nước toàn thân đầy máu xung quanh là một bãi hỗn độn vừa đánh nhau mà ra toàn bộ đều chết nhưng Hoắc Du chỉ quan tâm 1 người.

- Phong..... Hàn Phong

Ai đó nói cho cô biết cảnh vừa rồi chỉ là cô qua mắt đi thân thể Hàn Phong rơi xuống nước rồi biến mất trước mắt cô anh ấy k thể chết được không thể.

Trước lúc mất ý thức Hàn Phong thấy được người con gái đang gọi tên anh là mèo nhỏ của anh có phải anh sắp chết nên mới ảo giác k nhưng mà ảo giác này nó thật giống rất giống.

- Không thể nào.

Hoắc Du chạy lại nhìn mặt nước yên ả như k có chuyện gì máu của Hàn Phong hòa vào nước một mảng đỏ trên mặt nước.

- Hàn Phong

Tiếng hét của cô vang dậy cả vùng trời ông trời ơi sau ông lại bắt công như vậy tôi vừa sinh ra đời ông cướp đi cha mẹ tôi bây giờ đến người tôi yêu ông cũng lấy đi mất.

Hoắc Du sụp đổ ngồi xuống từ lúc gặp Hàn Phong hẳn như là cả bầu trời bao bọc cô che chở cô tạo cô hơi ấm tựa như một giấc mộng đẹp bây giờ lại tan biến.

- Tiểu Du

Hoàng Bảo nhìn cô như vậy k tìm lòng mà ôm lấy cô lại nhưng Hoắc Du đẩy hẳn ra.

- Đừng chạm vào tôi chính các người...là các người hại chết anh ấy đúng không?

Hoắc du nhìn về phía 3 người đàn ông còn ai khác đó là Hắc Nghiêm Trạch, Bạch Long và Hoàng Bảo.

Bọn họ đều im lặng nhìn Hoắc Du như vậy trong lòng lại tái hiện lên tia chua xót.

- Trả lời tôi đi là ai là ai làm chuyện này.

- Là anh làm

- Trạch

Hoàng Bảo và Bạch Long đều nhìn vào Hắc Nghiêm Trạch.

- Tại sau anh làm vậy chứ Phong anh ấy vốn k làm gì các anh mà.

- Phong gọi thân mật như vậy xem ra tình cảm em dành cho hẳn k nhỏ.

- Đừng chạm vào tôi

Bàn tay thô to giơ lên gạt nước mắt trên mặt cô nhưng Hoắc Du liền bài xích.

- Em nghĩ em có thể từ chối bọn anh sau.

Bạch Long lãnh đạm lên tiếng hẳn đã khẳng định đời này cô đừng mong lãng tránh.

Hoắc Du nhìn về bọn họ thật áp bức người.

- Các người là một lũ rác rưởi

- Em vừa nói gì

Hắc Nghiêm Trạch băng lãnh lên tiếng.

- Tôi nói các người là 1 lũ rác rưởi

Mặt 3 người họ bây giờ bây giờ bùng bùng lửa giận, Hoắc Du trừng mắt nhìn bọn họ rồi nhìn Phong đang lạnh lẽo dưới hồ k được cô phải tìm anh k để anh lạnh lẽo như vậy.

Hoắc Du nhảy xuống nước mặt nước vẫn còn máu 3 người họ k ngờ cô lại nhảy xuống nước tìm xác Hàn Phong.

- Hoắc Du em điên sau

Hoàng Bảo nhìn người con gái k ngừng ngoi lên ngụp xuống lòng anh thấy rất đau nhất là đôi mắt hoàn toàn mất sức sống càng làm Hoàng Bảo trở nên chua xót.

Nhưng một lúc không thấy cô nữa Hắc Nghiêm Trạch cũng nhảy xuống thấy cô kiệt sức mà ngất trong nước hắn ôm cô lên bờ đưa thẳng đến lầu đài đặc biệt chuẩn bị từ trước.

26. Chương 26

Hoắc Du chậm rãi mở mắt ngay sau đó chính là 1 giọt nước mắt theo đó lăn trên mặt cô.

“Phong anh thật sự chết rồi sau anh mới nói yêu em mà, anh nói luôn ở bên em mà, anh còn bảo em k rời xa anh, em k rời xa anh nhưng sao anh lại rời bỏ em.”

Cô từ nhỏ k thích khóc cô ghét sự yếu đuối nhưng bây giờ cô cũng vậy mà sao nước mắt vẫn cứ rơi.

- Em tỉnh rồi sao?

Giọng nói phát ra Hoắc Du nhìn về phía phát ra ánh mắt cô lại nổi lên lửa hận là bọn họ hại chết Phong đều là bọn họ.

Cô không quan tâm lời nói của Bạch Long chân bước xuống giường từ lúc tỉnh cô đã biết căn phòng này k

phải của cô nó k có mùi hương đó.

Hoắc Du k nói gì rồi đi cô còn chưa tìm được thi thể của Phong k thể để anh ấy bị lạnh.

- Em đi đâu vậy

Hoàng Bảo nắm lấy tay cô theo bản năng người học võ cô lập tức tránh xa hấn ra nhưng cô liên tục đá vào người hấn mà hấn như đá vậy k nhúc nhích cũng k buồn tay.

- Buồn tay tôi ra

Hoắc Du giật tay mình nhưng hấn xiết càng chặt như là bóp nát nó vậy.

- Hoàng Bảo mau buông tôi ra

- Em muốn đi đâu

- Đi đâu? Các người có thể quản sao

Cô k cần phải hiền dịu với loại người này bọn họ là hung thủ đã hại chết Phong cô nhất định đòi lại công bằng, mặc kệ bọn họ là ai đi nữa thì phải nhận cái giá đắt.

Hắc Nghiêm Trạch đứng lên đi về phía Hoắc Du.

- Có thể

Quả là nam chủ lời nói ngang tàn hống hách như vậy.

- Người các người nên quản k phải là Tống Vân sau với lại các người k- có -tư cách -quản- tôi

Hoắc Du nhấn mạnh lời nói làm 3 người họ nhất thời k nói nên lời, Hoắc Du kéo tay mình ra khỏi tay Hoàng Bảo bàn tay trắng nõn của cô đỏ lên.

- Tôi nhất định sẽ trả thù cho Phong các người nhất định phải trả giá cho cái chết của anh ấy.

Xoay người đi nhưng Hoắc Du lần nữa bị tóm lấy hai tay Hắc Nghiêm Trạch xiết chặt vai cô lần này là đôi mắt băng lãnh nhìn vào cô tỏ ra sự chiếm hữu.

- Muốn trả thù em đừng mơ tưởng cũng đừng nghĩ tới thoát khỏi bọn anh em phải là của bọn anh.

” Xoạt ” đồ trên người Hoắc Du hung hãn xé rách đêm hoan ái hôm qua để lại k ít dấu hôn trên người.

Hoắc Du thấy được trong mắt bọn họ chứa ngọn lửa nhưng nó là dạng lửa gì sao cháy mạnh mẽ như vậy.

Hắc Nghiêm Trạch mạnh mẽ 1 tay đã chế ngự được Hoắc Du không vùng vẫy được.

Hắc Nghiêm Trạch đẩy cô xuống chiếc giường lớn theo bản năng cô lùi lại.

- Không được tôi k muốn, các người đừng lại mau.... aaa

Ba người họ nhanh chóng thoát hết đồ trên người tiến sát đến chỗ cô.

Hoàng Bảo tìm đến đôi môi cô hôn xuống nhưng hấn cạy miệng cô thế nào cô cũng hé ra rằng cô cứ cắn thật chặt né tránh nụ hôn của Hoàng Bảo.

Hoàng Bảo k kiên nhẫn kéo ngực trái của cô ra khỏi áo nhào nặn rồi bóp mạnh Hoắc Du đao đón la lên Hoàng Bảo Nhanh chóng đưa lưỡi vào trong miệng cô mút hết vị ngọt ngào.

Hắc Nghiêm Trạch ở phía sau kéo cô đứng lên để người cô ngã vào hấn 1 tay hấn giữ tay cô tránh để cô cử động.

Hoàng Bảo quỳ trước hai chân cô kéo chiếc quần lót mỏng manh của cô xuống dưới ánh đèn hoa hai mép thịt đỏ hồng ẩn sau lớp lông đen nhánh trông thật đẹp k nhìn được mà Hoàng Bảo lên tiếng.

- Chắc chắc của em thật đẹp nhìn xem nó đang rỉ nước này đúng là tiểu dâm dăng.

Cô nhục nhã k nói gì cơ thể cô quả thật nhạy cảm vừa chạm vào đã nóng lên.

Bạch Long đã chiếm lấy cánh môi mềm của cô nhắm mút hai tay hấn k ngừng xoa nắn bầu ngực đầy đặn của cô mềm mịn như bột vậy làm hấn nắn thành nhiều dạng.

Hoàng Bảo nẩy giờ mút dâm thủy của cô, hấn đưa chân cô lên vòng qua eo hấn người vẫn ngã về Hắc Nghiêm Trạch.

Hoàng Bảo đưa dương vật nóng bỏng gân guộc của mình chà sát nơi cửa mật của cô rồi hung hấn đâm vào.

Nhưng Hoàng Bảo và Hắc Nghiêm Trạch lại đâm cùng 1 lúc người phía trước người phía sau Hoắc Du đau đớn kêu lên nhưng bị Bạch Long hôn nên lời nói của cô bị nuốt vào trong bụng.

Bạch Long cúi xuống ngậm một bên ngực của cô tay kia k ngừng xoa nắn cái còn lại.

Hoàng Bảo và Hắc Nghiêm Trạch ra vào mạnh mẽ mỗi cú nhấp dường như chạm đến nơi sâu nhất trong cô.

Cô hoàn toàn thấy bất lực người k có sức hai mắt cô nhắm lại ngất đi.

Buổi hoan ái diễn ra vô cùng nồng đậm và nhận ra bọn họ đã bị mê hoặc bởi cơ thể của cô.

27. Chương 27

Sáng thức dậy toàn thân cô trở nên đau nhức nhất là phía dưới cũng đủ biết bọn họ tra tấn cô thế nào.

Hoắc Du mặt chiếc đầm trắng tinh khiết nhưng cô thấy mình thật k xứng với nó cô có lỗi với Phong anh vì cô mà chết bây giờ cô còn quan hệ với người hại chết anh.

Hoắc Du muốn bước đi nhưng phần hạ thể lại truyền đến cảm giác đau nhức và một chuyện làm cô sững sốt là cô bị bọt họ dùng một sợi dây xích bằng vàng xích lại phần eo của cô.

Hoắc Du cố gấn giật nó nhưng vô ích nó rất cứng cuộc tra tấn đêm qua đã làm Hoắc Du rất mệt mỗi bây giờ cũng k đủ sức chống chọi.

Hoắc Du thu hai chân mình lại co người đôi mắt vô hồn nhìn về phía bầu trời trong xanh rộng lớn làm cô lại nhớ đến Hàn Phong.

Nếu lúc trước biết anh ấy yêu cô là thật lòng và cô cùng anh ấy kết hôn đi một nơi thật xa có lẽ bây giờ cô và anh ấy đã sống rất vui vẻ nhưng quá muộn.

Nhìn thân hình của anh đầy máu mà ngã xuống nước nỗi bất an cô dâng trào lên xác anh vẫn còn ở dưới nước.

Không được cô phải tìm thấy anh thế nào cô cũng k để anh lạnh lẽo k để xác anh bị cá ăn mất.

Cánh cửa mở ra một nữ hầu bước vào trên tay là khay thức ăn thơm lừng.

Hoắc Du bây giờ cảm thấy rất chán ghét mâm cơm rất bắt mắt mùi vị cũng rất ngon nhưng Hoắc Du ngay cả nhai cũng k thèm nhìn đến thậm chí nghĩ nó cô còn cảm thấy buồn nôn.

- Tôi k ăn cô mang ra đi

- Nhưng....

- Tôi k đói cô mang ra đi

Lần đầu Hoắc Du chê đồ ăn nhưng cô nuốt k nổi thực phẩm của cô như có 1 màng ngăn lại k cho thứ gì đi vào.

Hoắc Du gục đầu vào hai gối nhìn cô bây giờ thật bé nhỏ yếu ớt.

” Cạch ” cánh cửa lần nữa được mở ra

Bước vào là Hoàng Bảo, Bạch Long, Hắc Nghiêm Trạch bọn họ vừa nghe cô k ăn cơm thì tức tốc chạy về.

Nhìn cô vô hồn ngồi đó bọn họ thấy đau vô cùng nếu k xích cô lại thì cô sẽ tìm cách bỏ trốn nên bọn họ mới tạm thời xích cô lại đợi đến khi cô chấp nhận bọn họ thì sẽ thả cô ra ngay.

- Người đầu mang đồ ăn đến đây

Bạch Long thấy cô như vậy thì gắt giọng lên cô hẳn k thể để cô tuyệt thực được.

Sau khi lấy bát cháo nóng hổi trên tay người hầu Bạch Long ngồi xuống hẳn thổi cho cháo nguội rồi đưa đến chỗ cô đây là đầu tiên hẳn chăm sóc người khác nhưng người cô vẫn k nhúc nhích đầu cứ gục xuống gối.

- Bảo bối em ăn chút gì đi?

-.....

- Dù gì nhưng em k thể hành hạ bản thân mình được.

-.....

- Tiểu Du em sau vậy ngoan anh dứt em.

-....

Mặt kệ bao nhiêu lời nói đường mật của Bạch Long mà Hoắc Du vẫn k có biểu hiện nào.

Hắc Nghiêm Trạch lần đầu tiên thấy 1 người con gái cứng đầu như vậy bên ngoài bọn họ chưa từng dịu giọng với người phụ nữ nào bọn họ đều phục tùng tự nguyện.

Nhưng trở trêu người bọn họ thích chỉ có mình cô nhưng tại sau ngay 1 chút tình cảm cô cũng k dành cho bọn họ.

Hoàng Bảo cư nhiên k nhin được lên tiếng

- Hoắc Du em thôi đi

Hoàng Bảo bước đến vừa đụng vào cơ thể cô như k sức mà ngã vào hân mắt tất cả bọn họ mở lớn

” Máu”

Một mảng máu đỏ chói mắt Hoắc Du gương mặt không chút sắc .

- Bệnh viện nhanh lên

- Bảo bối em đừng xảy ra chuyện gì

Hoàng Bảo ôm cô nhanh chóng đưa đến bệnh viện.

Hoắc Du không biết bên ngoài có chuyện gì có người luôn gọi tên cô nhưng cô đang ở một nơi một nơi rất đẹp và ở đó cô gặp được Phong.

28. Chương 28

Trước cửa phòng cấp cứu có 3 người đàn ông nét mặt lạnh băng bọn họ hận k thể đập nát cánh cửa này để xem cô trong đó như thế nào.

Nhưng cô mà mất một sợi tóc nào thì bệnh viện này cũng biến mất.

Cánh cửa mở ra vị bác sĩ mặc chiếc áo blouse trắng không ai khác là Từ Nhã hần tuy biết bọn họ là bạn nhưng cái chết của Hàn Phong và cô gái Hoắc Du này ít nhiều có liên quan.

- Cô ấy sau rồi

Cả 3 đồng thanh nhìn về Từ Nhã, Từ Nhã thở dài trả lời.

- Chưa chết nhưng mấy người các cậu cũng thật là quá đáng phụ nữ mang thai tuyệt đối không được làm tình quá mạnh như vậy sẽ nguy cho cái thai trong bụng lẫn người mẹ.

- Cái này....

Hoàng Bảo, Bạch Long và Hắc Nghiêm Trạch không khỏi sửng sốt cô có thai rồi .

- Cô ấy có thai được 2 tuần rồi thai nhi rất yếu nếu các người k chăm sóc cô ấy tử tế e là thai nhi lẫn mẹ các người chỉ được phép chọn 1.

- Không được mẹ và đứa bé phải khỏe mạnh

Đứa nhỏ là con của cô thì cũng là con của bọn họ k để xảy ra chuyện.

- Chúng tôi có thể vào trong không

Từ Nhã lắc đầu k pit phải nói số phận của người phụ nữ bên trong là sướng hay khổ nữa.

- Đợi cô ấy chuyển vào phòng hồi sức thì có thể vào thăm à tôi k phải tiên cô ấy làm tình kịch liệt làm xuất huyết nhưng kịp thời đưa vào tốt nhất trong khoảng thời gian mang thai k đc lm tình.

Từ Nhã nói rồi bỏ đi bỏ lại 3 gương mặt đen bọn họ biết tên Từ Nhã thói tha này là cười bọn họ muốn trả thù tên này muốn họ đi tu sao mới k chạm vào cô hừ.

Hoắc Du chuyển vào phòng hồi sức sắc mặt cũng khá hơn vừa rồi cô mơ 1 giấc mơ rất đẹp cô thấy Hàn Phong dẫn cô đi chơi, xem phim còn mua kem cho cô ăn.

Nhưng lại có 1 cơn gió thổi hút anh ấy vào Hoắc Du đã cố gắng nắm chặt tay không buông nhưng vẫn k nổi Hàn Phong bị cuốn vào

- Phong...

Hoắc Du mở mắt mới nhận ra đây chỉ là mơ nhưng cho dù ở trong mơ hay ngoài đời thì Hoắc Du cũng đã mất Hàn Phong.

- Em tỉnh rồi

Nhìn cô tỉnh bọn họ mới thấy nhẹ nhõm.

Hắc Nghiêm Trạch cầm bát cháo nóng được chuẩn bị bưng trước mặt cô.

- Em ăn chút cháo đi

- Tôi k ăn tôi muốn tìm Phong anh ấy con ở dưới nước chắc rất lạnh.

Hoắc Du định bước xuống giường thì toàn thân lão đảo đứng k vững cũng may Hoàng Bảo dang tay ôm cô.

- Đừng chạm vào tôi

- Anh tìm được xác Hàn Phong rồi chỉ cần em ngoan ngoãn ăn no anh sẽ dẫn em đi gặp.

Hoắc Du hơi thở dồn dập nhìn bọn họ cô nén lại thù hận cầm bát cháo trên tay Hắc Nghiêm Trạch ăn vì Hàn Phong cô muốn thấy anh ấy.

Hoắc Du ăn xong cháo một cách nhanh nhất có thể cô nhìn bọn họ.

- Tôi ăn rồi có thể cho tôi gặp anh ấy chưa.

- Được

Nơi họ đưa đến là 1 nghĩa trang lạnh lẽo và Hàn Phong phải nằm ở đây chịu lạnh.

- Đó là mộ của Hàn Phong

Tấm bia đá khắc đầy đủ thông tin của người chết Hoắc Du nhìn thấy nước mắt của cô rơi xuống không ngừng, tim cô đau nhói như bị ai bóp nghẹn z.

Hoắc Du ngồi xuống bên bia mộ.

- Phong em xin lỗi đều tại em..... Phong em xin lỗi....

Lần đầu cô khóc nhiều như vậy đến nỗi mắt cô sưng đỏ lên bọn họ nhìn cô như vậy thì trong lòng không khỏi đau xót.

- Em bình tĩnh đi đừng khóc nữa người chết không thể sống lại.

- Bình tĩnh....các người bảo tôi sau có thể bình tĩnh khi thấy Hàn Phong anh ấy vì tôi mà bị hại chết.

-.....

Hoắc Du nhìn vào bọn họ ánh mắt tràn ngập thù hận.

- Là các người đã hại chết anh ấy bây giờ các người đền mạng đi

Hoắc Du từ trong người lấy ra một con dao gọt hoa quả cô đã nhận lúc họ không chú ý lấy nó vì cô đã hạ quyết tâm nhất định giết chết bọn trả thù cho Hàn Phong.

Hoắc Du như tên lửa lao đến nhưng Hoàng Bảo đã nhanh chóng chặn cô lại và lấy con dao từ tay cô. Sức lực Hoàng Bảo hiển nhiên mạnh hơn cô hấn thành công đoạt được con dao từ tay cô và ném nó ra xa.

- Hoắc Du em bình tĩnh lại đi làm vậy rất nguy hiểm em phải nghĩ cho đứa bé trong bụng của mình.

Hoắc Du mở to đôi mắt nhìn về Hoàng Bảo

- Con...tôi đang mang thai sau.

- Đúng em đang mang thai.

Hoắc Du ngồi sụp xuống tay cô đặt lên bụng một sinh linh nhỏ bé đang ở trong cô.

- Thật ra bọn anh không phải là người hại chết Hàn Phong.

Bạch Long chậm rãi lên tiếng để cô biết sự thật là tốt nhất cô không cần nghĩ cách trả thù sẽ không tốt cho cô.

- Các người nói dối là chính các người đã cài nội gián vào tổ chức của Hàn Phong làm cho sổ hàng giao dịch của Hàn Phong bị mất đây là món hàng lớn nên Hàn Phong phải lấy Hàn Trọng kho để giao dịch nếu không giết anh ấy thì sau các người lần này còn xuất hiện nơi Hàn Phong giao dịch còn dám nói cái chết của Hàn

Phong k phải do các người.

Chap này khuyến mãi dành tặng cho các đọc giả tềnh yêu luôn ủng hộ truyện mình.

Thả nhiều vào đi các cậu tâm trạng vui mình sẽ không đem truyện ngược te tua tới tả

29. Chương 29

- Đúng là bọn anh có đưa người vào đội của Hàn Phong bọn anh chỉ muốn hấn từ bỏ đính hôn với em nhưng người bắn Hàn Phong rơi xuống nước k phải tụi anh làm, em tin hay k thì tùy.

-Không phải các người z thì còn ai.

Hắc Nghiêm Trạch lãnh đạm lên tiếng

- Tụi anh k biết nhưng....

- Thế nào?

- Chỉ cần em đồng ý ở bên cạnh bọn anh thì bọn anh sẽ cho người điều tra và trả thù cho Hàn Phong.

- Anh nói thật chứ?

- Thật

Hoắc Du nhìn Hàn Phong đang lạnh lẽo dưới mồ mà k cam tâm nhưng bây giờ sức lực cô k đủ để tìm người hại chết Hàn Phong trả thù chỉ có thể nhờ sự giúp đỡ của họ.

- Được

Hoắc Du trở về căn biệt thự mà bọn họ chuẩn bị cô ngoan ngoãn ăn no rồi chợp mắt ngủ.

Hắc Nghiêm Trạch, Bạch Long và Hoàng Bảo đang ở thư phòng trên tay là ly rượu vang đỏ của pháp.

- Trạch cậu có tin Hàn Phong chưa chết.

Hoàng Bảo nhìn Hắc Nghiêm Trạch, ánh mắt Hắc Nghiêm Trạch hiện rõ tia nguy hiểm.

- Tôi k chắc nhưng dám bắn Hàn Phong trước mắt tôi thì người này thực k đơn giản.

- Tôi cũng thấy vậy nhưng chúng ta k thể để cho bảo bối biết được chúng ta gạt cô ấy ngôi mồ đó là giả k phải của Hàn Phong. - Bạch Long -

- Đúng vậy nếu bảo bối biết thì cô ấy k chịu an phận đâu - Hoàng Bảo -

Cả 3 người họ đều tán thành vì 1 điều bọn họ sợ mất cô.

Vài ngày sau đó sức khỏe Hoắc Du dần hồi phục ai nói phụ nữ khi mang thai sẽ kén ăn nhưng cô thì khác cô ăn rất nhiều ăn bao nhiêu cũng k no.

Bọn họ thấy cô bình phục tốt như vậy thì rất vui mừng còn đặc biệt kêu đầu bếp nấu thật nhiều đồ món cho cô sợ cô ngán.

Cô cũng không đi học nữa cô có nói với họ nhưng bọn họ quả quyết k cho cô đi còn chuyện thi cử thì để bọn họ sắp xếp mà nói thật cô đâu biết gì về kiến thức thi cử này nên bọn họ k cho cô cũng k xin.

Nhưng ở nhà Hoắc Du cảm thấy rất chán nên ra ngoài bọn họ cho người đưa đón cô hôm nay cô có hẹn với Mộc Tâm.

Cô và Mộc Tâm nói chuyện rất lâu rất vui nhưng rồi cô cũng thấy nhạ Hoắc Du ra về nhưng bảo tài xế lái xe đến biệt thự của cô và Hàn Phong sống lúc trước.

Người làm trong nhà đều nghỉ chỉ còn bác giúp việc lao dọn bác ấy là người dọn dẹp căn nhà này dù k ai ở tiền lương của bác ấy đã được Hàn Phong trả vào trong thẻ sài cả đời cũng thiếu.

- Tiểu thư cô về rồi còn cậu Phong đâu sao không về cùng cô.

Câu hỏi của bác ấy như khứa 1 nhát vào tim Hoắc Du cô k pit phải nói thế nào chỉ cuối đầu.

-Anh ấy k về nữa đâu

- Chuyện này... cậu chủ...chắc lẽ xảy ra chuyện rồi.

- Ừm

Hoắc Du gạt đầu cô k nói dối với dì ấy

- Vậy cậu thế nào rồi

- Phong...anh ấy chết rồi

- Cái gì? Cậu chủ mất rồi tiểu thư cô nói thật chứ?

- Là thật tôi nhất định sẽ trả thù cho anh ấy.

- Tiểu thư sẽ rất nguy hiểm cậu Phong k muốn cô gặp nguy hiểm đâu.

- Không sao.

Meo meo

Con mèo lúc trước Hàn Phong mua cho cô bây giờ lớn được 1 chút ú thêm chắc nó sống tốt lắm, nó cọ chân cô chắc nó nhận ra cô Hoắc Du ôm mèo trên tay nâng niu.

Lúc trước cứ cô cầm con mèo ôm là Hàn Phong lại chạy đến bằng mọi giá giật lấy quần nó ik.

Cô cũng k hiểu mua nó về chơi với cô mà anh lại k cho cô ôm nó thì chơi kiểu gì.

- Cô chủ trẻ rồi chúng ta về thôi.

Cô nhìn căn nhà chứa đầy áp kỉ niệm bao kí ức của cô và Hàn Phong... thật đau.

- Ủ

Hoắc Du nhìn bác giúp việc ánh mắt như nhờ vả 1 điều gì đó có lẽ cô muốn lưu giữ nơi này nó có mùi hương nồng đậm trên người Hàn Phong như có anh ở bên.

- Con chào bác

- Có rãnh cô về thăm già, già này rất nhớ cô.

Hoắc Du k nói j gạt đầu rồi đi, trên tay cô vẫn ôm con mèo cô mang nó vì nó cũng như là Hàn Phong hy

vọng có thể lưu giữ được chút gì đó của anh ở nên người.

30. Chương 30

Hoắc Du về nhà nơi đó bây giờ thực sự là nhà của cô, chiều nay cô có lịch khám thai bọn họ đưa cô đến bệnh viện của Từ Nhã

Trên đường đi cô không ngừng là tâm điểm của mọi ánh mắt đều này làm cô thực mệt mỏi nhất là lúc hỏi ai là ba đứa bé cô muốn để bọn họ ở ngoài nhưng 3 người ai cũng muốn vào còn bảo mình là ba của đứa nhỏ làm cô xấu hổ với đám y tá và bác sĩ trong bệnh viện

Cuối cùng cô cũng nhượng bộ để bọn họ vào nhưng quả thật sai lầm bọn họ không cho ai chạm vào cô nói là không tin tưởng sợ làm hại còn bắt bằng được Từ Nhã khám cho cô.

- Thai nhi rất khỏe xem ra các cậu làm rất tốt.

Nhận được câu khen 3 người họ vênh mặt còn tỏ ánh mắt khinh thường về phía Từ Nhã bọn họ là ai chứ chuyện này sao làm khó họ.

Hoắc Du vừa kiểm tra còn chờ y tá matxa bụng bọn họ đều qua phòng làm việc của Từ Nhã.

- Sau này các cậu bớt nhậu trong bệnh viện của mình đi.

- Chúng tôi nhậu gì chứ.

- Hoắc Du khám thai là chuyện nhỏ có thể để bác sĩ bên đó làm là tôi rất bận đó.

Hắc Nghiêm Trạch nghe Từ Nhã nói việc khám thai cho cô là chuyện nhỏ thì đen mặt.

- Tôi có thể biến bệnh viện của cậu thành khu đất hoang đó.

- Cậu....

Từ Nhã thật sự cạn ngôn với mấy người này tức chết mà.

- Sức khỏe cô ấy tốt vậy có thể làm chuyện đó không

Bạch Long và 2 người còn lại đều nhìn Từ Nhã, Từ Nhã đem mặt hấn thật sự muốn chấp tay lạy mấy ông này phụ nữ mang thai mà cũng k tha.

Quả thật quan hệ sẽ giúp chút ít cho thai nhi nhưng mà bọn họ thì mơ đi Từ Nhã tôi k ngược các người sao được.

- Không được nguy hiểm.

- Cậu đừng hi vọng chơi bọn tôi phụ nữ trong khi mang thai sau 3 tháng đầu có thể vận động đều này giúp ít cho thai nhi. (au: chỉ có mình thai nhi à)

Hoàng Bảo ngang tàn nhìn Từ Nhã.

- Biết rõ vậy mà còn hỏi tôi sao các người thật là.... hừ ...

- Nè Từ Nhã cậu đi đâu vậy

- Tôi không muốn bác sĩ mà bị bệnh nhồi máu lên não chết đâu hừ

- Nhưng còn chuyện đó

- Hừ các cậu muốn làm thì tôi có thể cản sau

Rầm

Từ Nhã bước ra ngoài hấn nãy giờ hơi bị đánh mất vẻ lạnh lùng của mình lm sau mà kìm chế được khi nói chuyện với lũ người ngang ngược này.

Bọn họ đưa Hoắc Du về nhà Hoắc Du vẫn tỏ ra trầm k nói chuyện gì nhiều với họ không khí trong xe vô cùng tĩnh lặng và lạnh lẽo.

Tuy bọn họ thành công giữ cô bên cạnh nhưng trong tâm vẫn chưa chấp nhận họ vẫn còn yêu Hàn Phong nhiều đêm cô ngủ say gọi tên Hàn Phong mà bọn họ thấy đau vô cùng.

Tổng Vân mấy tháng này không gặp được bọn nam nhân của mình thì bực bội cô cho người điều tra thì ra bọn họ đang ở củng Hoắc Di và có nghiệp chủng nữa.

Tổng Vân cố tình gọi điện nhắn yin nhưng bọn họ không trả lời cũng k tìm cô tất cả đều tại con Hoắc Du k biết nó sài chiêu trò gì lại được bọn nam nhân đó chiều chuộng như vậy.

Xiết chặt nắm đấm trong tay Tống Vân gân xanh nổi lên chứng tỏ cô ta đang tức giận làm sau có thể bỏ qua bao công sức có được bây giờ lại mất trắng trở về con số 0.

- áaaa... móa nó Hoắc Du con chó tao không tha cho mày đâu.

Bàn tay đập mạnh trên bàn mấy tấm hình Hoắc Du cùng đám nam nhân vào bệnh viện về nhà ân ái đều bị xé nát.

- Tiểu thư tôi đều tra được tung tích của Hàn Phong rồi.

Tiếng nói phát ra từ điện thoại ánh mắt Tống Vân càng nhiều sát khí.

- Tốt làm mọi cách ngăn chặn đường điều tra không để ai biết được tung tích Hàn Phong.

- Dạ

Tắt điện thoại Tống Vân nhìn vào tấm hình của Hoắc Du sau đó vò nát.

- Tôi xem cô chạy khỏi móng vuốt tôi thế nào Hoắc Du.

Nghĩ lễ vui vẻ tất cả mọi người cả tui nữa

Ước gì được thả ứ ứ

31. Chương 31

- Chúng ta ra ngoài hít thở không khí chút đi như vậy mới tốt cho đứa nhỏ.

Hoắc Du nghe chủ ý của Bạch Long trong lòng cô thật sự rất biết ơn họ, họ chăm sóc cô rất tốt.

- Cảm ơn các anh đã giúp tôi nhưng tôi chẳng có gì báo đáp các anh cả.

- Du Du sao em vẫn xem bọn anh là người xa lạ thế, em làm vậy trái tim bé nhỏ anh rất đau đó.

Hoàng Bảo hai tay đặt lên ngực mình than thở hẳn làm Hoắc Du không nhịn tính trẻ con của hắn mà bật cười.

- Em cười đẹp lắm đó vậy mà cứ giấu.

- Em đâu có chứ

- Không có mà suốt ngày mặt em nhăn như vậy... như vậy...còn như vậy nữa rất đáng sợ đó nha.

Mỗi cái như vậy, như vậy Hoàng Bảo bóp méo khuôn mặt của hắn trông cao có và nhăn nhó như khi ăn ớt vậy.

- Nhưng mà trong mắt anh em là đẹp nhất

Hoàng Bảo nói lời đường mật rồi tranh thủ choàng tay qua ôm như mèo nhỏ cần chủ nhân an ủi.

- Thế Tống Vân không xinh đẹp à

Hoắc Du không biết sau lại nhắc tới nữ chủ nữa nhưng cái vô tình của Hoắc Du mà làm cho bọn họ im lặng.

Không khí trong xe trở lại vẻ lạnh nhạt Hoắc Du không nói gì chăm chú nhìn khung cảnh bên ngoài.

Bọn họ bây giờ thật sự chỉ có cảm giác với mình cô còn Tống Vân thì chỉ xem là em gái hoàn toàn không có thứ tình cảm nào khác thậm chí gần gũi với Tống Vân bọn họ cảm thấy thật khó chịu.

Ý nghĩ của bọn họ là vậy nhưng cô cứ nghĩ bọn họ thích Tống Vân và xem cô như một trò đùa cũng đúng là lúc trước bọn họ đối xử k tốt với cô , bây giờ cô nghĩ vậy cũng không có gì quá đáng bọn họ k giận cô ngược lại thấy có lỗi với cô.

Bọn họ đưa cô đến một hồ nước, màu nước xanh biếc, xung quanh hồ là những bông hoa đủ màu sắc tuy nó không phải là 1 loài hoa cao quý nhưng vẻ bình dị và nhẹ nhàng của nó lại để cho người xem một ấn tượng dễ chịu.

- Thật đẹp.

- Nơi này được gọi là hồ ước nguyện.

- Ước rồi có thể thành hiện thực không?

Ánh mắt Hoắc Du nhìn về Hoàng Bảo.

- Đa số người đến đây họ đều nói rất linh nghiệm, nhất là khi ước vào đêm đêm trăng tròn sẽ mau chóng thành hiện thực nhưng mỗi đều ước phải viết ra và được thả vào một cái hoa đăng để nó theo dòng nước chảy lại chỗ của thần linh.

- Thảo nào trên đường đến nơi này lại có nhiều hoa đăng bán như vậy chẵn lẽ hôm nay là ngày trăng tròn.

- Đúng vậy mà đêm nay là đêm rất đặc biệt sẽ có cảnh đươm bay khắp trời

- Đươm bay khắp trời là gì

- Nó là những con đươm đươm đèn 5 năm 1 lần thì chúng mới cùng nhau xuất hiện nơi đây nên mới có cảnh đươm bay khắp trời.

- Thật sự có nơi như vậy sau...

” Tại sau ở thế giới của mình chưa từng nghe nhắc đến vậy ” Hoắc Du thầm nghĩ cô nhìn về bọn họ.

- Em có thể cầu nguyện không?

- Đương nhiên có thể nhưng đợi đến tối có trăng thì mới có thể cầu nguyện.

- Vậy Em đi mua hoa đăng chuẩn bị.

- Anh đi với em.

Hoàng Bảo nhanh chóng ôm cô đi hẳn phải tranh thủ tạo tình cảm với cô.

- Cậu thực sự không cho Tiểu Du biết Hàn Phong vẫn còn sống sau.

Bạch Long châm điều thuốc hút phả ra làn khói trắng ánh mắt thâm trầm nhìn về Hắc Nghiêm Trạch.

- Biết thì như thế nào bây giờ tên Hàn Phong có biết người tên Hoắc Du là ai sau?

- Hiện tại không nhớ nhưng sau này sẽ nhớ

Tống Vân từ xa bước lại chỗ của hai người họ thật ra cô ta biết bọn họ dẫn Hoắc Du đến đây nên ả ta cũng phải đến đây và mang theo 1 niềm vui nho nhỏ.

- Tống Vân em đã biết gì về Hàn Phong

- Long em đương nhiên biết đứa con trai của Hàn gia được tìm thấy ở biển nhưng toàn bộ kí ức đã mất tin tức lớn như vậy sau có thể không biết được chứ.

Tuy Hàn gia cố che giấu và diễn màn con trai từ nước ngoài về nhưng với những người biết về Hàn Phong thì đây chỉ là 1 sự lừa dối.

- Các anh nghĩ như thế nào khi Hoắc Du gặp lại Hàn Phong, chắc chắn giữa 2 người họ sẽ tiếp tục khúc nhạc tình yêu mình.

Quả như suy đoán của Tống Vân sắc mặt của Hắc Nghiêm Trạch và Hoàng Bảo lập tức thay đổi thật sự bọn họ đã yêu Hoắc Du rồi chết tiệt.

- Tống Vân tốt nhất em nên im lặng anh không muốn làm ra bất kì chuyện gì có hại cho em.

- Anh... ha chẳng lẽ anh đã yêu Hoắc Du rồi.

- Anh không phủ nhận đó là sai vì thực sự là như vậy, anh xin lỗi em anh chỉ xem em như em gái của anh thôi.

- Anh nói dối...em không tin.

Mặt dù biết rõ sự thật là vậy nhưng dù thế nào cũng là 1 người con gái bị chính miệng người mình yêu không thích mình thì sẽ đau biết chừng nào.

Tống Vân quát lên, đôi mắt ngấn nước rồi chảy xuống thành dòng.

- Không phải các anh đã hứa sẽ bên cạnh sau, các anh biết rõ tất cả các anh là đều là cuộc sống của em bây giờ các anh lại nói như vậy Long anh cho em câu giải thích đi Trạch anh nói đi tại sao, tại sao lại như vậy.

- Em thật sự yêu bọn anh , xem bọn anh như cả nguồn sống hay chỉ yêu cuốn sống danh vọng yêu tiền bạc yêu địa vị.

- Các anh thật quá đáng em làm sao có thể là người như vậy.

- Em nghĩ những chuyện em làm bọn anh không biết dám hạ được trong rượu của bọn anh còn chuyện em ngã lần trước không phải do Hoắc Du đẩy em mà vì em cố tình làm như vậy Tống Vân anh thật không ngờ em nham hiểm như vậy.

Cả nhà ơi cho mình xin lỗi nha, mình trễ hẹn rồi bây giờ lịch học của mình thật sự rất dày chủ nhật không được nghỉ nên khôngra truyện sớm được xl cả nhà nhiều .

32. Chương 32

- Em đâu có đều là Hoắc.....

- Em thôi đi camera trong quán ba bọn anh đã xem và toàn bộ đều do em làm.

- Hức hức đúng em làm đó chỉ vì em yêu anh, em thật sự rất yêu anh.

Tổng Vân hạ được muốn ngủ với họ còn 1 nguyên nhân là từ trước đến nay mỗi khi Tổng Vân quyến rũ bọn họ, bọn họ chưa từng chạm qua người cô , họ thà tìm phụ nữ khác chứ không chịu cô, Tổng Vân muốn dùng thân thể mình để mê hoặc họ làm cho họ không thể nào bỏ cô nhưng cô đã làm bọn họ chưa từng chạm qua người cô.

- Bây giờ em dám nói em yêu bọn anh thực sự em nên hỏi lương tâm của mình cái em yêu là bọn anh hay danh vọng, nếu bọn anh không có gì là người bình thường thì em có chấp nhận yêu bọn anh không.

- Em...

- Mọi người làm gì vậy.

Hoàng Bảo cắt ngang lời nói hấn cùng Hoắc Du mua hoa đang trở về thì thấy bọn họ đang nói chuyện với Tổng Vân hình như là có chuyện gì đó nhìn Tổng Vân khuôn mặt ứa nước mắt.

Hoắc Du từ xa cũng thấy Tổng Vân nói thật từ khi xuyên vào đây Hoắc Du sợ nhất chính là gặp nữ chủ không lần nào yên lành thật phiền phức.

Nếu cốt truyện được thay đổi thì cô chỉ muốn giữa Hoắc Du và bọn nam chủ nữ chủ kia không liên quan gì đến nhau nhưng chắc không thể vì nó đã đi quá xa Hàn Phong chết rồi đợi khi trả thù cho Hàn Phong xong thì cô sẽ trở về thế giới của mình cùng với đứa nhỏ là kết tinh tình yêu giữa cô và Hàn Phong.

Hoắc Du đưa tay sờ bụng mình có chỉ mới nhô lên 1 chút thôi nhưng cô cảm nhận được 1 sinh linh đang tồn tại ” Phong con chúng ta, em sẽ bảo vệ nó bằng mọi giá anh yên tâm ”

Hoàng Bảo cùng Hoắc Du đi lại chỗ bọn họ nhìn Tổng Vân nước mắt chảy đầm đìa, Hoàng Bảo chắc cũng đoán được chuyện gì xảy ra.

Tính khí Hắc Nghiêđ Trạđ rất tậ hắđ biếđ đượđ người hại hắđ chắđ chắđ thậđ nắđ xươđ tan nhưng Tống Vậđ cùng ở bên hắđ từ nhỏ là bạn thân mà cô ta hại hắđ còn lừa hắđ nên hắđ trở mặt với Tống Vậđ là đượđ nhiên nhưng Tống Vậđ cũng nên thấy may mắn vì Hắc Nghiêđ Trạđ không lấy mạng cô ta, Hắc Nghiêđ Trạđ không nỡ nhưng Hoàng Bảđ chưa chắđ cô ta hại Du nhi thì đã không còn là 1 Tống Vậđ hiền lành ngây thơ mà hắđ từng biếđ nếu cô ta dám ra tay với Du nhi thêm lần nào nữa thì dù Hắc Nghiêđ Trạđ có ra mặt cũng đượđ hòng ngăn cảnđ Hoàng Bảđ hắđ sẽ chính tay xử lí ả ta.

- Du nhi anh biếđ gần đây có quán canh cá rất ngon anh dẫn em đi

- Ừm...

Hoắđ Du không từ chối cô cũng thấy rất đốđ phải nói là từ lúc mang tai cô ắđ rất nhiều gương mặt trở trên mủm mĩm hơn cũng không muốđ chạm mặt nhiều với nữ chủ tốt nhất là tránh xa ra.

Hoàng Bảđ cùng Hoắđ Du rời đi cả Bạch Long và Hắc Nghiêđ Trạđ cũng đi theo nhưng Tống Vậđ nắm lấy tay của Hắc Nghiêđ Trạđ sụt mướđ.

- Trạđ đừng bỏ rơi em mà.... em xin anh... em không sống nổi khi mất anh đâu.

Mặt lờđ nói của Tống Vậđ Hắc Nghiêđ Trạđ gỡ tay cô ta ra và bước đi bỏ lại Tống Vậđ cô ta ắđ ức.

- Anh yêu Hoắđ Du nhưng Hoắđ Du không yêu anh sẽ có ngày cô ấy biếđ đượđ sự tồn tại của Hàn Phong mà trở về bên Hàn Phong thôi.

Câu nói của Tống Vậđ đã thành công làm cho Hắc Nghiêđ Trạđ quay lại cũng còn may Hoắđ Du đi xa nên không nghe thấy, Hắc Nghiêđ Trạđ bước đến chỗ Tống Vậđ khóe miệng cô ta bắt đầu nở nụ cười mắđ nguyền.

Nhưng ánh mắt sát bén của Hắc Nghiêđ Trạđ nhìn thẳng vào mắt của Tống Vậđ

- Nếu cô dám tiết lộ tin tức của Hàn Phong cho Hoắđ Du biếđ dù là nửa chữ thì cô biếđ tay tôi.

Tống Vậđ như đứđ hình trước câu nói vừa rồi ngay khi Hắc Nghiêđ Trạđ bỏ đi 1 lúc thì cô ta mới hoàn hồn trở lại người Tống Vậđ run lên ánh mắt vừa rồi như muốđ nuốt chửng Tống Vậđ.

- Đượđ lắm Tống Vậđ tôi thề sẽ làm cho các người phải hối hận vì những gì mình làm, Hoắđ Du tôi không có đượđ thì cô ngăn lần đượđ mơ mình có hừ.

33. Chương 33

Bóng tối mờ nhạt bao trùm cả vùng trời những ngôi sao hiện lên mờ ảo sau đó rõ dần, mặt trăng cũng xuất hiện với thứ ánh sáng dịu dàng mà huyền ảo, ánh sáng của sao và trăng cùng phản chiếu trên mặt nước làm cho mặt nước lung linh và sáng lấp lánh, gió thổi những gợn sóng nhẹ rất nhẹ các giọt nước tách ra rồi âm thầm hòa hợp lại trong tiếng lặng thầm mặt hồ vẫn như cũ chẳng chút gì thay đổi.

Người ở đây càng lúc càng nhiều trên tay ai nấy đều là một đóa hoa đăng sáng rực rỡ, những chiếc hoa đăng được thả theo con nước mà trôi đi.

Hoắc Du cũng buông tay cho hoa đăng của cô trôi đi một lúc nó cũng mất dấu nó lẫn vào những chiếc khác dập dềnh trên hồ theo nước chậm rãi trôi ra xa và xa tầm mắt của Hoắc Du cô đã không còn biết đâu là cái cô thả nữa để biết chỉ nhờ vào nội dung và cô viết trong giấy thôi.

” Thần linh trên cao con tên là Hoắc Du.

Người con thương anh ấy tên là Hàn Phong nhưng số phận thật trêu người lúc anh ấy yêu con con không nhận ra cứ ngỡ là sự lừa dối đến khi nhận ra thì anh ấy bị người ta hại chết .

*Nếu thần linh đọc được lời thỉnh cầu của Hoắc Du con thì xin người nói với linh hồn Hàn Phong cho con **xin lỗi** anh ấy ”*

- Ngoài này gió lớn em khoác thêm áo vào kẻo lạnh

Bạch Long từ phía sau khoác lên vai cô cái áo lông.

- Cảm ơn

- Em vẫn xa cách với bọn anh như vậy?

Hoắc Du im lặng vì đó là thật cô chỉ yêu Hàn Phong tình cảm của họ cô cũng biết nhưng người cô yêu chỉ có 1 là Hàn Phong ngoài anh ấy cô không trao trái tim mình cho bất kì ai mà cô vẫn còn trái tim sau cô nghĩ nó đã lạnh và đóng băng từ ngày Hàn Phong mất rồi.

- Em vẫn còn yêu Hàn Phong nhiều như vậy sau.

Hoắc Du im lặng nhưng nhìn trong đáy mắt cô bọn họ cũng biết đáp án là gì.

- Em xin lỗi em...

- Anh không muốn nghe Hoắc Du anh cho em biết trái tim em không ở bên bọn anh cũng không sau nhưng thể xác của em mãi ở chỗ bọn anh.

Hắc Nghiêm Trạch cắt lời nói của cô bởi hắn biết cô muốn gì hắn không muốn từ miệng cô nói ra câu **em không yêu**.

Hoắc Du trầm tư nhìn mặt hồ nổi trôi những hoa đăng phát sáng cô lại nhớ đến 1 câu nói không biết ai đã nói câu này nhưng nó thật đúng vào lúc này.

- Có những thứ vốn không thuộc về mình thì sẽ không bao giờ thuộc về mình một ngày nào đó nó cũng sẽ rời khỏi mình.

- Cho dù là chân trời góc bể thứ mình không muốn bỏ cũng sẽ tìm về bằng được.

- Thế giới này có thể tìm nhưng thế giới khác làm sao có thể tìm.

- Thế giới khác?... Em ở thế giới nào thì bọn anh sẽ thế giới đó.

- Bỏ đi có nói các người cũng không hiểu.

- Vốn dĩ điều em nói là không thể xảy ra làm sau có 1 thế giới thứ 2 tồn tại được chứ.

Hoàng Bảo không tin lời cô nói là thật hắn nảy giờ chỉ nghĩ rằng nó là lời cô muốn bọn hắn từ bỏ hết hy vọng với cô, nhưng đã sai vì lời cô nói là sự thật Hoắc Du cười đau một cái sau đó vẫn tiếp tục nhìn chằm chằm mặt hồ.

- Mọi người xem kìa đom đóm xuất hiện rồi.

Ở trong các bụi cây bay ra rất nhiều con đom đóm chúng nhỏ bé nhưng lại phát ra ánh sáng lấp lánh đầy cả bầu trời lần đầu tiên Hoắc Du được nhìn thấy cảnh đẹp như vậy con đom đóm nhỏ như vậy mà có thể phát sáng thật thần kì là do tạo hóa sau.

- Đẹp quá

Mệt quá .

Cả nhà đọc truyện vui vẻ, ngủ ngon mơ đẹp nha

34. Chương 34

Sáng sớm Hoắc Du đã chủ động làm bữa sáng cô từng là phụ bếp của nhà hàng có lúc cô còn thay đầu bếp nấu cho khách món ăn cô nấu rất ngon hơn cả đầu bếp chính nữa nhưng cô không có bằng cấp và kinh nghiệm nên chỉ làm phụ bếp.

Quả là không sai mùi thơm của thức ăn đã đánh thức bọn họ, cả 3 người đàn ông nhìn chăm chú vào bóng dáng bé nhỏ của Hoắc Du trong bếp thao tác rất đều luyện mùi thức ăn bay ra thơm không chê vào đâu được.

Từng món từng món được đem ra cách bày trí cũng rất lạ họ chưa từng thấy qua cứ trở mắt ra nhìn chăm chăm vào cô và những món ăn cô làm. Món ăn cuối bưng ra bọn họ vẫn đưa ánh mắt nghi hoặc nhìn cô cô kéo ghế ngồi xuống bọn họ nãy giờ 2 tay chống cằm nhìn chăm chăm vào phía cô chết rồi cô quên mất nguyên chủ không biết nấu ăn 1 người ăn chơi thì làm sau dùng 1 cái trở về đảm đan như vậy bọn họ nghi ngờ rồi sao chết rồi chết rồi.

- E hèm ừm em xem trên ti vi thấy người ta nấu nhìn rất ngon em nấu thử thấy không tệ các anh thử xem.

- Sau này em đừng vất vả như vậy muốn ăn gì bảo người nấu là được.

Bọn họ gấp thử miếng thịt vào miệng không thể tin được chưa có món ăn nào ngon bằng món ăn này miếng thịt mềm mềm nước súp chua cay nước súp và thịt hòa huyệt vào nhau vừa vào miệng đã tan chảy đúng là 1 món ăn ngon nhất thế gian.

Bọn họ liếc mắt nhau rồi tay cử động linh hoạt gấp thức ăn liên tục bỏ vào miệng Hoắc Du há hốc mồm nhìn bọn họ chần chừ nào dân tị nạn bị bỏ đói mấy ngày liền đồng thức ăn cô nấu có vẻ không đủ mà còn cực kì thiếu cô chưa gì mà bọn họ đã chén sạch toàn bộ thức ăn trên bàn đều nhanh chóng biến mất.

- Anh thấy em hoạt động một chút sẽ tốt cho đứa trẻ em ngày nào cũng xuống bếp nấu đi nấu nhiều một chút hoạt động nhiều giãn gân cốt còn tốt cho đứa bé.

- Hã...

Hoắc Du ù ù lỗ tai cô không nghe lọt lời Hắc Nghiêm Trạch nói.

- Anh đi làm đây công ty anh có cuộc họp gấp.

Hắc Nghiêm Trạch phóng đi Hoàng Bảo và Bạch Long cũng đi hẩn nhận thấy không khí không phù hợp ở lại.

- Bọn anh phải đi gặp đối tác rồi chào em

- Hôm nay em ra ngoài một chút nha

- Ừm

Bọn họ đã đi xa nhưng vẫn gật đầu tốc độ lật mặt của bọn họ thật cao tay quá trước khi ăn và sau khi ăn thay đổi hoàn toàn nhưng nhìn họ thật đáng yêu.

Hôm nay Hoắc Du đi đến ngôi mộ của Hàn Phong cô nhanh chóng chuẩn bị ít đồ rồi đi cô còn đặc biệt mang theo con mèo.

Hoắc Du đặt tay lên tấm bia cô vòng tay ôm lấy.

- Phong em nhớ anh.

Từng việc từng việc của Hàn Phong và cô xảy ra lại tràn về trong kí ức.

- Phong anh biết không cuộc đời em thật sự rất đen tối lúc trước em chỉ có 1 mình không có ai yêu thương chăm sóc nhưng kể từ lúc gặp ba mẹ Hoắc em mới biết được niềm hạnh phúc khi có cha mẹ và cũng từ khi gặp anh em mới biết có người vì em mà hi sinh, anh biết không lúc đó có anh em cứ ngỡ nó như một giấc mơ và không muốn tỉnh lại nhưng tại sao tại vì sao anh rời bỏ em chứ Phong anh thật sự không biết là em yêu anh nhớ anh đến thế nào đâu Phong anh có nghe em nói không.

- Hoắc Du ơi thật không ngờ tình cảm của cô với Hàn Phong lại cảm động như vậy người nghe như tôi cũng phải rơi nước mắt.

- Tổng Vân tôi không cần nước mắt của cô để dành mà diễn cho người khác xem đi

- Tôi có 1 thắc mắc cô là đang khóc trước mộ của ai vậy.

- Tổng Vân có phải mất cô là để làm cảnh ngắm không cô không thấy trên bia mộ là tên của Hàn Phong à.

- Tôi thấy nhưng mà tôi thấy lạ người chưa chết làm gì có mộ phần chứ.

35. Chương 35

Hoắc Du đứng hình tim cô nhận định ngừng đập trước câu nói của Tổng Vân môi Hoắc Du ngáp ngừng có mở ra.

- Tổng Vân ý của cô là.

Tổng Vân nở nụ cười bước đến bên ngôi mộ chỉ thẳng tay vào nó.

- Ngôi mộ này là giả Hàn Phong chưa chết

- Không thể nào chính mắt tôi đã...

- Cô có tận mắt thấy xác Hàn Phong chưa, là chưa đúng không cô bị bọn họ lừa rồi thực ra Hàn Phong vẫn còn sống.

- Nếu Hàn Phong còn sống nhất định anh ấy sẽ tìm tôi cô nói dối.

- Hoàn toàn là thật tin hay không là tùy cô, cô có thể kiểm tra mới có mấy tháng chắc xác vẫn chưa rã cô đào mộ lên sẽ biết ngay thôi.

Tổng Vân bỏ đi kế hoạch đã thành công 1 nửa Hoắc Du thật sự đào ngôi mộ đó lên nhưng cô ta thật ngốc dùng tay để đào.

Hoàng Bảo, Bạch Long và Hắc Nghiêm Trạch đến thấy cảnh này thì lập tức chạy đến.

- Hoắc Du em làm gì vậy mau dừng lại.

- Tránh ra

Hoắc Du vẫn dùng đôi tay mình đào đất lên cô nhất định phải kiểm tra cô tâm trạng bây giờ của Hoắc Du rất rối bởi cô phải tìm ra sự thật đó là hy vọng cuối cùng.

- Hoắc Du em mau dừng lại đó là mộ Hàn Phong em không thể làm vậy.

Hoàng Bảo ngăn cản nhưng mặc lời nói của hấn Hoắc Du vẫn tiếp tục đào đến nỗi hai tay cô chảy ra máu.

Hắc Nghiêm Trạch ngăn cô lại đôi mắt dữ tợn hấn như một con quỷ dữ.

- Em không cần đào nữa phía dưới không phải là Hàn Phong, Hàn Phong chưa chết em vừa lòng chưa.

- Hàn Phong chưa chết Phong em biết mà anh sẽ không bỏ mặt em bỏ con ở đây bỏ ra tôi phải đi tìm Hàn Phong.

- Xin lỗi em nhưng em không thể đi

- Tại sao chứ

- Tại vì em thuộc về chúng tôi

- Các người thật quá đáng lừa gạt tôi bây giờ xem tôi là gì là một món đồ chơi à tôi sẽ không bao giờ ở bên cạnh các người 1 giây 1 phút nào nữa.

- Hoắc Du em đừng trách anh

Hoàng Bảo lao nhanh về phía trước chặn đường đi của Hoắc Du cô lập tức đánh trả nhưng đều bị Hoàng Bảo chế trụ lực hấn quả thật rất mạnh không còn là 1 công tử yếu ớt hào hoa như ngày nào.

- Aaaaaaa Tôi hận các người

Hoàng Bảo phé đi toàn bộ võ công của Hoắc Du tay chân cô bủn rủn cơn đau truyền đến dây thần kinh chúng cô giật Hoắc Du dần mất ý thức mà vô lực chìm vào giấc ngủ.

- Em yên tâm nữa đời sau có anh bảo vệ cho em anh chỉ giúp em loại bỏ thứ không cần mà thôi.

Hoắc Du gương mặt tái nhợt nằm trên giường hay tay là hai miếng băng dày vết thương của cô là do bọn họ tự tay khử trùng rửa sạch rồi băng lại quá trình diễn ra vô cùng nhẹ họ sợ cô đau như vậy trái tim họ sẽ chịu không nổi nên như Hoắc Du ngoan ngoãn ở bên bọn họ thì họ cũng sẽ không bao giờ làm tổn hại cô vì họ thực sự yêu Hoắc Du rất nhiều.

Là cơ thể của người bình thường Hoắc Du chưa bao giờ cảm thấy mình yếu ớt như lúc này bà vai vẫn còn đau tay chân một chút sức cũng không có.

Hoắc Du nhìn thấy chiếc điện thoại trên bàn chỉ có thể cầu cứu Mộc Tâm giúp cô vì kế hoạch này cần sự giúp đỡ của Mộc Tâm.

Cầm điện thoại nhắn vài dòng tin cho Mộc Tâm đây là hy vọng cuối cùng để Hoắc Du tìm Hàn Phong cô không thể từ bỏ được.

- Hoắc Du em ăn cháo đi

- Tôi không đói

- Em không đói nhưng đứa nhỏ trong bụng em đói ngoan qnh dút em.

Bạch Long cầm tô cháo thịt xay cháo này là ba người đích thân bọn họ xuống bếp nấu Hắc Nghiêm Trạch và Hoàng Bảo thật sự là kẻ thù của nhà bếp chỉ có Bạch Long là biết nấu ăn hẳn chúng chịu nổi sức tàn phá mãnh liệt của 2 người bọn họ nên chỉ có hẳn là vào nấu còn 2 người họ ở ngoài chờ đợi.

Hoắc Du thấy rất đúng cô còn có đứa con hơn thế ăn no mới đủ sức bây giờ sức lực không có chỉ có thể dùng trí óc người ta nói ” Có thực mới vực được đạo ” Hoắc Du ăn hết tô cháo mà bọn họ đưa uống cả ly sữa hết sạch

. Thấy cô ngoan ngoãn như vậy bọn họ cũng lấy làm ngạc nhiên cứ ngỡ cô sẽ làm long trời lở đất lên chứ.

36. Chương 36

Mộc Tâm theo tin nhắn của Hoắc Du đến Hoắc Du lúc rảnh rồi có rủ Mộc Tâm thường xuyên đến đây chơi cùng cô bọn họ cũng không cấm cản.

Mộc Tâm theo nữ hầu lên phòng Hoắc Du.

- Chào mấy anh em đến trung tâm thương mại thấy đồ con nít đẹp nên mua tặng cho tiểu Du.

- Cảm ơn em , em nói chuyện với Du Du đi

Bọn họ chú ý Hoắc Du nhưng lại sơ xuất chỗ Mộc Tâm không nghĩ rằng Hoắc Du lại lắm chiêu trò như vậy.

****

- Chết tiệt lệnh cho các người 1 ngày nếu không tìm ra Hoắc Du thì làm mời cho cá mập đi.

Bọn họ nổi giận dùm dùm thật không ngờ bọn họ lại bị Hoắc Du lừa 1 cú nhục như vậy đáng giận là Hoắc Du dám lấy tình cảm của bọn họ ra làm trò đùa.

- Hoắc Du tốt nhất em đừng để bọn anh bắt được nếu không...

” Em khỏi bước xuống giường” Bạch Long giềng rằng hẳn chưa bị ai lừa 1 cú đau như cô.

Hoắc Du đột nhiên đau bụng dữ dội rồi ra máu rất nhiều bọn họ đem cô vào bệnh viện rõ ràng là đã vào

phòng cấp cứu cùng 2 nữ y tá đợi Từ Nhã đến nhưng lúc mở cửa phòng cấp cứu ra thì chẳng có ai đã đều tra camera trong bệnh viện nhưng y tá đều đeo khẩu trang không thấy mặt được bọn họ tin chắc trò này là Hoắc Du nghĩ ra vì khi kiểm tra lại máu thì chỉ là máu heo không phải người.

Làm sao có thể là thật được máu đó được ẩn nấp trong túi đồ trẻ em của Mộc Tâm tuy chỉ có vài dòng tin nhắn chuẩn bị thứ máu giả này không biết đã xảy ra chuyện gì nhưng khi Hoắc Du nói sự thật thì Mộc Tâm lập tức theo kế hoạch Hoắc Du đưa ra mà thực hiện.

Mộc Tâm giả làm y tá nữ đeo khẩu trang chờ Hoắc Du đến đây là bước quan trọng nhất sơ xuất nhỏ sẽ không còn cách nào nữa nhưng chẳng may Từ Nhã phát hiện Mộc Tâm hẳn tự nhiên đồng ý sẽ giúp và sự có mặt của Từ Nhã kế hoạch của Hoắc Du thành công mỹ mãn nhờ Từ Nhã mà camera bị xóa đoạn của Mộc Tâm và Từ Nhã sai người cho Hoắc Du trèo từ cửa sổ phòng cấp cứu ra ngoài nhanh chóng Từ Nhã cố ý kéo dài thời gian đến phòng khám để Hoắc Du có thời gian chạy trốn.

Khi đến nơi Từ Nhã sói già giả thỏ con ngây thơ không biết chuyện gì cứ cho là Hoắc Du bốc hơi biến mất không liên quan gì đến hắn.

Ra ngoài Hoắc Du cải trang lại thành một người ngoại quốc mái tóc vàng, đôi mắt xanh nên thành công đánh lừa bọn chó săn tìm người của nam chủ.

Chuyện bây giờ mà Hoắc Du muốn làm nhất đó chính là tìm tung tích của Hàn Phong và người biết rõ chuyện này ngoài bọn họ chỉ có thể là nữ chủ Tống Vân gọi cho Tống Vân đến điểm hẹn.

- Tống Vân cô cho biết bây giờ Hàn Phong anh ấy đang ở đâu không.
- Tôi biết ngay mà cô gặp vẫn là vì chuyện của Hàn Phong.
- Tống Vân tôi thật sự rất muốn biết xin cô nói cho tôi biết.
- Được thôi nhưng cô phải hứa với tôi 1 chuyện.
- Tống Vân cô cứ nói chuyện gì tôi cũng có thể hứa với cô.
- Được thôi tôi muốn cô hứa rằng cô không được chấp nhận tình cảm của Hoàng Bảo, Bạch Long và Hắc Nghiêm Trạch, tôi không dành Hàn Phong với cô nhưng 3 người họ phải thuộc về tôi.
- Được tôi hứa với cô.

Ăn bánh trung thu, ngắm trăng thôi cả nhà ơi

37. Chương 37

Hoắc Du không tham lam mặt dù cô biết Hắc Nghiêm Trạch, Bạch Long và Hoàng Bảo chăm sóc cô rất tốt từ đầu đến giờ Hoắc Du thật sự chưa từng có tình cảm với họ ngược lại khi biết bọn họ lừa gạt cô thì cô càng muốn rời xa bọn họ bây giờ Hoắc Du duy nhất chỉ có Hàn Phong và cô phải tìm lại thứ mình đã mất.

Tuy cốt truyện này thay đổi nhưng Hoắc Du chỉ cần mình Hàn Phong những thứ khác cứ như cũ là được Nam chủ vẫn ở bên nữ chủ Hoắc Du và bọn họ nước sông không phạm nước giếng.

- Được 8h tối Hàn Phong sẽ vào nhà hàng gặp đối tác cô có thể tận dụng cơ hội đó mà gặp Hàn Phong nhưng Hoắc Du tôi nhắc nhở cô Hàn Phong đã không còn như lúc trước nữa.

- Tổng Vân ý cô là sao, Hàn Phong anh ấy bị gì rồi.

- Tôi nghe nói thiếu gia của Hàn gia được tìm thấy trên biển chính là Hàn Phong và Hàn Gia cũng khẳng định chính xác là thiếu gia của bọn họ nhưng Hàn Phong lại mất trí nhớ hẳn trở nên lạnh lùng ít nói, Hoắc Du tôi chỉ có thể giúp cô được nhiều đây còn lại phải tùy vào cô rồi.

Hoắc Du ù tai chần trách Hàn Phong lại không tìm cô thì ra là mất ký ức nhưng không sao chần chần Hàn Phong sẽ nhận ra cô.

Tổng Vân đứng lên rời bàn cô ta bỏ đi nhưng bỏ lại cho Hoắc Du chính xác là 1 câu nhắc nhở.

- Hoắc Du cô nhớ những gì mình hứa nếu không thì cô phải hối hận đó.

Tổng Vân xem cô là gì chứ nam chủ của cô ta thì tự cô ta đi mà thu thập lấy Hoắc Du cô đây không thèm.

Bây giờ là 6h Hoắc Du nhanh chóng tìm đến cửa hàng quần áo chọn 1 bộ đồ và thay đổi giống lúc trước.

Hoắc Du đứng bên tường gần nhà hàng mà Hàn Phong sắp đến chờ đợi Hoắc Du rất cẩn thận vì bọn nam chủ vẫn cho người tìm cô, cô phải cẩn thận.

Chờ đợi cuối cùng cũng có kết quả chiếc xe ô tô xám đẳng cấp đỗ trước nhà hàng, Hàn Phong rất thích màu xám vì nó là ranh giới giữa trắng và đen giống như nói hẳn thuộc bạch đạo là sai và hắc đạo cũng sai vì hẳn là sự dung hòa của 2 thứ đó.

Trái tim Hoắc Du ngừng đập nghẹn ngào không sai đó chính là Hàn Phong anh ấy vẫn như lúc trước chần có gì thay đổi vẫn cặp mắt chim ưng bén nhọn làm người khác khiếp sợ nhưng đối với Hoắc Du nó là 1 bầu trời ngọt ngào.

Bây giờ Hoắc Du chỉ muốn thật lớn tiếng gọi 2 chữ Hàn Phong mà ngay lúc trong mơ Hoắc Du cũng chưa từng dám gọi vì sợ chạm đến sự thật đó sợ khi mở mắt ra sự mất mát lần đau thương, những ai yêu rồi thì mới thật sự hiểu được tình yêu là gì và nỗi sợ hãi khi mất nó.

Từng bước Hàn Phong sắp vào nhà hàng Hoắc Du muốn hét lên và chạy lại ôm anh.

- Ừm....ừm.....

Hoắc Du bị một người mặt áo đen trùm thuốc mê nhưng trước khi nhắm mắt Hoắc Du vẫn còn thấy bóng dáng người cô yêu từng bước từng bước mờ dần nỗi đau xót lại 1 lần nữa dâng trào cô xuyên là truyện sủng mà đâu phải thể loại ngược tâm sau lại ngược cô như vậy chứ.

Mở mắt ra là căn phòng quen thuộc là mùi hương hoa oải hương dịu nhẹ hàng ngày dùng đầu gối nghĩ cũng biết là bọn nam chủ thành công túm cổ được cô về tay chân Hoắc Du bị xích lại nhưng lần này là xích phần chân không phải bụng cũng may không tổn hại đến nhỏ nhưng mà Hoắc Du cô đã lỡ mất cơ hội gặp Hàn Phong.

- Không được mình phải rời khỏi đây các người mau thả tôi ra.

Hoắc Du liên tục kéo sợi dây võ công bị phết dây xích thì được khóa cẩn thận và ổ khóa thì là loại hiện đại nhất.

" Rầm " Bạch Long đập cửa cánh cửa văng ra Bạch Long, Hoàng Bảo và Hắc Nghiêm Trạch cao ngạo bước vào Hoắc Du nhận rõ được khí chất bức người đôi mắt như ăn tươi nuốt sống đây là lần đầu mà Hoắc Du chứng kiến thật không thể tưởng tượng nó thật khủng khiếp.

- Mau thả tôi ra các người thật tàn nhẫn.

- Tàn nhẫn được hôm nay sẽ cho em thấy tàn nhẫn gọi là gì.

Hoàng Bảo nói xong chiếc áo sơ mi từng nút được tháo ra để lộ cơ ngực săn chắc Bạch Long và Hắc Nghiêm Trạch cũng cởi trần tiến lại phía Hoắc Du.

Hoắc Du co người lùi lại về phía sau.

- Không muốn các người không thể làm vậy với tôi không thể.

- Muộn rồi em gây ra lỗi thì chịu hình phạt đi.

Hello mọi người .

Mình thật lòng cảm ơn mọi người rất nhiều đã ủng hộ mình

38. Chương 38

- Các người mới là người có lỗi tôi không làm gì sai cả.

Hoắc Du lùi lại co người bọn họ như quái vật vậy từng bước lại gần cô.

Trên người họ chỉ còn mảnh vải che bộ phận hạ lại Hoắc Du sợ hãi bỏ chạy nhưng sợi xích ở chân cô mà bị bọn họ tóm lại.

” Roẹt”

- á... Dừng mà

Hoàng Bảo hung hăng xé rách đồ trên người cô, Hoắc Du chống cự mãnh liệt nhưng chỉ như lấy trứng chọi đá bọn họ nhanh chóng để Hoắc Du như bọn họ.

Không cần màng đạo Hoàng Bảo giật luôn chiếc quần tam giác của cô, hấn lòi cựa long mình mà hung hãn tiến vào mỗi cú nhấp Hoắc Du cảm nhận được như vật khủng kia đã chạm đến tử cung của cô đã thể phía sau lại là Bạch Long hấn cũng ra vào mãnh liệt Hoắc Du đau đến tận mây xanh, Hắc Nghiêm Trạch hấn tìm đến bả vai cô cắn thật mạnh máu tươi bật ra hấn di chuyển nộ hôn mình xuống cổ, xương quai xanh rồi khắp người nói là hôn nhưng cách hôn của hấn là 1 cực hình làn da trắng mềm mịn của Hoắc Du không là máu thì là chỗ bầm tím.

- A.. đau quá mau dừng lại....dừng lại

Mặt lời van xin của cô bọn họ vẫn tiếp tục Hoắc Du đầu óc quay cuồng cơ thể thêm những không còn sức lực những lời van xin bây giờ chỉ nằm trong cổ họng nghẹn lại Hoắc Du trở nên bất lực và lần đầu tiên Hoắc Du cảm thấy mình nhục nhã như vậy.

” Phong em mệt quá, em buồn ngủ quá ” cô nhớ Hàn Phong thật sự bây giờ cô rất muốn gặp anh nhưng liệu anh còn chấp nhận cô nữa không ngay cả cô cũng không chấp nhận nổi bản thân của chính mình đừng nói là anh.

Làm sau có thể chấp nhận được khi người mình yêu sống chung với người khác còn làm tình với người khác Hoắc Du giờ đây cô chắc chắn nào là 1 phụ nữ lẫn loạn loại đàn bà mất nết vô liêm sỉ trong mơ cô thấy một đám người họ phẫn nộ nhìn vào mặt cô mà nói như vậy cô nhìn lại bản thân mình bây giờ đúng họ nói rất đúng cô là loại người mà toàn xã hội nguyên rủa, chê bai.

Giọt nước óng ánh rơi khước mi Hoắc Du rồi nhẹ nhàng lăn xuống gối Hoắc Du đau đớn đến mất ý thức cô thấy mình rất buồn ngủ và giấc ngủ ngày rất sâu , rất sâu.

Thật sự giấc ngủ này 3 ngày rồi đã 3 ngày Hoắc Du chưa tỉnh dậy cơ thể trở nên bất động bọn họ lo lắng cho cô đã gọi Từ Nhã đến khám.hắn cũng lắc đầu nói là Hoắc Du không muốn tỉnh dậy nhưng bọn họ không tin cho là Từ Nhã nói xàm bậy tổng hần ra khỏi nhà.

Bọn họ chăm sóc cô tỉ mỉ nhìn những vết tích còn sót lại bọn thấy rất hối hận chắc cô đau lắm là bọn họ sai bọn họ không nên làm như vậy làm tổn thương cô nhưng cô có biết sự vô tình của cô cũng làm đau họ rất nhiều.

3 ngày này bọn họ không ăn không ngủ nằm bên cạnh Hoắc Du mỗi lần giật mình bọn đều nhìn qua Hoắc Du xem cô như thế nào đã tỉnh chưa nhưng Hoắc Du vẫn như thế rồi họ bôi thêm thuốc cho cô đã dùng loại tốt nhất vết thương cũng đã lành nhưng vẫn còn sưng và bầm.

1 ngày tốt lành

Tui không nghĩ là mình nhẫn tâm như vậy

Thả sao cho truyện đi mọi người

39. Chương 39

Hoắc Du yếu ớt mở mắt cô cảm thấy mình như đã ngủ rất lâu 1 giấc ngủ rất dài, cơ thể Hoắc Du bây giờ như nước vậy mềm nhũn không chút sức, cổ họng cô vừa khô vừa rát.

- Du nhi em tỉnh rồi Bảo, Trạch mau dậy đi Du nhi tỉnh rồi.

Hoàng Bảo và Hắc Nghiêm Trạch đang ngủ nghe tiếng Bạch Long nói Hoắc Du đã tỉnh thì lập thức bật dậy.

- Tốt quá Hoắc Du anh biết mà em sẽ không bỏ anh... anh yêu em.

Hoàng Bảo vui mừng hơn bao giờ hết nắm lấy tay Hoắc Du hôn lên trán cô nhưng thấy rất lạ nếu là Hoắc Du theo hắn biết thì cô sẽ phản ứng ngay làm loạn lên mắ chửi bọn hắn nhưng cô không nói gì cứ nằm im mắt vẫn nhìn bọn họ mà không nói lời nào.

- Hoắc Du em nói gì đi sau không nói gì.

Hoắc Du rất muốn mở miệng nói nhưng cổ cô đau rất như có vật đè nghẹn bên trong cô thấy từ miệng mình có 1 dòng nước chảy lên miệng rồi từ miệng ra ngoài và đó là máu 1 dòng máu đỏ từ miệng Hoắc Du chảy ra ngoài cô cũng không biết nguyên do vì sau mình trở nên như vậy.

- Hoắc Du anh không cho phép em giở trò với bọn anh lần nữa mau dừng lại ngay.

Hắc Nghiêm Trạch ánh mắt dữ tợn nhưng đáp lại câu trả lời của anh chính là sự im lặng.

Cô thấy gân xanh trên mặt họ nổi lên cô nghe hết lời bọn họ nói nhưng không thể mở miệng ra nói chuyện tay chân cũng không cử động cô thấy họ bế mình lên luôn ở bên tai cô nói nói rất nhiều bảo cô không sau cô đừng lo bọn họ đưa cô đến bệnh viện cô thấy Từ Nhã đưa cô vào phòng phẫu thuật bọn họ đứng ở ngoài cánh cửa.

Từ Nhã kiểm tra qua cô làm rất nhiều lần chấn hấn sợ hãi ra sơ xuất.

- Hoắc Du cô nghe tôi nói gì không có thì chớp mắt 2 cái.

Hoắc Du chớp mắt 2 cái liên tục ra hiệu cô hiệu cô nghe và hiểu những lời Từ Nhã vừa nói.

- Tay chân cô không thể cử động

Hoắc Du tiếp tục chớp mắt 2 cái liên tục mờ hơi Từ Nhã đổ xuống.

- cô không thể nói chuyện

Hoắc Du lại chớp mắt ” Đúng cổ họng tôi rất đau”

- Hoắc Du cô phải chuẩn bị tâm lý trường hợp của cô rất đặc biệt tôi cũng chưa có cách trị tôi sẽ tìm các vị tiền bối thảo luận nhưng cô phải chuẩn bị tâm lý vì có thể cô sẽ là người thực vật cả đời.

Hoắc Du nghe qua mà không thể tin được cô chưa gặp Hàn Phong không thể nằm 1 chỗ như vậy Hoắc Du nhìn Từ Nhã.

- À con của cô rất khỏe nhưng phải phẫu thuật khi sinh vì cô không thể sinh như người bình thường nhưng khi phẫu thuật lấy thai cũng ảnh hưởng đến mẹ nếu bây giờ cô bỏ thai sẽ có cơ hội cao để cô điều trị và khả năng hồi phục như trước sẽ cao hơn.

Muôn cô bỏ đứa nhỏ là đều không thể nó chính là sinh mạng của cô nó hình thành trong cơ thể cô đã 4 tháng là mẹ cô làm sau bỏ đi khúc ruột của mình.

Hoắc Du lắc đầu nhìn vào Từ Nhã hẳn hiểu ý cô thở dài

- Được rồi cô nghĩ ngơi đi tôi sẽ cố gắng tìm cách cho 2 mẹ con cô an toàn.

” Từ Nhã cảm ơn anh , anh là 1 người tốt ” tuy Hoắc Du không nói nhưng qua ánh mắt Từ Nhã biết vô muốn gì.

- Cô không cần cảm ơn tôi, tôi giúp cô bởi vì cô là bạn tốt của vợ tương tôi và tôi tin cô là người tốt.

” Vợ tương lai ” Hoắc Du nhìn Từ Nhã hẳn quên là cô chưa biết .

- Là Mộc Tâm cô ấy sẽ là vợ tôi trong 1 ngày không xa,cũng phải cảm ơn cô nhờ cô trốn bọn họ mà tôi có cơ hội ra tay tiến gần Tâm nhi, không giấu gì cô nhờ có Tâm Nhi lương thiện nên tôi mới còn sống như bây giờ lúc nhỏ tôi mồ côi cha mẹ là 1 đứa đầu đường xó chợ 1 hôm trời mưa tôi lại không có gì ăn mưa 2 ngày liên tiếp bụng tôi đói trời đất quay cuồng lúc đó có cô bé tầm 6 tuổi như 1 thiên thần chạy vào trú mưa thấy tôi nằm ôm bụng mặt trời mưa cô bé chạy mua cho tôi mấy cái bánh bao đưa cho tôi nếu không có bánh chắc tôi đã bị đói và chết đũa rồi cô bé đó chạy đi nhưng tôi vẫn nhớ rõ ân nhân của mình bởi cô bé đó có 1 nốt ruồi son ở lòng bàn tay và chính xác cái bé đó là Mộc Tâm.

” Cuối cùng thì Mộc Tâm cũng tìm được người dựa dẫm Từ Nhã là người tốt sẽ làm cho Mộc Tâm hạnh phúc.”

- Cô nghĩ ngơi đi tôi ra ngoài.

Còn nhà nào thức không

40. Chương 40

Từ Nhã nói tình trạng của Hoắc Du cho bọn họ biết nghe xong bọn họ thấy khủng hoảng và không thể tin chỉ mới hôm qua bọn họ còn nghe tiếng nói của cô bên tai mà bây giờ lại phải chứng kiến cô nằm im như vậy bọn họ không thể cho phép Hoắc Du cứ mãi nằm đó tất cả bọn họ và thêm Từ Nhã đã dùng sức lực của mình triệu tập những tiến sĩ y học kinh nghiệm cao về chuẩn đoán nhưng họ đều lắc đầu bảo rất hiếm không có tai nạn mà đột nhiên bị vậy quá vô lý nên họ không biết và những người đó đều bị bọn nam chủ giết sạch hoặc làm mờ cho hổ.

- Thứ vô dụng như vậy còn sống để làm gì có căn bệnh nào mà không có cách trị chứ lôi ra ngoài.

Hoàng Bảo tức giận đập ngã chiếc bàn hần sót xa nhìn Hoắc Du qua tấm kính trong suốt cô đang nằm trên chiếc giường vẫn im lặng nhưng từ lúc biết mình bị như vậy cô cũng không làm quấy lên giống như Hoắc Du đã chấp nhận số phận của mình.

Từ Nhã đang kiểm tra cho cô kì này hần quyết định sử dụng khả năng đặc biệt của mình chính là ” Thần giao cách cảm ” là khả năng giao tiếp với người khác bằng ý nghĩ . Bẩm sinh Từ Nhã đã có khả năng đặc biệt này hần có thể nghe rõ suy nghĩ của người khác khi nhìn vào mắt họ và nói chuyện với họ trong nội tâm.

- Hoắc Du cô nghe tôi nói gì không?

- Tôi nghe thấy.

- Tôi nghe lời nói của cô rồi tốt lắm bây giờ tôi có vài câu hỏi cô.

- Nhưng sau anh lại nghe thấy lời nói của tôi.

- Cô đừng lo chỉ là 1 khả năng đặc biệt trời ban cho tôi thôi.

- Thì ra là vậy.

- Hoắc Du cô có biết nguyên nhân tại sao mình bị như vậy không.

- Tôi không biết sau khi tỉnh dậy thì tay chân tôi không cử động được cổ rất đau và không thể nói chuyện.

- Trước đó cô đã làm những gì.

- Trước đó tôi đi gặp Hàn Phong nhưng bị bọn họ bắt được rồi bọn họ cưỡng bức tôi, sau đó tôi thấy mình rất mệt muốn ngủ và tôi ngủ 1 giấc rất dài tôi tỉnh dậy thì đã như vậy.

- Hoắc Du trường hợp cô rất đặc biệt tôi tạm thời cũng chưa thể đưa ra giải pháp giúp cô hồi phục như trước.

- Từ Nhã cảm ơn anh vì tất cả anh là một người tốt.

- Cô không cần cảm ơn tôi.... ừm Hoắc Du tôi luôn có 1 thất mắc muốn hỏi cô từ lâu nhưng không có chỗ thích hợp để hỏi bọn nam nhân kia cứ bám lấy cô tôi k có dịp để hỏi.

- Anh hỏi đi.

- Theo tôi biết thì cô gái tên Hoắc Du không phải là cô của bây giờ.

- Ý anh là

- Cô không phải Hoắc Du.

- Sau anh lại khẳng định như vậy?

- Vì tôi đã từng biết về Hoắc Du cũng gặp qua cô ta. Cô ta không lương thiện, không đơn giản 1 người mưu mô và cô ta rất yêu bọn nam nhân ngoài kia nhưng cô thì khác cô không giống cô ấy về mọi mặt.

- Cả anh cũng nghĩ Hoắc Du là người thâm độc, đúng như anh nghĩ tôi không phải Hoắc Du tôi ở một thế khác đến đây.

- Có tồn tại một thế khác sau.

Từ Nhã rất ngạc nhiên nó như một điều hư cấu.

- Hoắc Du cô ấy đã chết bởi bọn nam nhân kia nhưng cô ấy lo cho cha mẹ mình và nhờ tôi chăm sóc họ.

- Nếu vậy khi làm xong cô sẽ trở về thế giới ban đầu sau.

Hoắc Du im lặng không nói vì điều này Hoắc Du chưa từng nghĩ tới bởi vì có Hàn Phong xuất hiện bên đời cô.

Từ Nhã không hỏi nữa vì đã biết nguyên nhân. Chỉ không ngờ người con gái này lại đặc biệt như vậy.

- Từ Nhã anh đừng nói chuyện vừa rồi cho người khác biết.

- Tôi hứa với cô.

Màng đêm lạnh lẽo buồn xuống đã bắt đầu vào mùa đông khí trời cũng trở nên lạnh hơn bên ngoài cũng có những đợt tuyết rơi. Là cơn mưa tuyết đầu nên khá lớn và dày.

Tuy bên ngoài có lạnh cỡ nào thì bên phòng của Hoắc Du vẫn rất ấm nhiệt độ chính vừa phải không quá nóng cũng không thể có hơi lạnh. Bọn họ ngày nào cũng túc trực bên cô 24h và luôn theo dõi từng hơi thở mỏng manh của cô.

Thời tiết như thế này nhưng có 1 căn phòng bên trong rất nóng vì vừa có 1 cuộc hoan ái diễn ra.

- Nhã anh có thể giúp Du Du trở lại như trước không?

- Anh không chắc chắn.

- Chúng ta kết hôn đi.

- Tâm Tâm em nói thật chứ không phải em nói đợi 3 năm nữa sau.

- Em nói thật nhưng nh phải hứa với em một chuyện.

- Tâm Tâm em cứ nói việc gì anh cũng làm.

- Chỉ cần anh trị khỏi cho Du Du em sẽ đồng ý cưới anh.

Sắc mặt Từ Nhã trở nên khó coi nụ cười trên môi lập tức biến mất.

- Mộc Tâm em có biết em vừa nói gì không?

- Em biết

- Em biết sau em làm vậy? Em xem tình cảm anh là gì em.... Mộc Tâm em thật quá đáng..

” Rầm ”

Cánh cửa đóng lại Từ Nhã không ngờ Mộc Tâm trước giờ chưa thật lòng với hắn. Từ Nhã mang theo rái tím rỉ máu trong đêm mưa bão đến bệnh viện mấy ngày hắn liên tục ở đó tìm hiểu về căn bệnh của Hoắc Du. Hắn muốn có Mộc Tâm đây là điều cô muốn thì đương nhiên hắn phải làm.

41. Chương 41

Từ Nhã liên tục mấy ngày nhốt mình trong phòng làm việc không ăn không ngủ tìm kiếm tất cả tư liệu nhưng cũng có chút manh mối nào.

- Bác sĩ Từ bệnh nhân Hoắc Du đã bình thường lại rồi.

- Cái gì?

Từ Nhã không tin chạy ngay đến phòng của cô. Hoắc Du đã ngồi dậy sắc mặt hồng hào hơn trước như chưa có chuyện gì xảy ra.

- Hoắc Du cô có thể hoạt động?
- Tôi có thể hoạt động được
- Cô thấy cơ thể vẫn ổn chứ có cần tôi kiểm tra lại không?
- Không cần, à tôi thấy mình khỏe lắm không cần kiểm tra đâu.
- Nhưng tôi thấy tốt nhất mình nên kiểm tra cho chắc.

Từ Nhã đang suy nghĩ hiện tượng là này nhưng anh rất vui vì Hoắc Du đã bình phục như trước, đang suy nghĩ thì Bạch Long, Hoàng Bảo và Hắc Nghiêm Trạch chạy vào.

3 người họ có chuyện cần xử lý bên Anh không thể không làm nên mới đi giải quyết 2 ngày nhưng vừa nghe tin Hoắc Du bình phục thì họ gác tất cả công việc về ngay gặp cô trong thời gian ngắn nhất.

- Du nhi em có thể nói chuyện được rồi.

Hoàng Bảo chạy ngay đến ôm cô, Bạch Long và Hắc Nghiêm Trạch cũng chạy lại xem cô.

Hoắc Du không cứ nhìn chăm chăm vào 3 người họ.

- Em ngộp quá
- Anh xin lỗi
- Hoắc Du tôi kiểm tra cho cô.
- Không cần tôi khỏe lắm.... à tôi thấy ở đây rất ngột ngạt muốn hít thở không khí một chút Bảo anh đưa em ra ngoài đi.
- Hay em cho Từ Nhã khám rồi chúng ta đi.
- Không có sao mà đi em muốn đi các anh không thương Du nhi.

Hoắc Du rưng rưng đôi mắt nhìn họ làm nũng, lần đầu họ thấy cô làm nũng đáng yêu như vậy không từ chối cô.

- Đi em không sao thật mà.
- Được rồi.
- Tốt quá chúng ta đi

Hoắc Du thay đồ, trang điểm rồi theo 3 người họ lên xe.

- Bây giờ chúng ta đi đâu?
- Bảo bối em muốn đi đâu?
- Em chưa biết công ti của các anh hay cho em đi xem đi.

Hắc Nghiêm Trạch ngạc nhiên hỏi.

- Sao em lại muốn đến đó?
- Nhà em cũng có công ti nó rất lớn nhưng em nghe nói công ti của các anh càng lớn hơn nên muốn mở rộng tầm mắt mà chưa có dịp.
- Haha của anh cũng là của em chúng ta đi.
- Các anh thật tốt.
- Vậy bọn anh và Hàn Phong ai tốt hơn

- Em đã nghĩ thông rồi ý trời không muốn cho em ở chung với Hàn Phong mà ở cùng các anh thì cần gì em phải làm trái lại chứ, Hàn Phong không chết mà không đi tìm em chứng tỏ duyên số giữa em và anh ấy đã hết, em không miễn cưỡng thứ tình cảm không đạt được này nữa.

- Nghĩ thông vậy là tốt.

Bạch Long lên tiếng đồng tình cô. Hoắc Du nghĩ thông như vậy thì tình cảm giữa cô và bọn họ sẽ có bước tiến rất lớn.

Chiếc xe đẳng cấp đỗ trước 1 tòa nhà cực kì lớn Hoắc Du nhìn đến nổi qua cả mắt. Hoắc Du cùng bọn họ đi lên tầng cao nhất của tòa nhà này là phòng dành cho chủ tịch.

- Quả là lời đồn không sai các anh đúng là người tài còn trẻ mà lại sở hữu sản nghiệp lớn như vậy.

- Bảo Bối

Hắc Nghiêm Trạch nhè nhàng hôn lên môi cô.

- Ở đây sẽ bị khác thấy mất.

- Theo anh

Hắc Nghiêm Trạch đi qua kệ sách kéo 1 cuốn sách lập tức kệ sách hé mở ra một khe hở rồi thành 1 cái cửa nhỏ.

Nhưng bước vào nó là một cung điện vàng lấp lánh.

- Là mật thất sao

- Đúng vậy

- Woa thật đẹp

Hoắc Du đi tham quan khắp nơi xem sét sự xa hoa của nó.

- Các anh có nhà lớn sau phải xây 1 căn phòng nhỏ ở đây.

Hoàng Bảo nói

- Em đừng khinh thường nó ở đây không ai biết đâu nó là căn phòng chứa tài liệu tư mật của công ti có cả con dấu nữa nhằm đề phòng những kẻ xấu xa nên phải để ở đây.

- Các anh cũng thận trọng quá đó thể lực hùng mạnh như vậy còn sợ người khác à.

Hoắc Du bấu môi cô đi lại chiếc giường lớn định ngồi xuống thì bị Hắc Nghiêm Trạch kéo tay và bị hất ôm gọn vào ngực.

Nụ hôn từ từ gián xuống cánh môi mỏng của cô Hoắc Du không kịp chống trả mà tiếp nhận.

Nhưng nụ hôn lại bị cắt ngang giữa chừng.

- Trạch anh bị sao vậy.

Có lẽ do lần luận động kì trước mà cô không cử được làm bọn họ bị đã kích tâm lý rất lớn nên để Hoắc Du hồi phục hẳn đã. Đúng vậy không thể để Hoắc Du xảy ra chuyện gì được.

- Em mới xuất viện chưa ăn gì nên ăn gì đó em ốm hơn lúc trước quá, anh đưa em đi ăn.

- Vâng

Bọn họ đưa Hoắc Du đến một khu vực nhà ăn của công ti nó được thiết kế đặc biệt như khách sạn 5 sao đạt chuẩn quốc tế.

Hoắc Du ở với bọn họ cũng được 1 tháng cô cùng họ sống trong biệt thự như trước bọn họ rất yêu thương cô.

Vàng bạc trang sức quần áo các loại chỉ cần Hoắc Du thích thì mua về tất cả cho cô.

Hoắc Du hôm nay lại đến trung tâm thương mại cứ một tuần thì có ít nhất 2 lần đến.

Hoắc Du đang thử quần áo thì có một giọng nói từ phía sau.

- Xem ra cuộc sống hiện tại của cô rất tốt, có thể nói như một bà hoàng.

Giọng nói này chính là của Tống Vân, cô ta mặc chiếc đầm đỏ quyến rũ nhìn người đối diện.

- Bọn họ là người giàu có chi tiền cho người phụ nữ của mình có gì lạ.

- Haha Dương A Mị tôi nhắc cho cô nhớ cô không phải Hoắc Du càng không phải là người phụ nữ của bọn họ cô chỉ là một người thay thế Hoắc Du, cô đừng nghĩ vẹt bay lên cành cây có thể hóa phượng hoàng.

Lúc Hoắc Du đang ở trên giường bệnh thì Tống Vân vô tình tìm thấy một người rất giống Hoắc Du tên cô ấy là Dương A Mị. Tống Vân cùng cô ta hợp tác, nhân lúc bọn người họ không ở đó Tống Vân đã trao đổi 2 người họ bắt Hoắc Du đi.

- Tống Vân cô.

- Con dấu tôi cần cô đã điều tra thế nào rồi?

- Tôi đã biết chỗ cất giữ

- Cô làm tốt lắm mau lấy nó nhanh cho tôi.

- Cô tưởng dễ ăn lắm sao bọn họ cứ bám lấy tôi không rời như vậy làm sao lấy.

- Con dấu đang ở đâu

- Ở trong công ti bên trong phòng chủ tịch có một căn phòng bí mật nó ở trong đó nhưng tôi chưa biết chỗ cụ thể.

Tống Vân thấy thật bất mãn lúc trước chưa bao giờ bọn họ nhắc căn phòng bí mật này với cô nhưng lại nói cho Hoắc Du biết. Tống Vân nhìn vào tấm gương phỉ trước.

” Tôi không còn là Tống Vân như trước tôi sẽ cho các người biết tội đã từ bỏ tôi ”

42. Chương 42

Dương A Mị đã học thuộc tư liệu nói về 3 người họ hơn nữa lại là Tống Vân chỉ dẫn nên trong thời gian ngắn cô có thể hiểu rõ tất cả.

Dương A Mị đang suy nghĩ xem cách nào nhanh nhất để đến được căn phòng đó lần 2, đang suy nghĩ thì có tiếng xe của bọn họ về trong đầu cô chợt ghi ra 1 cách hay.

Dương A Mị trèo ngay lên giường trùm kính chắn lại, bọn họ về không thấy cô chạy ngay lên phòng.

- Du nhi sao em trùm mền kính đầu vậy.

- Đứng đưng vào

Hoàng Bảo vừa chạm tay kéo mền thì Hoắc Du gắt lên và bên trong mền phát ra tiếng khóc thút thít.

- Em sao vậy Du nhi

Hắc Nghiêm Trạch giật mạnh chiếc mền ra đúng thật là Hoắc Du đang khóc.

- Du nhi sao lại khóc xảy ra chuyện gì

- Huhu các anh không thương Du nhi nữa.

Bạch Long lau nước mắt trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoắc Du, an ủi.

- Sao lại không thương anh đương nhiên thương em nhất.
- Các anh nói dối suốt ngày bỏ mặt em
- Đâu có chứ công việc lúc này hơi nhiều chỉ bận vài ngày thôi.
- Em không tin có phải các anh đã có cô gái khác bên ngoài đúng không?
- Yên tâm bọn anh chỉ có mỗi mình Du nhi thôi.
- Thật không
- Thật
- Nhưng các anh bận như vậy em không có ai chơi sẽ rất chán hay em đến công ti phụ các anh được không.
- Không cần em cứ ở nhà thấy buồn thì đi mua sắm.
- Không muốn, muốn đến công ti muốn giúp các anh làm việc đi

Hoắc Du lại ra vẻ nũng nịu Bạch Long lắc đầu.

- Thôi được nhưng em phải biết nghe lời không được chạy lung tung biết chưa.
- Vâng
- Anh có quà em này

Hoàng Bảo đem ra một chiếc lắc tay nó pà thiết kế mẫu thiết kế duy nhất của nhà thiết kế Pháp xung quanh chiếc vòng là những viên đá quý màu xanh. Dương A Mị nhìn qua chiếc vòng tay mà phấn khích lần đầu cô ta đeo được thứ trang sức quý giá như vậy.

Dương A Mị thầm ghen tị với người Con gái tên Hoắc Du dường như cô ấy có tất cả nhưng lại vô phước hưởng ” Hoắc Du cô thật sướng có 3 người đàn ông yêu thương mình như vậy dù sau cô cũng không tận hưởng được thì tôi giúp cô ”

- Đẹp quá
- Có thích không
- Thích rất thích

****

Hoắc Du được Tống Vân đưa đến một căn nhà nhỏ trên núi. Hoắc Du ở đó cùng 1 người giúp việc là Tống Vân thuê để chăm sóc Hoắc Du và đứa nhỏ trong bụng.

Hoắc Du không cử động được nhưng cô cảm nhận rất rõ cái thai đang trưởng thành trong bụng mình. Nhưng sinh nó ra cô không thể cử động cũng không biết còn có thể sống không nhưng nếu đứa con này rơi vào tay Tống Vân không biết ả sẽ gây ra việc động trời gì .

Quả thật rất linh vừa nhắc đã thấy mặt, Tống Vân đưa Hoắc Du đến đây 1 tháng nhưng đây là lần đầu ả đến tìm cô .

- Hoắc Du cô vẫn khỏe chứ?

Hoắc Du thấy Tống Vân trong lòng lại thấy bất an cho bọn người Hoàng Bảo. Tống Vân tìm người giống cô như vậy mục đích là để làm gì? Chấn chấn không tốt lành.

- Hoắc Du tôi biết cô muốn biết tôi đang làm gì? Suyt... tôi không nói cho cô biết đâu haha nhưng cô yên tâm bây giờ thứ tôi muốn k phải là bọn họ nữa tôi có thể trở nên quyền lực nếu như tôi có tiền trong tay,phải thứ Tống Vân tôi cần là tiền rất nhiều tiền haha

Tống Vân cười điên loạn lên rồi nhìn Hoắc Du với ánh mắt khinh thường bước ra khỏi phòng.

×××××××

Dương A Mị cùng bọn họ đến công ti nói là cho cô đi làm nhưng cô chưa từng đụng vào việc gì chỉ ngồi nghịch điện thoại.

Căn phòng làm việc này có tận 4 bàn làm việc ba người Bạch Long, Hoàng Bảo, Hắc Nghiêm Trạch mỗi người một bàn còn bàn còn lại là của Hàn Phong công ti này được vững chắc công lao của cậu ta cũng không nhỏ.

” Cốc cốc ”

- Mời vào
- Thưa chủ tịch đến giờ các ngày gặp đối tác rồi ạ.
- Được rồi cô ra ngoài đi
- Các anh phải đi sao?
- Ừ
- Dù nhĩ hay anh dẫn em đi cùng
- Không cần phiền phức vậy đâu Bảo em ở đây là được.
- Xin lỗi em anh không có thời gian riêng ở cùng em
- Không sau anh cứ lo công việc của mình đi.
- Anh sẽ cố gắng về thật sớm.

Bà người họ hôn lên gương mặt nhỏ nhắn của cô rồi mới rời đi.

Bọn họ vừa đi Dương A Mị bước nhanh lại kệ sách kéo ngay cuốn vở lập tức cánh cửa được mở ra, ả đến ngay chiếc két sắt nó có mặt khóa cũng may đã chuẩn bị trước Dương A Mị bấm ngày sinh của Hoắc Du quả nhiên chính xác cánh cửa bật mở ra. Có cả con dấu và tài liệu quan trọng của công ti sổ đất, sổ nhà đều ở đây tài sản bọn họ đúng thật khủng nhưng chỉ con dấu này là quan trọng nhất chỉ cần lấy nó là đủ.

Thành công lấy con dấu 1 cách thuận lợi Dương A Mị gọi cho Tống Vân hẹn gặp cô ta. Dương A Mị rời khỏi công ty ả tự đắc thắng ” Anh hùng khó qua ải mỹ nhân ”.

Nhưng ả đắc thắng hơi sớm đấy mọi hành động của ả ta đều nằm trong lòng bàn tay của bọn họ, họ đã nhận ra từ sớm cô ta không phải là Hoắc Du của bọn họ chỉ là sợ bức dây động rừng gây hại cho Hoắc Du. Và cũng nhờ ả ta mà bọn họ mới tìm được nơi Hoắc Du bị nhốt.

43. Chương 43

Dương A Mị đem con dấu cho Tống Vân để hoàn thành kế hoạch của bọn họ.

- Tốt lắm kì này có trời mới cứu được họ ,Vân nhi bảo bối em thật giỏi.

Kế hoạch của Tống Vân không chỉ hợp tác cùng Dương A Mị mà còn sự xuất hiện của 1 người nữa là Trình Hạo hẳn là kẻ địch trong mọi mặt của Hắc Nghiêm Trạch, Hoàng Bảo, Bạch Long và kể cả Hàn Phong.

- Tôi đã đưa con dấu cho các người có phải thứ tôi cần các người cũng nên đưa ra.

Tống Vân lấy ra 1 cuộn băng và một chiếc vali.

- Dương nhiên cuộn băng cô giết người đang ở đây hơn nữa 10 tỷ này cô cứ cầm mà sống cuộc sống của mình đi.
- Cảm ơn.

Dương A Mị cầm cuộn băng và chiếc vali rời đi.

- Vân nhi em thật lợi hại
- Đương nhiên là bọn họ phụ em trước em sẽ cho bọn họ trả giá, anh đó tốt nhất đừng phản bội em.
- Sau có thể Vân nhi như là trái tim của Trình Hạo vậy làm sau có thể bỏ đi trái tim của mình.
- Anh đã cho người đem Hoắc Du đi chưa
- Em yên tâm Hoắc Du đã được đưa đi nơi khác bây giờ chỉ cần....

“Bắn ”

Tiếng súng vang lên Trình Hạo đã từ lúc nào chĩa ngọn súng vào lưng Tống Vân bắn 1 phát.

- Trình Hạo, sau anh lại làm vậy?
- Tống Vân cô bây giờ đã hết giá trị lợi dụng rồi giữ lại cô cũng chẳng có ít lợi gì. Với lại con dấu này tôi chỉ muốn là của mình tôi không muốn sang sỏ.
- Trả lại cho tôi Trình Hạo tôi giết anh
- Cô đi xuống âm phủ từ từ kiếm tôi mà giết.

Trình Hạo biết được ý muốn trả thù của Tống Vân nên hợp tác cùng cô ta thứ cô ta cần chính là toàn bộ tài sản của bọn họ.

Tất cả Trình Hạo đều đáp ứng chỉ cần con dấu rơi vào tay Tống Vân nhưng Trình Hạo làm sau cho ả toại nguyện chứ. Hắn là người tham lam Tống Vân cướp được con dấu thì hắn cũng sẽ giết Tống Vân mà đoạn lại con dấu.

Con dấu đó chỉ cần hắn có thì hắn chính là người mạnh nhất, lợi hại nhất, giàu có không có kẻ nào không phục.

” bắn, bắn, bắn”

Mấy viên đạn nằm sâu trong người Tống Vân, máu chảy ra liên tục tạo thành 1 mảng lớn. Hơi thở cuối cùng Tống Vân ngược nhìn bầu trời xanh tự hỏi ” Làm những việc như vậy cuối cùng đã nhận những gì ” đó là cái chết thảm thương, và cũng là cái giá phải trả.

” Có những việc đến khi chết rồi người ta mới ngộ ra được mình sai chỗ nào. ”

Trước khi nhắm mắt Tống Vân đã thấy gương mặt 4 người đàn ông họ nhìn cô bằng đôi mắt khinh bỉ và oán giận, Hoàng Bảo, Hắc Nghiêm Trạch, Bạch Long và Hàn Phong. Thật sự rất đúng như bọn họ nói Tống Vân chỉ yêu tiền yêu quyền lợi yêu danh vọng chứ chưa từng yêu họ.

Hoàng Bảo tức giận nhìn vào xác chết đầy máu của ả khinh bỉ.

- Tống Vân cái chết này đối với cô quá nhẹ nhàng.

Bạch Long nhếch môi.

- Ha Bảo cậu đừng lo, các người mau đem xác ả làm quà cho Tống Thị đi. Nói với ông ấy mua quan tài thì mua thêm 2 cái đi.
- Hàn Phong may cậu nhắc nhở chúng tôi, không ngờ cậu diễn xuất đạt đến vậy.

Hàn Phong mỉm cười nói.

- Trạch cậu quá khen rồi tên Trình Hạo dám đâm sau lưng tôi, nhưng tôi tương kế tựu kế cho người chờ sẵn dưới biển đem về Hàn gia, tôi sợ bọn họ nghi ngờ nên đã nói mình không còn nhớ gì cả. Nhưng Trình Hạo quả là một con cáo già hắn dám đem Du nhi uy hiếp tôi, gửi hình Du nhi, và liên kết với Tống Vân cho Du nhi gặp tôi, nhưng cũng may các người đánh ngất cô ấy nếu không kế hoạch đã bị hủy rồi.

Hàn Phong đang nói thì bỗng ngắt ngang anh nhớ đến cô gái nhỏ vì anh mà chịu biết bao khổ cực. Khi anh nghe tin cô như người thực vật rất muốn chạy đến xem nhìn cô, nhưng lại không thể vì nếu anh xuất hiện thì sẽ mất cô vĩnh viễn, chỉ có thể nhìn từ xa trông cô ấy như thế nào.

Bạch Long biết Hàn Phong cậu ấy chần chẫn đang nghĩ về Hoắc Du.

- Phong chúng tôi xin lỗi không chăm sóc tốt cô ấy để cô ấy chịu khổ cực.

Hoàng Bảo ánh mắt tựa chim ưng chớp mỗi sát bên trầm ổn lên tiếng

- Chuyện cần làm là để tên Trình Hạo sập bẫy, để hắn giao tiểu Du ra.

- Trạch cậu nói rất đúng, chúng ta bức dây ngay lúc này không những tên Trình Hạo trốn chạy được mà tiểu Du cũng gặp nguy hiểm.

- Mèo nhỏ em ráng chịu khổ thêm vài ngày nữa, nhất định phải đợi anh.

Quả thật không sai có con dấu trong tay hắn giả mạo đều động người của Hoàng Bảo đi nơi khác, để người của hắn thế vào hắn làm giấy tờ giả chuyển nhượng tài sản và công ti mà Hàn Phong, Hoàng Bảo, Bạch Long Hắc Nghiêm Trạch gầy dựng.

Nhưng tên Trình Hạo nào ngờ hắn vừa rơi xuống một cái hố sâu không đáy. Tài sản trên thực thể của bọn họ không có xu nào trong ngân hàng, hơn nữa công ti bọn họ thành lập còn mang một món nợ lớn, tài chính công ty không có xu nào còn nợ tiền rất lớn.

Trình Hạo nhận ra mình sập bẫy thì quá muộn công ti của hắn cổ đông rút vốn, cổ phần bị thu tóm công ti rơi vào tay người khác chính xác hơn là rơi vào tay bọn người Hắc Nghiêm Trạch.

Trình Hạo bức bách đường cùng bỏ ra nước ngoài thì tại sân bay hắn bị người của nam chủ chặn lại, hắn đều động người của nam chủ đi nhưng chỉ đi nửa đường thì quay lại, Trình Hạo phóng lên xe chạy thoát và đúng như nam chủ dự đoán hắn đến chỗ giấu Hoắc Du vì chỉ con bài Hoắc Du hắn mới sống sót rời khỏi đây.

44. Chương 44

- Chết tiệt không ngờ Trình Hạo mình cuối cùng phải đi bước đường này, sự sống nằm trong tay một con đàn bà.

Trình Hạo trở nên đáng sợ Hoắc Du nhìn hắn lên cơn như một người bệnh thật khủng khiếp.

- Cô nhìn gì có tin tôi móc mắt cô không? Số cô thật tốt trời cho nhan sắc quả thật rất đẹp, chỉ tiếc lại tàn phế nhưng không hiểu sau lưng người kia lại trân trọng cô như bảo vật.

Ngón tay Trình Hạo cứ miết đường nét trên khuôn mặt Hoắc Du, làn da mịn màng trắng muốt hương thơm thoang thoảng dễ chịu quả là cực phẩm.

- Bọn mày chơi tao vậy tao chơi con bồ của mày, nhìn ngon vậy chắc không tệ.

Hoắc Du sợ xanh mặt khi gương mặt hắn áp sát lại người cô, Hoắc Du muốn hét lên nhưng vẫn có vật gì nặng nề ngay cổ họng giọng nói của cô.

Ngay lúc này Hoắc Du cảm thấy bất lực, chần lè lúc này cô lại chọn cái chết để kết thúc cuộc đời mình. Không Hoắc Du nghe rõ tiếng khóc của đứa trẻ nó là một sinh linh đang ở trong người cô.

Cô phải sống bằng mọi giá nào cô phải sống vì đứa con của cô, cô không được bỏ cuộc đó là bản lĩnh của người mẹ.

- ư xúc sinh buồn tôi ra

- Cô nói gì?

- Ừ...ừ... phụt

Máu từ miệng Hoắc Du trào ra ngoài họng cô vì cổ nói là bị rách. Đúng lúc đó Hoàng Bảo, Bạch Long, Hắc Nghiêm Trạch và Hàn Phong đều chạy vào. Hoàng Bảo đập người Trình Hạo ra hắn ngã lăn xuống đất.

Bị ngã nhưng hắn vẫn thấy sống sót khi thấy Hàn Phong đứng trước mặt hắn . Hàn Phong ánh mắt sắc bén nhìn Trình Hạo.

- Các người mau đem tên này về chờ tôi xử lí.

- Dạ

Hoắc Du đang ở trạng thái hôn mê bọn họ đưa cô vào bệnh viện Từ Nhã đang khám cho cô . Bọn họ ở ngoài luôn trách cứ bản thân đặc biệt là Hàn Phong.

- Cũng tại tôi tất cả đều tại tôi nếu tôi cho cô ấy biết tôi còn sống chắc chắn bây giờ cô ấy không như vậy.

- Không, Phong không phải lỗi của cậu mà là lỗi của chúng tôi chúng tôi cưỡng bức cô ấy.

Từ đằng xa bước đến là một cô gái có vẻ ngoài giống Hoắc Du như đúc.

- Cô ấy bị vậy không liên quan gì đến các anh

- Là cô!

Hoàng Bảo nhận ra ngay cô ấy là người mà Tống Vân đưa đến trộm con dấu.

- Tôi mới thật sự là Hoắc Du người ở bên trong không phải là Hoắc Du cô ấy xuyên không vào cơ thể tôi. Tôi biết các anh không tin nhưng đó là sự thật. Các anh không nghĩ, sao tính cách của Hoắc Du lại thay đổi nhiều vậy à.

Bọn họ như mơ hồ những lời nói vừa rồi là thật ư?

- Các anh an tâm cô ấy không sau đâu,tôi sẽ làm cô ấy trở lại bình thường.

Từ Nhã đang kiểm tra cho Hoắc Du thì có một luồng sáng xuất hiện cánh cửa phòng hé mở ra trước tất cả con mắt ngạc nhiên của mọi người, bây giờ thì họ đã tin chuyện xuyên không hư cấu gì đó đã có thật.

Cơ thể nguyên chủ phát sáng lên, thân xác hóa thành một luồng sáng phủ lên người Hoắc Du, còn nguyên chủ biến thành một linh hồn.

Hoắc Du tỉnh dậy thấy nguyên chủ thì rất sửng sốt, song lại nhìn thấy Hàn Phong cùng với Bạch Long, Hoàng Bảo và Hắc Nghiêm Trạch.

- Mọi người ra ngoài đi tôi muốn nói chuyện với... Hoắc Du thật một chút.

Bọn họ rất mừng vì cô trở lại như trước nhưng vừa tỉnh dậy cô đã đuổi bọn họ ra ngoài, bọn họ có chút buồn và ảm ức. Nhưng họ vẫn làm theo tất cả đều ra ngoài.

Cánh cửa khép lại cô cảm thấy mình thật yếu đuối, cố tỏ ra mạnh mẽ nhưng nước mắt đã tuông trào ra như dòng suối.

- Có phải tôi là một người phụ nữ kinh tởm không?

- Sao cô nói vậy?

- Tôi đã hứa với Hàn Phong trọn đời yêu anh ấy thế mà tôi đã quan hệ người khác, tôi thấy thật bản vồn dĩ tôi chịu ở bên bọn họ bởi vì muốn trả thù cho Hàn Phong, sau đó tôi sẽ trốn đi thật xa sống cuộc sống bình thường với đứa nhỏ. Nhưng không ngờ Hàn Phong chưa chết nguyên chủ cô nói thử xem tôi phải đối diện với anh ấy như thế nào đây, tôi là một người phụ nữ lẩn lộn, tôi không xứng với với tình yêu anh ấy dành cho tôi.

- Cô bình tĩnh lại đi. Cô đừng nghĩ bi quan như thế, bọn họ là thật lòng yêu cô, bọn họ...

- Nguyên chủ thể loại NP chỉ có trong truyện, người ta không thể chấp nhận thể loại này trong cuộc sống đâu. Nguyên chủ cô giúp tôi trở về thế giới của tôi đi hãy cho mọi chuyện trở về như lúc đầu.

- Xin lỗi cô tôi không có biện pháp để đưa cô về thế giới ban đầu được. Nhưng nếu cô không muốn đối mặt với bọn họ thì tôi có thể giúp cô đến một nơi khác.

- Thật sau?

- Ừh

Có lẽ đây chính là cách lựa chọn tốt nhất, cô không thể sống cùng với bọn họ khoảng thời gian này nó thật kinh khủng với cô, cô muốn bình yên hãy để quá khứ trôi theo thời gian và chết đi.

***

- Đây là một thành phố nhỏ ở Úc, còn đây là hành lý và một số tiền nhỏ cho 2 mẹ con cô, Tâm Nghi cô bảo trọng (Tâm Nghi là tên thật của cô)

- Nguyên chủ cảm ơn cô.

45. Chương 45

Đã 3 năm rồi, đối với Hoắc Du à không cái tên Hoắc Du đã đi vào dĩ vãng, Tâm Nghi nó mới là hiện thực của cô.

Chuyện xảy ra với bọn họ tuy là một cơn ác mộng nhưng nó đã mang đến cho cô 1 tiểu thiên thần. Nó giống Phong như đúc cô thật ghen tỵ cô mang nó 9 tháng trời sinh ra chẳng có điểm gì giống cô. Từ tướng mạo đến nhân cách điều giống ba nó.

- Mama, mama quay lại xem ai này.

Tâm Nghi đang ở trong bếp rửa bát thì nghe tiếng của tiểu Bảo.

- Bảo Bảo ai vậy con?

” choang” chiếc bát trên tay cô rớt xuống, làm sao có thể!

- Phong!

Hàn Phong chạy thật nhanh ôm cô cái cảm giác này.... yên bình quá!

- Phong, anh....

- Suyt, anh tìm em rất lâu rồi đó Tâm Nghi anh yêu em, em đừng rời xa anh được không?

Mắt Tâm Nghi bỗng mở lớn bóng dáng 3 người đàn ông cao lớn bước vào.

- Cả tụi anh nữa! Em không thể cướp đi trinh trắng của 4 người đàn ông rồi phải không đi được. Em phải chịu trách nhiệm!

” oành, đùng đùng ” sấm chớp vang dội, mây đen bao phủ đỉnh đầu.

...

- Các anh sao vô liêm sỉ vậy!

- Anh cho em 2 lựa chọn

+ 1 là đăng kí kết hôn với BỌN ANH.

+ 2 là em chờ đi hầu tòa đi, anh đã kiện em không những cưỡng hiếp mà còn mang người của bọn anh bỏ trốn.

- Mang người, tôi mang ai chứ... không lẽ ý các anh là Bảo Bảo.

- Đúng vậy!

Bạch Long vừa nói vừa nhất bống Bảo Bảo lên.

- Nó là con của chúng ta em không thể 1 mình cướp nuôi được.

Hoàng Bảo lên tiếng phụ họa cho sôi nổi đề tài.

- Nếu em ở tù thì cũng là chung thân thôi, vậy cũng tốt bọn anh và Bảo Bảo sẽ dọn vào nhà giam ở cùng em . Các cậu thấy ý kiến tôi thế nào.

- Hay lắm Bảo, để tôi mua cái trại giam thoải mái chút gia đình chúng ta sẽ ở trong đó nữa đời sau.

Tâm Nghi nghe mà nổi óc.

- Thôi đi, em không muốn Tết ngày gia đình chúng ta trong trại giam hết đâu.

Tâm Nghi chợt nhận ra cô nói lỡ lời rồi.

- Tâm Nghi em nhận lời rồi nhé!

- Là duyên nợ có chạy thật sự cũng không thoát.

Bọn họ đều không hiểu những lời cô nói. Thật ra là thế này.

Tua lại 3 năm trước lúc Hoắc Du đưa Tâm Nghi đến nơi này.

- Tâm Nghi cô có tin vào duyên nợ không?

- Nguyên chủ, cô muốn nói gì?

Hoắc Du nhìn Tâm Nghi thở dài.

- Tâm Nghi cô có ý chuyện cô gặp 4 người đàn ông này là duyên nợ không.

- Tôi không thấy duyên nợ gì cả, là tôi xui xẻo bị cô ép tôi vào đây.

- Tâm Nghi xin lỗi cô, nhưng chỉ có mình cô mới là người phù hợp không ai có thể xuyên như cô đâu.

Đôi mắt Tâm Nghi rơi vào khoảng lặng.

- Thôi dù sao nó cũng xảy ra rồi, muốn quay lại cũng chẳng được.

- Tâm Nghi, cô không cho bọn họ cơ hội nào sao.

- Cơ hội nguyên chủ à cô nghĩ tôi xứng với họ sao!? Tôi thấy như vậy là quá đủ rồi.

- Cô cần gì làm vậy. Tâm Nghi cô nên sống thật với tình cảm mình.

- Nguyên chủ nếu như cô nói giữa chúng tôi có duyên nợ, vậy được nếu bọn họ tìm được tôi, tôi sẽ chấp nhận cũng bọn họ.

- Tâm Nghi với tình yêu mãnh liệt của họ dành cho cô thì chuyện này cũng sớm muộn thôi.

- Nguyên chủ cô cũng phải công bằng không được giúp bọn họ.

- Tâm Nghi mọi chuyện theo ý trời rồi, cô hãy giữ lời hứa của mình.

Chuyện chính là như thế có “duyên” sẽ có “nợ”, chính “duyên nợ” đã cho phép chúng ta yêu nhau, đến với nhau, tìm được nhau.

Bọn họ tìm cô rất vất vả giường như tuyệt vọng, họ tốn hơn nửa gia sản để quy động lực lượng toàn cầu nhưng đều vô dụng. Ngay lúc bất lực thì họ thấy Bảo Bảo cậu bé có đôi mắt băng lãnh đặc biệt giống Hàn Phong, bọn họ tìm cách tiếp cận cậu bé.

Quả không hổ danh Bảo Bảo rất thông minh, bọn họ quyết định xuất chiêu ” Nhận con,cướp vợ”.

1 cánh cửa mới đã hé mở ra Tâm Nghi đã cưới 1 lúc 4 anh chồng, lễ cưới có 1 không 2 ngày chấn động thế giới, nhưng đã sao “sống thật mới là thực”.

XIN DỪNG Ở ĐÂY!

46. Chương 46: Đêm Xuân Một Khắc Đáng Ngàn Vàng

Ngày đám cưới linh đình diễn ra, trên môi của mỗi người là nụ cười hạnh phúc. Tâm Nghi cô thấy thật may mắn có tận 4 người đàn ông để yêu thương mình, à không, tính cả tiểu Bảo nữa.

Phải nói cả 4 người đều sai khi nghĩ tiểu Bảo đáng yêu, nhưng càng ngày thằng bé càng bị bọn họ bắt nạt, tiểu Bảo âm ỉ, đôi mắt tròn xoe, long lanh nhìn Tâm Nghi.

- Mama papa ăn hiếp tiểu Bảo

Tâm Nghi lườm 4 người họ, dù sao tiểu Bảo là con cô mà ôm cô thì có gì là sai bọn họ suốt ngày không cho cô ôm tiểu Bảo.

- Chồng à không được bắt nạt Bảo Bảo.

Bọn họ đồng thanh đáp.

- KHÔNG ĐƯỢC

Tâm Nghi không biết nói thế nào với họ nữa, cô ôm tiểu Bảo về phòng.

Bọn họ đoán Tâm Nghi sẽ ngủ bên phòng của tiểu Bảo, tiểu Bảo nhìn bọn họ lè lưỡi, tên nhóc con này rút nó về để nó tranh sủng với papa nó.

Gương mặt đen lại, 8 mắt nhìn nhau bọn họ không thể nào thua 1 đứa nhóc được.

- Vợ ơi chồng sai rồi, đêm nay là động phòng đó vợ không thể đi như vậy được.

Bước chân Tâm Nghi khựng lại ” haha càng tốt, bọn họ dâm dăng cỡ nào chắc chắn ngày mai không xuống giường được, không những mai mà 3 ngày còn không biết được không, nhưng không thể nói thẳng được tiểu Bảo mẹ lợi dụng con lần này nhé, hic mẹ không muốn vậy đâu”

Đôi mắt xinh đẹp của Tâm Nghi nhìn về tiểu Bảo rồi bế lên, nhìn 4 tên chồng kia.

- Nhưng tiểu Bảo rất tội nghiệp, hay vợ ngủ với con nha.

Tâm Nghi chuẩn bị xoay người bước đi thì Hàn Phong lên tiếng.

- Tiểu Bảo sau này papa sẽ không gã tiểu Dân cho con nữa.

Tiểu Dân là con của Từ Nhã và Mộc Tâm, ôi con bé xinh đẹp, dễ thương, đặc biệt là tiểu Bảo đã rất thích con bé, bọn họ làm sao lại thua thằng nhóc này được chứ.

Tiểu Bảo nghe vậy liền tuột xuống khỏi người cô.

- Mama à, tiểu Dân là tâm can bảo bối của con với lại là con dâu tương lai của mama, nên con không ngủ với mama đâu để giữ trinh tiết trong sạch của con cho tiểu Dân.

Tiểu Bảo chạy nhanh về phong đóng cửa lại.

Tâm Nghi cười ngượng, nó học đâu ra mấy từ này chứ, nhìn qua 4 tên kia.

- Hôm qua tiểu Bảo muốn đọc sách nên chồng chỉ đưa cho nó cuốn ” Tình yêu trong sáng ”

- Các anh diên sao định dạy hư con trẻ à, tiểu Bảo còn nhỏ như vậy.... Á á thả em xuống.

- Vợ à đêm xuân 1 khắc đáng ngàn vàng.

Hoàng Bảo nhắc nhở Tâm Nghi lên tốc độ nhanh nhất đưa vào phòng và đặt xuống chiếc giường lớn.

Đặt Tâm Nghi xuống bọn họ thoát ý trước mặt cô, 4 người bọn họ cơ bụng, cơ ngực và dánh người điều rất hoàn hảo a. Tâm Nghi nhìn không chớp mắt, cô cảm thấy mê trai lúc này không có tội, stop bọn họ đang tiến lại gần đây.

Sống lưng bỗng nhiên lạnh, hàn khí phủ quanh đỉnh đầu.

- Vợ à, bỏ chồng ngủ với nam nhân khác trong đêm tân hôn có phải nên phạt đúng không? Hừm

- Đó là tiểu Bảo mà

- Nhưng vẫn là nam nhân vẫn có cái này thôi.

Hắc Nghiêm Trạch đặc tay của cô vào bộ hạ của hắn, da thịt của cô nóng lên, Hoàng Bảo áp sát lại cô phả luồng khí vào tai cô, rồi đánh một vòng lưỡi quanh tai, giọng nói ám dục.

- Vợ à, em thật nhạy cảm đó nha!

- Ừm...ừ..ừm...

Hàn Phong gặm nhấm đôi môi ngọt ngào, hương vị quen thuộc, hắn trêu đùa chiếc lưỡi của cô rồi hung hăng độc chiếm.

- ừm.. ừm...

Hoàng Bảo cởi đồ của cô tìm đến bộ ngực căng tròn. Hắn vô liêm sỉ nói:

- Vợ à ngực em thật lớn a

Hoàng Bảo để cô dựa vào người, hôn chiếc cổ trắng ngần hắn hôn mà để lại dấu rất đậm, hắn mê mẩn mùi hương của cô càng hôn càng sâu.

- Vợ à! Em làm anh điên mất

Tâm Nghi da thịt nóng ran lên, cảm giác khó chịu.

- Nghe đồn là có 36 tư thế mình triển luôn nha vợ yêu.

- Hay lắm... khởi động chữ X trước nha.

Họ nhanh chóng thao tác ngay, nhưng là để Tâm Nghi ở trên người Hoàng Bảo và phía trên nữa chính là Hàn Phong, có như vậy thì họ mới lấp đầy 2 lỗ dưới của cô.

Đâu dễ là 2 lỗ còn phía trên dương vật cứng của Bạch Long được cái mồm bé xinh của cô chăm sóc.

” Hừm, bọn họ điều có chỗ giải quyết Hắc Nghiêm Trạch ta lại không được. Thật khó chịu ”

- Vợ à vợ dùng tay giải quyết cho chồng a... chồng khó chịu lắm rồi

Hắc Nghiêm Trạch nói nhỏ giọng uất ức với cô, rồi lấy tay cô đặt lên người anh em đang ngẩng cao đầu, ấm nóng hắn cương sắp vỡ ra rồi.

Tâm Nghi đành bắt lực cả người cô như bị chi phối vậy, da thịt rã rời, tứ chi bắt lực tay cô xoa dương vật mà muốn gãy, miệng mở không mở ra được.

Tư thế này bọn họ đã đưa dương vật mình vào rất sâu chạm một cách mạnh mẽ đến tử cung.

” phạch phạch”

Âm thanh dâm đãng phát ra trong đêm tối, khiến người nghe cũng phải đỏ mặt tía tai.

Trên giường, sofa, ban công, bàn, ghế, phòng tắm... tất cả những chỗ và các tư thế làm tình được bọn họ đều thử qua.

Đêm xuân dài đằng đằng

Tựa như nước chảy hoa trôi

Hận ông trời sao quá tàn nhẫn

Đẩy ta vào chốn khó xử thế này?

Vốn chẳng muốn mưu cầu tranh đoạt

Chỉ muốn cùng người, suốt kiếp

Ba người kia, thật làm ta khó xử.

Chẳng biết sao mới trọn vẹn nghĩa tình
Cứu ta, chăm sóc ta, yêu thương ta
Ta dù sao vẫn là người con gái
Bảo sao không động lòng trước họ
Đó gọi là duyên hay gọi là nợ?
Xin thưa rằng đó là yêu
Nhìn từng chiếc khăn, từng muống cháo
Từng giọt mồ hôi lấm tấm trên người
Họ chăm sóc tôi chưa từng bỏ rơi tôi
Họ cho tôi cảm thấy được niềm vui
Khi tôi chỉ là người thực vật.
Rồi có khi, tôi nhìn thấy giọt nước mắt
Cố tình che đi, sợ tôi thấy sẽ đau lòng.
Đó là khi tôi ở trên giường bệnh, chẳng nói câu nào nhưng có thể ra đi bất cứ lúc nào.
Tôi cố từ bỏ tất cả, tôi thấy mình không xứng
Quý giá nhất chính là tình cảm của họ dành cho tôi.
Dù ở đây là thế nào đi chăng nữa
Định mệnh đã cho tôi biết một nửa của tôi rồi
Tôi sẽ không vì sự đại khờ của mình mà đánh mất họ lần nữa.
Mấy câu sau Minh viết bừa thôi
Lâu quá không gặp lại cả nhà
Có ai nhớ ta hông nèk
Cho xin tí động lực đi cả nhà

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoac-du>